Arafat — Sauvagnargues

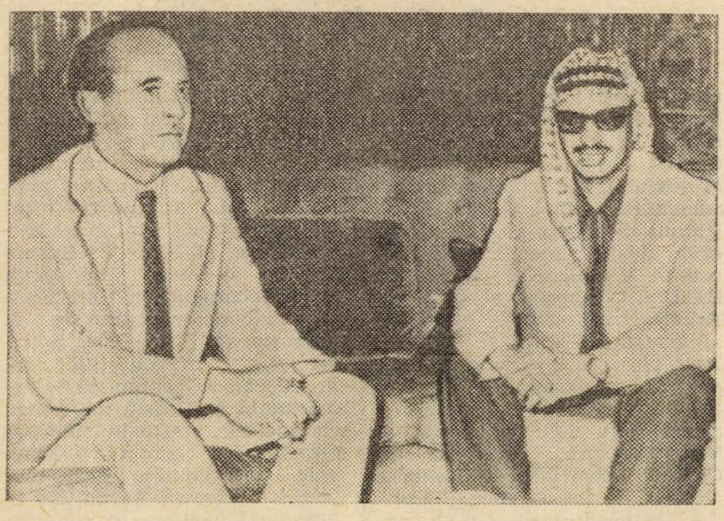

Marin Hossu, Oradea. Vizita întreprinsă de Jean Sauvagnargues, șeful diplomației franceze, în Liban (19—20 octombrie) — prima vizită oficială a unui ministru de externe al Franței în Liban după dobîndirea independenței acestui stat, în 1943 — a suscitat un viu interes, în principal datorită întîlnirii Arafat-Sauvagnargues. Întrevederea dintre cei doi oameni politici a avut loc la ambasada Franței din Beirut și a durat 45 de minute. „Întîlnirea a fost rezultatul relațiilor franco-palestiniene existente de pe vremea generalului de Gaulle și a atitudinii pozitive a Franței față de arabi și problema palestiniană" — a declarat liderul palestinian. Este prima întîlnire oficială între un membru al guvernului francez și liderul Organizației pentru Eliberarea Palestinei — deși, în ultimii ani, au mai avut contacte oficioase și întîlniri între personalități franceze și conducători ai rezistenței palestiniene — fiind considerată drept o recunoaștere publică și oficială a caracterului reprezentativ al O.E.P. După ce, în decembrie 1948, a recunoscut dreptul la indemnizații al „refugiaților", Franța a început să insiste asupra aspectului politic al „problemei refugiaților", după conflictul din 1967. Cu prilejul dezbaterilor din Consiliul de Securitate, din iulie 1973, delegatul francez declarase : „Dincolo de laturile umanitare cu care este însărcinată U.N.R.W.A., în anii din urmă, aspectul politic a apărut și s-a dezvoltat în asemenea măsură, încît nici o reglementare nu va putea și nu va trebui să ignore problema poporului palestinian". Deși nu dispune de un birou oficial independent la Paris, O.E.P. are, începînd din 1972, un reprezentant la sediul Ligii Arabe din capitala Franței. După cum se știe, Franța s-a numărat printre cele 105 țări care au votat în favoarea proiectului de rezoluție privind participarea O.E.P. la actuala sesiune a Adunării Generale a O.N.U., în „problema Palestinei".

Sergiu Marcaș, Bistrița-Năsăud ; Constantin Arif, Slatina. Vă sugerăm să vă adresați revistei „Magazin istoric".

Valeriu Naum, Ploiești. Într-adevăr, astronautul american Eugene Cernan s-a născut la 14 martie 1934, la Chicago.

Ana-Maria Foca, Ploiești ; Gheorghe Costea, Bocșa, jud. Caraș-Severin. În nr. 34 a.c. am scris despre „afacerea Watergate".

Pavel Cucoș, Corabia. Ne pare rău, dar nu putem publica articolul trimis de dv.

Dionisie Malofei, București. Aveți dreptate.

R. Mihail, București. Vă mulțumim pentru sugestie.

N. Moraru, Finteusul Mare, com. Șomcuța Mare, jud. Maramureș. „Papillon" a mai publicat în urmă cu doi ani, după cartea tradusă și în românește, o alta, intitulată „Banco", în care își descrie viața de după ieșirea din închisoare, pînă la sfîrșitul deceniului trecut. Nu avem cunoștință dacă acest nou volum se va traduce în limba română. După cum se știe, Henri Charrière (alias Papillon) a decedat.

Alegerile britanice

Steliana Petre, Valea Călugărească. Vă mulțumim pentru aprecieri. Nu intenționăm organizarea unui concurs de genul celui despre care ne scrieți. În legătură cu prima dv. întrebare (care, de fapt, comportă mai multe subîntrebări), vom încerca să răspundem cît mai limpede posibil. Mai întîi, rezultatele ultimelor alegeri desfășurate în Marea Britanie : partidul laburist — 319 locuri, 11 452 510 voturi (adică 39,5 la sută) ; partidul conservator — 276 locuri, 10 405 387 voturi (adică 35,9 la sută) ; partidul liberal — 12 locuri, 5 321 477 voturi (adică 18,3 la sută) ; partidul național scoțian — 11 locuri, 767 585 voturi (adică 2,7 la sută) ; Plaid Cymru (partidul național din Țara Galilor) — 3 locuri, 166 321 voturi (adică 0,6 la sută) ; unioniștii din Ulster — 10 locuri ; alții — 3 locuri (ocupate de speakerul Camerei Comunelor, de Gerry Fitt, din partea partidului laburist social și democratic din Irlanda de Nord, și de F. Maguire, independent) și, împreună cu unioniștii din Ulster, 750 036 voturi (adică 2,9 la sută). Sistemul electoral britanic este foarte simplu. În fiecare circumscripție există o listă de alegători, remaniată în fiecare an ; orice persoană înscrisă pe listă are drept de vot și este informată de data și locul scrutinului. Candidatul care obține cel mai mare număr de voturi este ales, chiar dacă nu are majoritatea absolută (adică mai mult de jumătate din voturi). Învingătorului îi e suficient un singur vot în plus față de ceilalți candidați. Acest sistem al majorității relative face ca în unele circumscripții învingătorul să cîștige la limită, în timp ce în altele, cu o largă majoritate. Tot acest sistem explică și numărul relativ mare de voturi acordate unor partide, dar în absența unui număr corespunzător de mandate pentru Camera Comunelor. Același sistem favorizează și bipartismul. Se înțelege că se pot înscrie la alegeri oricîte partide, dar șansele lor de a obține aleși sînt puține, dacă nu inexistente. Votul este secret, în virtutea unui decret regal din 1275, care face parte din codul electoral britanic. Birourile de vot sînt deschise între șapte dimineața și zece seara. Funcționarii administrației locale sînt cei care deschid buletinele de vot, în prezența reprezentanților oficiali ai tuturor partidelor. Nu există, practic, posibilitatea unei fraude ; în cazul în care, totuși, se întîmplă, sînt aplicate prompt sancțiuni severe. În ceea ce privește candidații, fiecare alegător primește prin poștă, la începutul campaniei, un prospect din partea fiecărui partid, cu fotografia candidatului, informații despre persoana sa și o scurtă expunere a opiniilor sale politice. Echipe de voluntari efectuează un fel de sondaj de opinie din casă în casă, în cadrul circumscripției respective, pentru a ajuta candidatul să-și facă o imagine aproximativă a numărului partizanilor și oponenților ; în felul acesta, se află și numărul invalizilor, cărora li se pune la dispoziție, în ziua alegerilor, o mașină pentru a putea merge la urne (mașini puse la dispoziție tot de voluntari). În numărul următor vom continua răspunsul nostru cu o privire asupra procedurii parlamentare tradiționale.

Erebus

I. Vlad, Tîrgoviște. 1. Vulcanul Erebus din Antarctica — în care, în luna decembrie, celebrul vulcanolog francez Haroun Tazieff va coborî pentru o serie de studii — are o înălțime de 4 000 metri. Expediția va fi formată din șase cercetători francezi, trei americani (între care și profesorul Samuel Treves, specialist al Universității din Nebraska) și șase neozeelandezi (între care și Philip Kile, conducătorul și inițiatorul proiectului). Anul trecut, o echipă de savanți a cercetat craterul vulcanului, larg de 500 de metri. Se pare că echipa va coborî pînă la 300—400 metri, unde se află stratul de lavă incandescentă. Expediția are loc întrucît, recent, vulcanul a început să proiecteze cenușă, gaze și fragmente de rocă la o înălțime de 350 metri. Studierea, în aceste condiții, a vulcanului va aduce, cu siguranță, date noi în vulcanologie. Erebus se află la 1 000 km de Polul Sud și a fost escaladat, întîia oară, de Sir Ernest Shackleton, în 1912.

2. Gunnar Sträng **(în fotografie)** este cel mai vechi membru al guvernului suedez. Sträng, care s-a născut în 1906, se află la conducerea Ministerului de Finanțe din anul 1955.

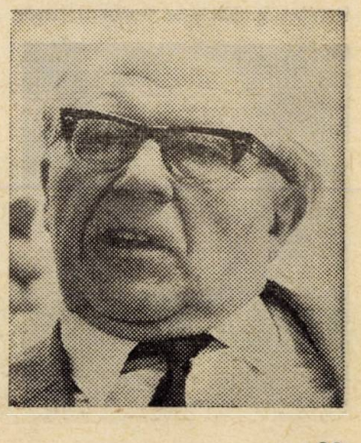

POSTA REDACȚIEI

Premiile Nobel 1974 (II)

Aftenie Bostan, Tulcea. **Premiul Nobel pentru științe economice** a fost acordat lui Gunnar Myrdal și Friedrich von Hayek. Născut în 1898, profesorul suedez **Gunnar Myrdal** este un economist de autoritate internațională. Între 1934 și 1950, a fost titularul catedrei de economie politică de la Universitatea din Stockholm. În 1945, a fost primit la Academia regală de științe din Suedia, iar din 1960 predă economia internațională la Universitatea din Stockholm. Gunnar Myrdal a fost, de asemenea, ministru al comerțului, între 1945 și 1947, și secretar executiv al Comisiei economice a O.N.U. pentru Europa, între 1947 și 1957. În calitate de economist, el este cunoscut mai ales pentru lucrările sale asupra teoriei dezvoltării. **Friedrich von Hayek** s-a născut la Viena, în 1899, și a fost, succesiv, titular al catedrei de economie politică și de statistică de la Universitatea din Londra (1931—1950) și al catedrei de științe sociale de la Universitatea din Chicago (1950—1962), apoi profesor de economie politică la Universitatea din Freiburg. El este autorul unor numeroase lucrări, mai cunoscută fiind „Constituția libertății" (1960).

Premiul Nobel pentru fizică a fost atribuit lui Anthony Hewish și lui Sir Martin Ryle. **Anthony Hewish** s-a născut în 1924, la Fowey, în Anglia. Și-a început studiile în 1942, la Universitatea din Cambridge ; le întrerupe din pricina războiului. În 1946, este primit în grupul de cercetători ai lui Martin Ryle (cu care își împarte Premiul Nobel din anul acesta) de la Cavendish Laboratory ; apoi a fost cercetător la Mular Radio Astronom Observatory și a condus studiile de fizică de la „Churchill College". Din 1971, este profesor de radioastronomie la Universitatea din Cambridge. Cea mai interesantă descoperire a profesorului Hewish sînt pulsarii, surse cosmice necunoscute, care emit semnale ce se repetă cu o extremă precizie și care, așa cum aprecia un purtător de cuvînt al Academiei suedeze de științe, „constituie un pas în direcția descoperirii existenței unor posibile vieți inteligente în spațiul cosmic". **Sir Martin Ryle** s-a născut în 1918, tot în Marea Britanie. După ce și-a făcut studiile la Bradfield College, la Christ Church din Oxford și la Cavendish Laboratory din Cambridge, va ține cursuri de fizică la Universitatea din Cambridge, unde va fi, din 1959, primul titular al catedrei de radioastronomie. În 1966 a fost înnobilat și, în 1972, sir Martin Ryle a primit titlul de „astronom regal". Instrumentele de observație cosmică, telescoapele construite de el și noile principii de înregistrare pe care le-a introdus au marcat o etapă decisivă pentru astrofizică și cosmologie.

Premiul Nobel pentru chimie a fost atribuit lui **Paul J. Flory** (S.U.A.). S-a născut în 1910 și și-a obținut diploma de doctor la Ohio State University, în 1934. Timp de mai mulți ani, a lucrat la numeroase institute de cercetări din S.U.A., atît universitare cît și industriale. În prezent, este profesor și șef al departamentului de chimie de la Stanford University. Contribuția sa cea mai de seamă, așa cum nota juriul Premiului Nobel, constă în „realizări fundamentale, atît teoretice cît și experimentale, în chimia fizică a macromoleculelor".

Ne pare rău, dar nu dispunem încă de fotografiile acestor ultimi trei premiați Nobel.

Ion Ciucur, București. Vă mulțumim pentru scrisoarea trimisă. Vă sugerăm să adresați, însă, propunerile dv. Direcției difuzării presei.

Întîlnirea delegațiilor P. C. U. S. și P. C. din Spania

Petrache Dumitru, București. Întîlnirea delegațiilor Partidului Comunist al Uniunii Sovietice și Partidului Comunist din Spania a avut loc la sediul C.C. al P.C.U.S. Din partea Partidului Comunist al Uniunii Sovietice au participat M.A. Suslov, membru al Biroului Politic al C.C. al P.C.U.S., secretar al C.C. al P.C.U.S., A.I. Pelșe, membru al Biroului Politic al C.C. al P.C.U.S., B.N. Ponomariov, membru supleant al Biroului Politic al C.C. al P.C.U.S., secretar al C.C. al P.C.U.S., V.V. Zagladin, membru al Comisiei Centrale de Revizie a P.C.U.S., șef adjunct al Secției internaționale a C.C. al P.C.U.S. Din partea Partidului Comunist din Spania au participat Dolores Ibarruri, președintele P.C. din Spania, Santiago Carrillo, secretarul general al P.C. din Spania, I. Gallego și M. Azcarate, membri ai Comitetului Executiv și Secretariatului C.C. al P.C. din Spania, G.L. Raimundo și F. Melchior, membri ai Comitetului Executiv al C.C. al P.C. din Spania. „Delegația P.C. din Spania — scrie ziarul «Pravda» — a informat despre situația actuală din țară, care se caracterizează prin intensificarea luptei maselor populare largi și, în primul rînd, a întregii clase muncitoare împotriva regimului fascist, pentru alternativa democratică ; despre progresul cauzei de apropiere și de făurire a alianței diferitelor forțe social-politice, care și-a găsit expresia în constituirea juntei democratice din Spania ; despre întărirea pozițiilor Partidului Comunist din Spania. Delegația P.C.U.S. a exprimat solidaritatea frățească a comuniștilor sovietici și a tuturor oamenilor sovietici cu clasa muncitoare, cu toți oamenii muncii și cu Partidul Comunist din Spania, care, în ciuda represiunilor, luptă pentru răsturnarea dictaturii franchiste și instaurarea în țară a orînduirii democratice. Delegația și-a exprimat părerea că sporirea influenței partidului și realizarea alianței tuturor forțelor democratice urmează să devină factori importanți în dezvoltarea luptei pentru democrație și progres social. Plecînd de la faptul că forța și coeziunea fiecărui partid comunist prezintă o mare importanță atît pentru lupta oamenilor muncii din fiecare țară, cît și pentru mișcarea comunistă internațională, P.C.U.S. și P.C. din Spania condamnă orice activitate scizionistă îndreptată spre subminarea unității rîndurilor partidului. Ambele partide își reafirmă hotărîrea de a lupta pentru restabilirea unității și întărirea coeziunii mișcării comuniste internaționale, pentru crearea unui front comun al tuturor forțelor antiimperialiste.

P.C.U.S. și P.C. din Spania acordă o mare importanță tezei documentului Consfătuirii partidelor comuniste și muncitorești din 1969, potrivit căreia, în condițiile cînd în mișcarea comunistă internațională nu există un centru conducător, crește în mod deosebit rolul coordonării benevole a acțiunilor partidelor frățești. Fiecare partid își elaborează politica în condițiile concrete din propria țară. Datoria internațională a fiecărui partid este de a contribui pe toate căile la îmbunătățirea relațiilor și promovarea încrederii reciproce între partide, chiar în condițiile existenței unor deosebiri de păreri în anumite probleme. Ambele partide își întemeiază relațiile pe principiile marxism-leninismului, ale internaționalismului proletar, ale solidarității și sprijinului reciproc, respectului, egalității în drepturi și independenței, neamestecului reciproc în treburile interne. Plecînd de la aceasta, P.C.U.S. și P.C. din Spania se străduiesc să dezvolte legăturile și contactele între ele în interesul rezolvării sarcinilor comune vitale ale mișcării muncitorești".

Vasile C. Berinde, București. Revista noastră a răspuns pe larg, în mai multe rînduri, întrebărilor puse și de dv. Totodată, articolele publicate de revista noastră au explicat poziția țării noastre în problema Orientului Apropiat. Vom reveni ; vă sugerăm consultarea, în continuare, a revistei.

Ioan Dumitrescu, Predeal. Vă sugerăm să vă adresați revistei „Magazin istoric".

Vasile Moroșan, Periș, jud. Ilfov. 1. Finlanda a semnat acordul de cooperare cu C.A.E.R., anul trecut.

2. Am scris pe larg despre Namibia în anii din urmă. Vom mai reveni.

3. Nu dispunem de informații mai noi privind posturile de radio-pirat din largul coastelor olandeze.

4. Despre acordul islandezo-american privind baza de la Keflavik am scris în cadrul acestei rubrici din nr. 42.

POSTA REDACTIEI

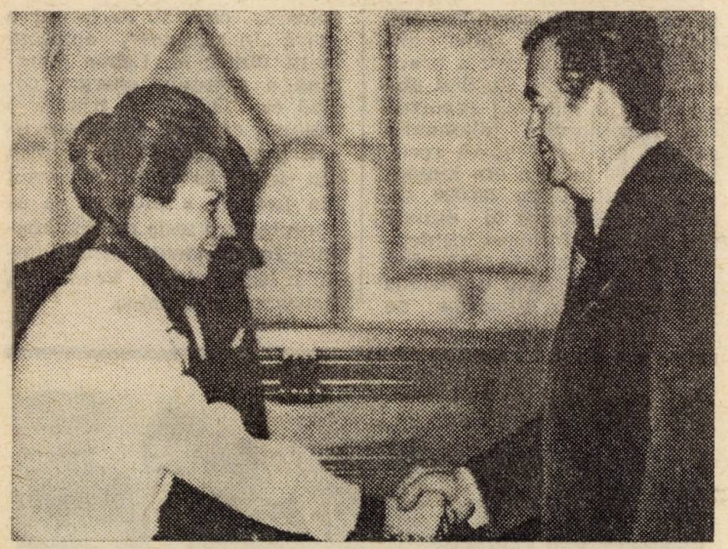

Marcel Tincu, Sinaia. 1. Vă sugerăm consultarea articolului despre petrol, publicat în nr. 44 al revistei.

2. Într-adevăr, în timpul călătoriei în Argentina, ministrul de externe al Cehoslovaciei, Bohuslav Chnoupek, a fost primit de președintele Maria Estela de Peron. De la această primire vă oferim **fotografia** de mai sus.

Papadopoulos

C. Macarie, București. Fostul șef al statului grec între anii 1967—1973, îndepărtat de la putere de lovitura de stat militară din noiembrie, anul trecut, Gheorghios Papadopoulos, s-a aflat, pînă nu demult, în reședință supravegheată la vila sa din Lagonissi, mică localitate la 50 de km de Atena. Recent, generalul în retragere Solon Ghikas, ministrul ordinii publice, explica motivele consemnării la domiciliu a fostului președinte prin aceea că, după răsturnarea dictaturii din Grecia, Gheorghios Papadopoulos s-a dedat la „activități de natură conspirativă și constituia un pericol public pentru ordinea și securitatea țării". La 21 octombrie a.c., procurorul general al Atenei a deschis o acțiune împotriva a 30 de persoane acuzate că au ordonat sau au participat la reprimarea sîngeroasă a acțiunilor studențești din noiembrie 1973. Printre persoanele inculpate se numără și Gheorghios Papadopoulos, alături de fostul șef al poliției militare, generalul Dimitrios Ioannidis, fostul șef al serviciilor speciale, generalul Roufogallis, fostul șef de stat major, generalul în retragere Dimitrios Zagorianakos. Două zile după deschiderea acțiunii procurorului general, Gheorghios Papadopoulos, ca și foștii vicepreședinți, generalii Stylianos Pattakos și Nicolaos Makarezos, colonelul Ioannis Ladas și generalul Roufogallis, considerați ca principali autori ai loviturii de stat din 21 aprilie 1967, au fost arestați și deportați în insula Kea din Arhipelagul Cicladelor.

Grigore Scarlat, str. Octav Cocorăscu, nr. 64, București, sector 8, pune la dispoziția celor interesați colecția revistei „Lumea", de la apariție pînă astăzi.

E. Victor, Craiova. 1. Pentru amănuntele solicitate, consultați articolul apărut în nr. 16 al revistei, ca și interviul publicat la rubrica „România în conștiința lumii" din nr. 43.

2. Nigeria cuprinde circa 250 de grupuri etnice. Principalele cinci mari grupuri (60 la sută din populație) sînt : hausa, kanuri, fulari, ibo și yoruba. În Iran, principalul grup etnic îl reprezintă iranienii ; alte grupuri etnice — kurzi, luri, bakhtiari, kamsehi, turci și arabi. Circa 98 la sută din populație este de religie musulmană. În Pakistan trăiesc punjabi, baluchi, sindhi și afgani ; 96 la sută sînt musulmani. În Etiopia există cinci mari grupuri etnice : amharatigrai, galla, sidama, somali și shankali. 55 la sută sînt de religie coptă (creștină), iar musulmanii reprezintă 35 la sută din populație.

E. Ambrozie, București. Crucea Roșie Internațională a fost înființată, în anul 1863, de elvețianul Henri Dunant.

George Gheorghiu, București. Poliția din Haga a reușit să stabilească identitatea celor trei japonezi care, în septembrie, au reținut ca ostatici în ambasada Franței din Olanda, timp de patru zile, unsprezece persoane, între care ambasadorul Jacques Senard (v. „Lumea" nr. 41). Este vorba, potrivit poliției olandeze, de Haruo Wako, 25 de ani, originar din Tokio, șeful grupului, Junzo Okudaira, 25 de ani, și Jun Nishikawa, 24 de ani. Poliția a putut stabili identitatea lor datorită semnalmentelor date de ostatici și de echipajul Boeing-ului care i-a transportat pe teroriști la Damasc. Poliția japoneză, care a primit aceste semnalmente prin intermediul Interpolului, a transmis la Haga o serie de fotografii, printre care au fost recunoscuți cei trei teroriști.

Iuliu Morgenstern, Timișoara. Explicații la întrebările puse în legătură cu Partidul Progresului și Socialismului din Maroc puteți afla consultînd rubrica „Puncte de vedere" din nr. 41 al revistei.

Date iraniene

Paula Mihăilescu, București. La 5 octombrie, Șahinșahul Iranului (în **fotografia** de jos, împreună cu împărăteasa Farah) a deschis sesiunea anuală a Parlamentului printr-un discurs în care a prezentat perspectivele de dezvoltare a țării. El a reamintit că indicele de creștere a produsului național brut iranian a fost de 40 la sută, în perioada 21 martie—22 septembrie 1974, față de 33 la sută, pentru perioada 21 martie 1973—20 martie 1974. Pentru timpul ce a mai rămas pînă la sfîrșitul actualului plan cincinal (martie 1978), se prevede ca indicele de creștere a produsului național brut să fie de 26 la sută la prețuri constante. Aceste cifre demonstrează că Iranul se află printre țările cu ratele de creștere cele mai ridicate din lume. În timpul planului cincinal 1973—1978, veniturile obținute de statul iranian de pe urma petrolului vor trebui să fie de 102 miliarde dolari, la care se vor adăuga veniturile din exporturile de gaz metan. În cadrul bilanțului de la 5 octombrie, Șahinșahul Mohammad Reza Pahlavi a amintit acordurile economice și financiare stabilite cu R.F.G., Franța, Marea Britanie și Italia, pe care le-a considerat drept „fără precedent în istorie". Printre măsurile de ordin intern, el a anunțat că va fi instituit sistemul de educație gratuită la toate nivelurile de învățămînt, de la grădiniță pînă la universitate. Evocînd, apoi, voiajul efectuat în Singapore, Australia, Noua Zeelandă, Indonezia, India, Șahinșahul s-a referit la „planul de solidaritate economică" propus guvernelor din statele vizitate. „Dorința noastră — a spus el — este ca o zonă de solidaritate economică să se stabilească în nordul Oceanului Indian".

POSTA REDACTIEI

Virgil Stoianovici, Braşov. Călătoria delegaţiei Partidului Socialist Francez, condusă de François Mitterrand, în Cuba a fost prima pe care a efectuat-o în această ţară ca lider al P.S.F., şi a avut loc între 16 şi 21 octombrie. Delegaţia a fost primită de Fidel Castro (publicăm o **imagine** de la acest eveniment), s-a întîlnit cu alte personalităţi politice şi a vizitat unele regiuni ale Cubei. Din delegaţie au făcut parte : Gaston Defferre, preşedinte al grupului parlamentar socialist, deputat şi primar al Marsiliei, Didier Motchane, secretar al partidului pentru problemele internaţionale, şi Regis Debray, consilier al partidului pentru problemele latino-americane. După Cuba, delegaţia a făcut vizite în Antile şi Guyana.

Lesotho

Liliana Nicolescu, Cluj. Ne pare rău, dar din raţiuni tipografice nu putem publica, deocamdată, o hartă a lumii, cu schimbările survenite în ultimii zece ani. (Asemenea hărţi au fost tipărite însă, în ultimii ani, de editurile noastre). Dat fiind interesul dv. pentru asemenea probleme, publicăm harta ministatului Lesotho şi datele solicitate.

Lesotho este fostul Basutoland, devenit independent la 4 octombrie 1966. Din punct de vedere constituţional, Lesotho este o monarhie constituţională. În ce priveşte puterea politică, ea este deţinută pe deplin de primul ministru, actualmente Leabua Jonathan, lider al Partidului Naţional. Pentru prima oară de la independenţă, în ianuarie 1970, au avut loc alegeri pentru Adunarea legislativă, la care a luat parte şi Partidul Congresului — partid de opoziţie. Considerînd însă că „desfăşurarea lor a fost falsificată", primul ministru a dispus anularea alegerilor şi a suspendat constituţia (din 1965).

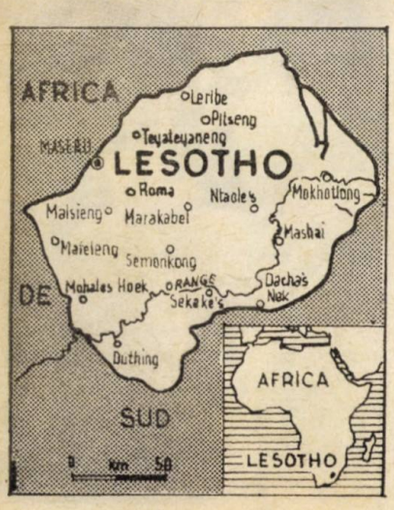

Suprafaţa Lesotho-ului este de 30 350 km^2, cu o populaţie de 1 150 000 locuitori. Capitala este oraşul Maseru, iar limba oficială — engleza. Din punct de vedere economic, Lesotho depinde în mare măsură de Africa de Sud. Agricultura reprezintă ceva mai mult de jumătate din produsul brut. Cu excepţia producţiei de diamante (17 500 carate), lînă (4 000 tone), mohair (450 tone — a patra producătoare din lume), sectorul industrial este aproape inexistent. Prospectarea şi exploatarea minieră se află în mîna a două grupuri : „Rio Tinto Zinc" (afiliată la Rotschild din Londra şi grupul anglo—sud-african „Openheimer") şi „Lonrho" (grup financiar anglo—rhodesian). Principala sursă de venituri o constituie turismul din timpul iernii sud-africane, care înzăpezeşte înălţimile munţilor săi, atrăgînd populaţia albă din Africa de Sud pentru a practica schiul. Africa de Sud absoarbe 80 la sută din exporturile Lesotho-ului (diamante, mohair, piei) şi acoperă aproximativ 60 la sută din importurile ţării. Peste 60 000 de muncitori lucrează în minele sud-africane. În urma incidentelor din septembrie 1973, cînd poliţia sud-africană a deschis focul împotriva minerilor de culoare, care au declanşat o grevă „în adîncuri", omorînd mulţi dintre ei, Lebua Jonathan a protestat energic, cerînd ca O.N.U. să trimită o misiune care să ancheteze acest grav incident. În vremea din urmă, de fapt, guvernul din Lesotho a încercat să se apropie de o serie de ţări africane independente, consolidîndu-şi legăturile cu Swaziland, Botswana şi Zambia.

A. Nistor, Craiova. 1. Protocolul Comisiei bulgaro-austriece pentru cooperare economică, ştiinţifică şi tehnică a fost semnat la 18 octombrie, la Sofia, de către ministrul comerţului exterior al Bulgariei, Ivan Nedev, şi ministrul comerţului şi industriei al Austriei, Joseph Schtaribacher **(în fotografie).**

2. Vom avea în vedere propunerea dv.

3. Nu dispunem de amănunte suplimentare. Vom reveni.

Sorin Calciu, Bucureşti. După cum aţi putut constata, s-a răspuns în nr. 42 al revistei. Despre Surinam, am scris în cadrul acestei rubrici din nr. 38.

Adriana Mironescu, Bucureşti. 1. Centenara care a învăţat să scrie şi să citească se numeşte Susie Hartsfield şi locuieşte în satul Two Egg (Florida). Fiică de sclavi, ea a început să înveţe la 101 ani şi, de curînd, şi-a sărbătorit a 104-a aniversare.

2. Propunerea despre care amintiţi dv. a fost înaintată de două societăţi japoneze. Potrivit săptămînalului american „Newsweek", aceste societăţi ar fi propus să injecteze ciment şi produse chimice în solul din jurul turnului din Pisa pentru a-l face mai solid şi a împiedica prăbuşirea turnului. Nu se cunosc alte amănunte.

LUMEA

Redactor-şef
Ion Cârje

Redacţia şi administraţia : Bucureşti, Piaţa Scînteii nr. 1. Telefon 17.60.10. Internaţionalnol 18.50.81. Abonamentele se fac la oficiile poştale, factorii poştali şi difuzorii voluntari din întreprinderi şi instituţii. Abonamentele pentru străinătate : prin întreprinderea „ROMPRESFILATELIA" — serv. Import-Export Presă — Bucureşti, Calea Griviţei nr. 64—66, P.O.B. — 2001, telex 011631.

C.P.C.S.

ROMÂNIAFILM
prezintă

O producţie a Casei de Filme Unu

după schiţele „Vîlva băilor" şi „Lada" de Ion Agârbiceanu
O captivantă incursiune cinematografică în proza lui Agârbiceanu. Mirajul aurului — legende şi realităţi, iluzii şi drame — în Apusenii sfîrşitului de veac.

Un spectacol atractiv, la confluenţa literaturii clasice şi cinematograful modern.

Scenariul şi regia : Mircea Veroiu, Dan Piţa

DUHUL AURULUI

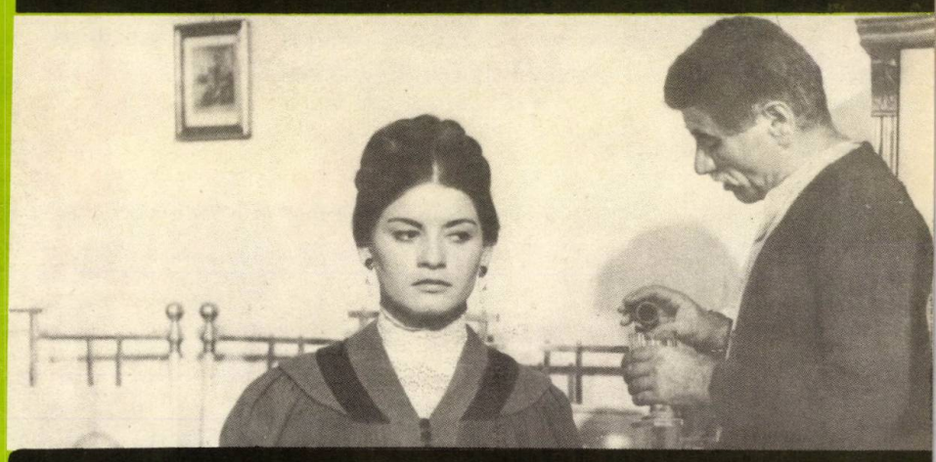

naginea : Iosif Demian
uzica : Dorin Liviu Zaharia
ecoruri : Radu Boruzescu, Helmuth Stürmer
ostume : Marilena Şerbănescu

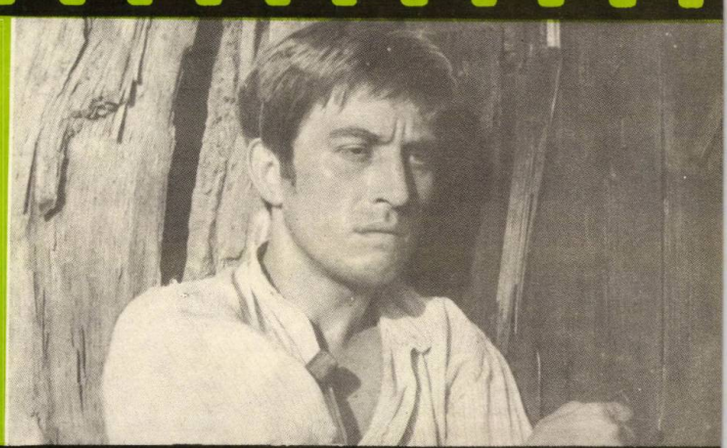

distribuţie : Eliza Petrăchescu, Ernest Maftei, Liviu Rozorea, Lucia Boga, Dora Ivanciuc, Alexandru Mihai, Francisc Bencze, Elisabeta Jar-Rozorea, Adrian Georgescu, Teodor Cojocaru.

lm realizat în studiourile Centrului de Producţie Cinematografică Bucureşti"

Invitație la hanurile și motelurile cooperației de consum

Și în sezonul rece, puteți petrece un concediu plăcut, la hanurile și motelurile cooperației de consum, care vă oferă, în cele mai pitorești zone ale țării, condiții optime de cazare în camere confortabile, cu încălzire. Restaurantele acestor unități servesc gustoase preparate culinare cu specific tradițional și local, băuturi din podgorii renumite.

Iată cîteva adrese :

HANUL CONACHI – pe DN 25 Galați – Tecuci, km 47.

MOTELUL PRAID – în stațiunea balneo-climaterică Praid, jud. Harghita

MOTELUL MONTEORU – la Sărata-Monteoru, jud. Buzău.

MOTELUL TOPOLOGUL – la 18 km de Rm. Vîlcea spre Pitești.

MOTELUL BRETCU-OITUZ – la 2 km de localitatea Bretcu, jud. Covasna (DN 11, km 79)

Lei 2

Nr. 48 21 noiembrie 1974

LUMEA
SĂPTĂMÎNAL DE POLITICĂ EXTERNĂ

congresul XI PCR

În întreaga țară s-au desfășurat, recent, Conferințele organizațiilor județene de partid, în cadrul cărora a fost analizată, în spiritul exigenței partinice, activitatea depusă de organele și organizațiile de partid pentru îndeplinirea hotărîrilor Congresului al X-lea și ale Conferinței Naționale a P.C.R. ; au fost aprobate în unanimitate proiectul de Program al partidului, proiectul de Directive și Tezele C.C. al P.C.R. pentru Congresul al XI-lea ; a fost exprimată voința tuturor comuniștilor ca tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU să fie reales în funcția de secretar general al partidului și au fost desemnați candidații pentru organele centrale ale partidului.

În imagine, tovarășul Nicolae Ceaușescu vorbind la Conferința de partid a municipiului București.

LUMEA

Săptămînal de politică externă editat de Uniunea Ziariștilor din Republica Socialistă România

48 (578)

21 noiembrie 1974

LUMEA VĂZUTĂ DE LA BUCUREȘTI

O politică dedicată marilor cauze. Ion Cârje. 2

CONGRESUL XI P.C.R. STRĂLUCITĂ CONFIRMARE A JUSTEȚEI POLITICII INTERNAȚIONALE A ROMÂNIEI SOCIALISTE

– Amplificarea legăturilor de prietenie și colaborare cu țările socialiste. 3
– Politică activă în slujba unității mișcării comuniste și muncitorești internaționale. 5
– Consolidarea relațiilor de colaborare cu țările în curs de dezvoltare. 5
– Extinderea raporturilor cu țările capitaliste. 7
– Participare intensă la schimburile economice internaționale. 8
– Contribuția României la instaurarea unei noi ordini economice internaționale. 10
– România și securitatea europeană. 10
– Dezarmarea generală – deziderat primordial. 12
– România – militantă consecventă pentru soluționarea politică a conflictelor internaționale. 13
– România și Națiunile Unite 14

PARTIDUL, ROMÂNIA, CEAUȘESCU ÎN CONȘTIINȚA LUMII 16–18

ARTICOLE, CORESPONDENȚE

Curs ascendent în relațiile româno-zambiene. Dumitru Constantin 19
O.N.U. În dezbatere – problema palestiniană. Teodor Meleșcan 23
Berlin. Vizita președintelui Iosip Broz Tito. Constantin Varvara. 23
Atena. După alegeri, Ion Badea 24
Roma. La încheierea forumului mondial al alimentației. Radu Bogdan 25
Reuniunea de la Quito și semnificația celor 12 voturi. Eugen Pop 28

REPORTAJ PE GLOB

Zair. Nicolae Crețu 20
Bekaa. Crăciun Ionescu 21

1000 + 1 26–27

POȘTA REDACȚIEI 29–32

Coperta I
SERGIU GEORGESCU

Număr special consacrat

CONGRESULUI AL XI-LEA AL P.C.R.

Strălucită confirmare a justeței politicii internaționale a României socialiste

Suită de articole prezentînd repere concrete ale modului în care, între Congresele al X-lea și al XI-lea ale P.C.R., și-au găsit cea mai elocventă și convingătoare confirmare justețea politicii internaționale a partidului și a țării noastre, orientarea sa în problemele majore ale vieții contemporane, urmînd liniile directoare, programatice trasate de partid.

PARTIDUL, ROMÂNIA, CEAUȘESCU ÎN CONȘTIINȚA LUMII

Declarații acordate, în exclusivitate, revistei „Lumea", în perioada august 1969 – noiembrie 1974, de către șefi de stat, șefi de partid și de guvern, alte personalități politice marcante ale vieții internaționale, ilustrînd prestigiul și autoritatea internațională a partidului, a României și a tovarășului Nicolae Ceaușescu, contribuția la făurirea unei lumi mai bune și mai drepte.

Alte materiale

- *Corespondențe din New York, Berlin, Atena, Roma, Quito*
- *Reportaj pe glob*
- *1000 + 1*
- *Poșta redacției*

O politică dedicată marilor cauze

Congresul al XI-lea al partidului găsește patria noastră la o înălțime politică, economică, socială și morală fără precedent în istoria ei. Prosperă prin sudoarea propriei frunți, stăpînă pe propriul ei destin, demnă și respectată în concertul națiunilor, România socialistă se bucură pretutindeni în lume de admirație, simpatie și stimă pentru fermitatea, vigoarea și pasiunea cu care se consacră marilor cauze, cauzelor demne de-a fi cîștigate.

Este meritul excepțional al partidului nostru, al secretarului său general, tovarășul Nicolae Ceaușescu, de a fi conectat politica internă și externă a țării la cele mai avansate linii ale lumii contemporane, la acele idei-forță care se constituie în „locomotive ale istoriei", la marile cauze naționale și internaționale.

Să notăm că o mare cauză se definește nu prin titrarea ei ca atare ; ea se definește prin ea însăși, prin caracterul ei just și înaintat, prin amplitudinea interesului real pe care îl generează, prin conformitatea ei cu devenirea progresistă a lumii, cu aspirațiile și interesele cele mai înalte ale popoarelor. O mare cauză se definește prin adeziunea plenară a propriului popor, știut fiind că o cauză care nu este susținută de poporul țării respective nu va fi îmbrățișată nici de alte popoare.

Partidul a stabilit cu responsabilitate și clarviziune marile noastre cauze, naționale și internaționale.

Marile noastre cauze internaționale :

Relații de prietenie și colaborare cu toate țările lumii.

Relații exemplare, de un tip nou, cu celelalte țări socialiste, ferm convinși că socialismul poate și trebuie să-și dovedească superioritatea și în sfera relațiilor internaționale. Prin comunitatea de ideologie, de orînduire și scopuri supreme, cele 14 țări socialiste pot — în concepția partidului nostru — stabili raporturi întemeiate pe principiile independenței și suveranității naționale, neamestecului în treburile interne, egalității în drepturi și avantajului reciproc, internaționalismului socialist și întrajutorării tovărășești, oferind un exemplu de relații noi celorlalte popoare ale lumii.

Raporturi de solidaritate cu țările lumii a treia, a căror afirmare pe arena internațională a restrins — pe spații continentale — aria de manifestare a politicii imperialiste de forță și dictat, a colonialismului și neocolonialismului.

Relații de colaborare cu toate statele lumii, fără deosebire de orînduire socială, condiție sine qua non a consolidării climatului de destindere, colaborare și pace în lume.

Solidaritate activă, militantă, cu toate forțele înaintate ale omenirii — partidele comuniste și muncitorești, socialiste, social-democrate, mișcările de eliberare națională, alte formațiuni politice democratice și progresiste — cerință fundamentală a consolidării frontului antiimperialist, una din forțele motrice ale dezvoltării lumii contemporane.

Ireversibilitatea cursului nou spre destindere și pace în lume. Apărut în viața internațională prin lupta dîrză, energică a celor mai înaintate și influente forțe politice și sociale ale lumii, noul curs, aflat abia la început, trebuie — în viziunea țării noastre — apărat, consolidat, făcut ireversibil. Printr-o luptă susținută împotriva forțelor ostile noului curs, împotriva vechii politici de forță și dictat, împotriva instrumentelor și mecanismelor care au determinat vechiul curs, pentru afirmarea tot mai viguroasă a forțelor care determină noul curs al vieții internaționale, care nu are alternativă.

O nouă ordine economică internațională, văzută ca un sistem de relații economice noi,

Lumea văzută de la București

bazat pe principii de egalitate și echitate, care să asigure dezvoltarea armonioasă a tuturor popoarelor, să pună capăt inegalităților, discriminărilor, distorsiunilor, să ducă la lichidarea decalajelor economice, a împărțirii lumii în țări bogate și țări sărace. Un sistem de relații economice noi care să permită participarea, pe picior de egalitate, a tuturor statelor lumii la rezolvarea marilor probleme economice care confruntă omenirea și care nu pot fi depășite decît prin contribuția originală și responsabilă a tuturor țărilor interesate.

O nouă ordine politică internațională, văzută ca un ansamblu, la scară planetară, de state suverane, independente și egale în drepturi, angajate în edificarea unei vieți mai bune și mai drepte, la adăpost de orice amenințare ori agresiune, cultivînd, nestingherite, relații de conlucrare și colaborare, în litera și spiritul principiilor și normelor de etică și echitate internațională. Noua ordine nu înseamnă rectificarea minoră a ordinii actuale, perpetuarea acesteia în alte tipare, nu înseamnă menținerea vechii politici în forme noi, ci schimbarea structurală, radicală a ordinii actuale prin întronarea completă și definitivă a unor relații noi între state, bazate pe principiile deplinei egalități în drepturi, pe respectul independenței și suveranității naționale, neamestecului în treburile interne și avantajului reciproc, pe repudierea forței și amenințării cu forța.

Principiul-amiral al noii ordini trebuie să fie respectarea dreptului sacru al fiecărui popor de a-și hotărî soarta potrivit voinței și aspirațiilor sale, fără nici un amestec din afară. Noua ordine trebuie să ducă la eliminarea vechilor „decalaje politice" : eliminarea decalajului dintre vorbe și fapte, dintre declarațiile de intenții și acțiuni ; eliminarea decalajului dintre participarea uneori restrînsă la negocierile privind marile probleme ale lumii și necesitatea vitală ca la reglementarea marilor probleme ale lumii să participe toate țările interesate, indiferent de orînduirea lor socială, de forța lor economică ori militară ; eliminarea decalajului dintre destinderea politică și cursa înarmărilor, unul din fenomenele cele mai paradoxale ale zilelor noastre, pe care nici cei mai calificați apologeți ai „războiului rece" nu-l pot explica fără să se încurce în propriile cuvinte.

Noua ordine reclamă democratizarea autentică a vieții internaționale, participarea efectivă a fiecărui stat, mare sau mic, la soluționarea marilor probleme ale omenirii, contribuția fiecărei țări, mare sau mică, la devenirea lumii noastre.

Inaugurarea unei ere noi în viața internațională, concepută ca o epocă de mari prefaceri revoluționare, sociale și naționale mondiale, de noi și mari schimbări în raportul de forțe mondial în favoarea forțelor progresului, ale socialismului. O nouă eră în viața internațională înseamnă realizarea de noi transformări revoluționare în lume, accelerarea progresului material și spiritual universal.

Inechitățile, abuzurile, subdezvoltarea, intervenția, războiul constituie tributul greu și teribil pe care popoarele îl plătesc încă trecutului, vechii politici imperialiste de intimidare, dominație, forță și dictat. Este timpul și există toate condițiile să se pună capăt vechii politici, să se elimine acest tribut plătit cu sacrificii grele, pentru ca omenirea să poată trăi în pace și securitate, conform condiției umane demne de secolul nostru.

„Concentrîndu-și eforturile pentru ridicarea pe o treaptă superioară a societății românești, partidul și poporul nostru — se arată în Program — **vor participa activ la lupta generală a forțelor înaintate pentru inaugurarea unei ere noi în viața internațională, pentru ca sfîrșitul acestui secol să marcheze excluderea războaielor din viața internațională, eliberarea popoarelor de povara cheltuielilor militare și de spectrul pericolului nuclear, înfăptuirea aspirațiilor vitale ale tuturor națiunilor de libertate și bunăstare, de transformare a naturii și societății spre binele și fericirea omului".**

Sînt, acestea, obiective centrale, de amplă perspectivă, ale politicii noastre externe, stabilite de partid, susținute plenar de poporul nostru, și care se bucură de o amplă autoritate internațională, ele fiind în consens deplin cu interesele supreme ale națiunii socialiste române, cu interesele păcii, progresului și socialismului în întreaga lume.

Ion Cârja

STRĂLUCITĂ CONFIRMARE A JUSTEȚEI POLITICII INTERNAȚIONALE A ROMÂNIEI SOCIALISTE

Produs al gîndirii științifice marxist-leniniste a Partidului Comunist Român, politica externă a României socialiste se afirmă activ și dinamic, cîștigîndu-și o largă prețuire internațională. Analizele profunde și riguroase asupra desfășurării vieții politice internaționale, a evenimentelor ce o jalonează, concluziile desprinse pentru orientarea concretă în complexitatea proceselor și fenomenelor contemporane conferă viziunii politice a țării noastre autoritatea și prestigiul purtînd girul verificării și confirmării de către viața însăși. Vedem, în aceasta, dovada grăitoare a justeței politicii internaționale a Partidului Comunist Român, politică a cărei elaborare și înfăptuire sînt nemijlocit legate de bogata activitate și prestigioasa contribuție personală, desfășurate de secretarul general al partidului, președintele României — Nicolae Ceaușescu.

Pornind de la Rezoluția Congresului al X-lea al P.C.R. și Rezoluția Conferinței Naționale a P.C.R. cu privire la politica și activitatea internațională a Partidului Comunist Român și a Republicii Socialiste România, suita de articole pe care o publicăm mai jos își propune să ofere repere concrete asupra modului în care politica externă a țării, orientarea sa în problemele majore ale vieții politice contemporane, urmînd liniile directoare, programatice trasate de partid, și-au găsit, în intervalul dintre Congresele al X-lea și al XI-lea ale P.C.R., cea mai elocventă și convingătoare confirmare.

Amplificarea legăturilor de prietenie și colaborare cu țările socialiste

„Congresul stabilește ca, și în viitor, în centrul politicii externe a partidului și statului nostru să stea dezvoltarea relațiilor de alianță, prietenie și colaborare multilaterală cu toate țările socialiste ; Comitetul Central trebuie să acționeze cu perseverență în această direcție, contribuind la înlăturarea divergențelor existente, la refacerea și întărirea pe baza principiilor marxism-leninismului și internaționalismului socialist a unității țărilor socialiste."

(din Rezoluția Congresului al X-lea al P.C.R.)

Evenimentele ce au avut loc au evidențiat cu pregnanță că principiile fundamentale și orientarea stabilite de Congresul al X-lea și Conferința Națională ale P.C.R. au călăuzit, concret, întreaga activitate internațională a partidului și statului nostru, relațiile cu țările socialiste ocupînd un loc central în cadrul acesteia. Ferm convins că terenul cel mai propice dezvoltării prieteniei și colaborării strînse între toate țările socialiste este creat de fundamentarea raporturilor dintre ele pe respectarea neabătută a principiilor marxism-leninismului și internaționalismului socialist, ale respectării independenței și suveranității naționale, deplinei egalități în drepturi, neamestecului în treburile interne, avantajului reciproc și întrajutorării tovărășești, partidul nostru a acționat cu perseverență în acest spirit, pornind de la considerentul că toate aceste principii — derivate din însăși natura obiectivă a socialismului — reprezintă un tot unitar, de stricta lor aplicare fiind condiționate manifestarea plenară a internaționalismului socialist, asigurarea unității și coeziunii țărilor socialiste.

Drept urmare, România dezvoltă raporturi bune, de prietenie, colaborare și solidaritate internaționalistă cu toate țările socialiste. Un rol însemnat în extinderea raporturilor noastre cu statele socialiste îl au tratatele de prietenie, colaborare și asistență mutuală încheiate sau reînnoite în ultimii ani; amintim că, în această perioadă, au fost reînnoite tratatele cu R. P. Bulgaria, R. S. Cehoslovacă, R. P. Polonă, R. P. Ungară și cu U.R.S.S., fiind de asemenea semnat primul tratat cu R. D. Germană.

Numeroasele contacte, convorbiri, schimburi de păreri purtate la cel mai înalt nivel, într-un cadru bi sau multilateral, între conducătorii de partid și de stat au impulsionat, în permanență, amplificarea și diversificarea acestor raporturi, în beneficiul reciproc.

Rodnicele rezultate dobîndite în adîncirea relațiilor de prietenie ale țării noastre cu celelalte state socialiste sînt indisolubil legate de activitatea neobosită desfășurată în această direcție de tovarășul Nicolae Ceaușescu. Este revelator, în acest sens, faptul că, în perioada de după cel de-al X-lea Congres al partidului, tovarășul Nicolae Ceaușescu a vizitat șase țări socialiste europene — Bulgaria, Cehoslovacia, R. D. Germană, Iugoslavia, Polo-

nia și U.R.S.S. — patru state socialiste din Asia — R. P. Chineză, R.P.D. Coreeană, R. P. Mongolă și R. D. Vietnam —, precum și prima țară ce construiește noua orînduire pe pămîntul latino-american — Cuba. Este, de asemenea, grăitor faptul că, în aceeași perioadă, România a primit vizita conducătorilor de partid sau de stat din șapte țări socialiste — R. P. Bulgaria, R. S. Cehoslovacă, Republica Cuba, R. D. Germană, R.S.F. Iugoslavia, R. P. Ungară, U.R.S.S.

Vizitele menționate, numeroasele contacte, întîlnirile și convorbirile avute de conducerea noastră vin să sublinieze, în mod elocvent, preocuparea deosebită manifestată de partidul și statul român pentru dezvoltarea continuă și multilaterală a legăturilor prietenești cu toate statele ce construiesc noua orînduire, de îmbogățire a colaborării și ridicare a ei la un nivel superior, corespunzător realizărilor remarcabile obținute de fiecare din aceste state pe planul vieții politice și economico-sociale. Totodată, ele au prilejuit o reafirmare puternică a poziției internaționaliste a partidului nostru, a principiilor sale de a acționa neabătut pentru refacerea și întărirea unității sistemului mondial socialist.

Evenimentele internaționale demonstrează cu vigoare că, prin succesele obținute în toate domeniile de activitate economico-socială, prin politica lor externă consacrată cauzei progresului și păcii în lume, țările socialiste exercită o înrîurire tot mai mare asupra întregii dezvoltări istorice contemporane. Lor le revine, în acest sens, un rol de mare răspundere prin noul tip de relații internaționale pe care sînt chemate să-l ofere omenirii. Avînd în vedere tocmai acest fapt, România, ca țară socialistă, acordă o importanță deosebită instaurării și consolidării unor relații de tip nou între toate țările socialiste, în scopul afirmării puternice a fiecărei națiuni socialiste în parte, precum și sporirii forței și prestigiului socialismului în ansamblu. Un exemplu grăitor al eforturilor constante depuse de partidul nostru în acest sens îl constituie precizarea, de către tovarășul Nicolae Ceaușescu, a concepției partidului nostru asupra normelor ce trebuie să stea la baza raporturilor dintre țările socialiste, precizare care și-a găsit o expresie de mare claritate în raportul prezentat de tovarășul Nicolae Ceaușescu la Conferința Națională a P.C.R.

Cooperarea economică și tehnico-științifică, schimbul de valori materiale și de tehnologii constituie un factor deosebit de important al accelerării progresului multilateral al fiecărei țări socialiste în parte, precum și al întăririi forței socialismului în ansamblu. Avînd în vedere acest fapt, țara noastră a acționat și acționează pentru extinderea specializării și cooperării în producție cu toate țările socialiste. În totalitatea relațiilor economice ale României cu celelalte țări socialiste, un loc central îl ocupă, după cum se știe, colaborarea și cooperarea economică și tehnico-științifică. Țara noastră a participat și participă activ la promovarea unor forme noi, moderne, mai complexe și eficiente de cooperare, pe baza egalității în drepturi, a respectării liberului consimțămînt al statelor membre, a conducerii suverane a fiecărei economii naționale, a întrajutorării tovărășești, în scopul înfloririi fiecărei țări socialiste.

Politica externă pe care o va promova, și în viitor, țara noastră va urma orientarea principială de strîngere și diversificare a relațiilor cu toate țările socialiste, fapt subliniat cu tărie în Programul Partidului Comunist Român: **„În centrul activității internaționale a României va sta colaborarea cu toate țările socialiste, factor de cea mai mare importanță pentru dezvoltarea socialistă a țării noastre, ca și a tuturor țărilor socialiste".**

România a semnat Tratate de prietenie, colaborare și asistență mutuală cu : Bulgaria (1948) ; Ungaria (1948) ; U.R.S.S. (1948) ; Cehoslovacia (1948) ; Polonia (1949) ; R.D. Germană (1972).

Tratatele, valabile pe o perioadă de 20 de ani, au fost reînnoite cu :

Cehoslovacia, la 16 august 1968 ;
U.R.S.S., la 7 iulie 1970 ;
Polonia, la 12 noiembrie 1970 ;
Bulgaria, la 19 noiembrie 1970 ;
Ungaria, la 24 februarie 1972.

■

În ansamblul legăturilor economice ale României socialiste, locul central îl ocupă relațiile cu celelalte state socialiste, de care țara noastră este legată prin apartenența la aceeași orînduire socială, prin unitatea țelurilor și aspirațiilor fundamentale, prin idealurile socialismului și păcii în lume. În comerțul exterior românesc, acestor țări le revine actualmente o pondere de aproximativ 50 la sută din totalul schimburilor, din care țărilor socialiste membre ale C.A.E.R. 43 la sută (cel mai important partener comercial fiind Uniunea Sovietică, cu o pondere de peste 21 la sută), iar celorlalte țări socialiste circa 7 la sută (R.P. Chineză deținînd aproape 4 la sută). Din 1960 și pînă în prezent, volumul schimburilor comerciale ale României cu celelalte țări socialiste s-a triplat. Numai în ultimii ani (1965—1973), comerțul total (exporturi și importuri) al țării noastre cu Albania a crescut de 2,4 ori ; cu R.P. Bulgaria — de 5,3 ori ; cu R.S. Cehoslovacă — de peste 2,1 ori ; cu R.P. Chineză — de 4,5 ori ; cu R.P.D. Coreeană — de 3,2 ori ; cu Republica Cuba — de 9,3 ori ; cu R.D. Germană — de 3,0 ori; cu R.S.F. Iugoslavia — de 4,6 ori ; cu R.P. Mongolă — de 4,0 ori ; cu R.P. Polonă — de peste 3,0 ori ; cu U.R.S.S. — de peste 1,5 ori ; cu R.P. Ungară — de 2,5 ori ; cu R.D. Vietnam — de peste 1,1 ori.

Vizite efectuate de tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU în țări socialiste, în perioada 1969-1974

R.P. BULGARIA :
1970 — 11 noiembrie : 18—21 noiembrie ;
1972 — 27—28 septembrie ;
1974 — 11—12 mai.
R.S. CEHOSLOVACĂ :
1973 — 6—7 martie
R.P. CHINEZĂ :
1971 — 1—9 iunie
R.P.D. COREEANĂ :
1971 — 9—15 iunie
REPUBLICA CUBA :
1973 — 29 august—3 septembrie
R.S.F. IUGOSLAVIA :
1969 — 20 septembrie ;
1970 — 3—4 noiembrie ;
1973 — 15—16 iulie.
R.P. MONGOLĂ :
1971 — 21—24 iunie
R.P. POLONĂ :
1969 — 19—20 mai ;
1971 — 5—11 decembrie
U.R.S.S. :
1969 — 16 mai ;
1970 — 20—23 aprilie ; 18—19 mai ; 20 august ;
1971 — 29 martie—9 aprilie ;
1972 — 19—23 decembrie
R.D. VIETNAM :
1971 — 15—19 iunie

— Tovarășul Nicolae Ceaușescu **a condus delegația Republicii Socialiste România la Consfătuirea Comitetului Politic Consultativ al statelor participante la Tratatul de la Varșovia,** care a avut loc la Budapesta în zilele de 17 și 18 martie 1969 ; **a condus delegația de partid și guvernamentală a țării noastre la cea de-a 23-a sesiune specială a C.A.E.R.,** care a avut loc la Moscova, între 23—26 aprilie 1969 ; **a condus delegația P.C.R. la consfătuirea internațională a partidelor comuniste și muncitorești** de la Moscova (5—17 iunie 1969) ; **în fruntea delegației de partid și de stat române,** participă, la Moscova, **la întîlnirea cu alți conducători de partid și de stat din țările socialiste (3—4 decembrie 1969) ; a condus delegația de partid și guvernamentală a țării noastre la Consfătuirea Comitetului Politic Consultativ al statelor participante la Tratatul de la Varșovia,** care a avut loc la Berlin (1—3 decembrie 1970) ; **participă, în fruntea unei delegații de partid și guvernamentale la Consfătuirea Comitetului Politic Consultativ al statelor participante la Tratatul de la Varșovia,** care își desfășoară lucrările la Praga, între 24—26 ianuarie 1972 ; **participă la** întîlnirea prietenească din Crimeea a conducătorilor unor partide comuniste și muncitorești din țări socialiste (31 iulie—1 august 1972) ; **participă la** Consfătuirea de la Varșovia (17—18 aprilie 1974) **a Comitetului Politic Consultativ al statelor participante la Tratatul de la Varșovia.**

Politică activă în slujba unității mișcării comuniste și muncitorești internaționale

„Apreciind activitatea intensă desfășurată în ultimii ani de partidul nostru pentru extinderea legăturilor de colaborare frățească cu partidele comuniste și muncitorești, Congresul dă mandat noului Comitet Central să acționeze în continuare pentru dezvoltarea relațiilor cu toate partidele frățești, fără excepție, pentru a contribui la refacerea și întărirea colaborării și unității mișcării comuniste pe baza respectării stricte a principiilor marxism-leninismului și internaționalismului proletar : egalitate deplină în drepturi, neamestecul în treburile interne, respectul independenței fiecărui partid, al dreptului său de a-și elabora de sine stătător linia politică".

(din Rezoluția Congresului al X-lea al P.C.R.)

Detașament activ al marelui front revoluționar, antiimperialist, Partidul Comunist Român întreține și dezvoltă continuu legăturile de colaborare și solidaritate internaționalistă cu toate partidele comuniste și muncitorești, cu mișcările de eliberare națională, cu partidele de guvernământ și cu organizațiile politice din țările care au pășit pe calea dezvoltării de sine stătătoare, cu partidele socialiste și social-democrate, cu alte organizații muncitorești, democratice și progresiste, cu toate forțele revoluționare, democratice și antiimperialiste de pretutindeni.

O expresie elocventă a politicii profund internaționaliste a Partidului Comunist Român, a îmbinării armonioase a îndeplinirii sarcinilor naționale cu participarea activă la lupta pentru progres social, împotriva imperialismului, colonialismului și neocolonialismului, pentru pace și colaborare între popoare, într-un cuvînt, o expresie a îndeplinirii exemplare a mandatului dat de Congresul al X-lea și de Conferința Națională o constituie numeroasele întîlniri și contacte, schimburi de păreri în diferite forme și la diferite niveluri, ale partidului nostru cu partide comuniste, partide socialiste și social-democrate, cu partide și organizații de guvernămînt din țările care au pășit pe calea dezvoltării independente, cu mișcările de eliberare națională. Totodată, o mare amploare au cunoscut schimburile de delegații cu organizațiile sindicale, de femei, de tineret, studenți și alte organizații din diferite țări ale lumii.

În deplină concordanță cu hotărîrile Congresului al X-lea și ale Conferinței Naționale din 1972, de a situa în centrul politicii externe prietenia și colaborarea cu toate țările socialiste, Partidul Comunist Român a acordat și acordă o deosebită importanță raporturilor de conlucrare, prietenie și solidaritate militantă cu partidele comuniste din aceste țări, ceea ce își găsește materializarea în întîlnirile și contactele dintre conducătorii de partid și de stat, schimburile de delegații și de experiență, participarea la o serie de întîlniri și manifestări internaționale. În acest context, o deosebită importanță politică prezintă întîlnirile și convorbirile pe care secretarul general al partidului nostru, tovarășul Nicolae Ceaușescu, le-a avut, în acești ani, cu conducători ai partidelor comuniste și muncitorești din țările socialiste din Europa, Asia și America Latină. În acest sens, un rol deosebit l-au avut întîlnirile și convorbirile avute de secretarul general al P.C.R., cu prilejul vizitelor la nivel înalt, efectuate, în această perioadă, într-un număr mare de țări socialiste, ca și cu prilejul unor reuniuni multilaterale.

O continuă și neslăbită dezvoltare au înregistrat relațiile de colaborare și solidaritate ale P.C.R. cu partidele comuniste și muncitorești din celelalte țări ale lumii.

În cursul acestor ani, au sporit considerabil contactele, întîlnirile, convorbirile oficiale, schimburile de experiență întreținute de Partidul Comunist Român cu toate aceste forțe revoluționare, antiimperialiste și progresiste, numeroși conducători vizitîndu-ne țara sau întîlnindu-se cu reprezentanți ai partidului nostru. De pildă, numai în anul 1973, ne-au vizitat țara 109 delegații ale partidelor comuniste, socialiste, democratice și ale mișcărilor de eliberare națională din 68 de țări. Înțelegerile realizate cu privire la dezvoltarea relațiilor partidului nostru cu celelalte partide comuniste și muncitorești, cu mișcările de eliberare națională, cu partidele de guvernămînt și cu alte partide democratice din aceste țări reprezintă o contribuție practică de o importanță deosebită pentru întărirea frontului antiimperialist, un aport concret la întărirea unității tuturor forțelor care militează pentru dezvoltarea progresistă a societății.

Partidul Comunist Român a acționat și acționează ferm pentru înfăptuirea unei unități de tip nou în sînul mișcării comuniste și muncitorești internaționale, unitate întemeiată pe baza respectării principiilor și normelor de relații dintre partide — principiile independenței și autonomiei fiecărui partid, egalității în drepturi, neamestecului în treburile interne ale altuia, dreptului imprescriptibil al fiecărui partid de a-și hotărî de sine stătător linia politică, solidarității și întrajutorării tovărășești, marxism-leninismului și internaționalismului proletar. Aceste principii formează un ansamblu unitar, reprezintă cheia de boltă a raporturilor de încredere și colaborare rodnică între toate partidele frățești.

Analizînd științific mutațiile survenite în lumea contemporană, Partidul Comunist Român este hotărît să dezvolte continuu relațiile cu partidele comuniste și muncitorești, cu partidele socialiste, social-democrate, cu partidele de guvernămînt din țările care au pășit pe calea dezvoltării independente, cu mișcările de eliberare națională, cu partidele democratice, cu toate forțele antiimperialiste.

Poziția fermă, principială promovată neabătut de Partidul Comunist Român în raporturile sale de solidaritate internațională cu mișcarea revoluționară de pretutindeni, cu toate partidele comuniste și muncitorești își găsește o expresie strategică, înscrisă cu litere de aur, în Carta sa fundamentală — Programul partidului: **„În etapa următoare a dezvoltării societății umane — etapă ce se va caracteriza, fără îndoială, prin noi și mari transformări revoluționare, sociale și naționale, prin trecerea a noi state pe calea socialismului — întărirea solidarității internaționale cu toate mișcările revoluționare progresiste, cu partidele comuniste și muncitorești va constitui o orientare permanentă a Partidului Comunist Român. Partidul va acționa neabătut pentru dezvoltarea colaborării internaționale cu toate partidele comuniste și muncitorești, pentru întărirea solidarității în lupta consacrată progresului social, cauzei socialismului și păcii".**

Consolidarea relațiilor de colaborare cu țările în curs de dezvoltare

În ansamblul politicii externe românești, amplificarea relațiilor cu țările în curs de dezvoltare, cu toate țările care acționează pentru dezvoltare economico-socială independentă a constituit și constituie o preocupare de importanță majoră.

Pornind de la analiza științifică a marilor prefaceri revoluționare contemporane și acționînd în spiritul principiilor fundamentale care călăuzesc activitatea internațională a partidului și statului nostru, corespunzător sarcinilor stabilite de Congresul al X-lea și de Conferința Națională, România socialistă și-a îndreptat eforturile în direcția solidarității active cu mișcările de eliberare națională, a lărgirii colaborării cu țările care au pășit pe drumul afirmării independente, a sprijinit lupta lor

grea pentru depășirea dificultăților moștenite de la colonialism, pentru o dezvoltare de sine stătătoare, care să le ofere posibilitatea de a se bucura de binefacerile progresului și civilizației, de a participa ca parteneri cu drepturi egale la viața internațională.

Dezvoltarea continuă a raporturilor cu aceste state este concepută de țara noastră ca o contribuție concretă la eforturile spre consolidarea independenței lor politice și economice, la afirmarea personalității lor pe scena politică mondială, la consolidarea luptei împotriva politicii imperialiste de dictat, la întronarea normelor de legalitate și etică în viața internațională. România socialistă urmărește cu simpatie și acordă un sprijin multilateral — politic, diplomatic și material — mișcărilor de eliberare națională în lupta lor împotriva colonialismului, neocolonialismului și rasismului, pentru afirmarea dreptului inalienabil al popoarelor la existență și dezvoltare de sine stătătoare.

Ea însăși o țară în curs de dezvoltare, România înțelege preocupările țărilor care sînt confruntate cu probleme similare. Ea a sprijinit și sprijină concret eforturile tinerelor state independente pentru depășirea stării de subdezvoltare și punerea în valoare a bogățiilor lor naționale, pentru lichidarea decalajului economic ce le desparte de statele avansate economic, a acționat și acționează consecvent pentru așezarea, pe baze noi, a relațiilor economice internaționale.

Extinderea pe multiple planuri a colaborării dintre România și țările în curs de dezvoltare își găsește un fundament viabil, concret și trainic în lărgirea cooperării din domeniul economic. Țara noastră are, în prezent, legături economice cu aproape 80 de state în curs de dezvoltare față de numai 30, în urmă cu cincisprezece ani. Schimburile comerciale cu aceste țări au crescut, în perioada 1960—1973, de peste 8,1 ori, dinamica lor fiind mai accelerată decît cea a comerțului global românesc. Ca urmare, a sporit și ponderea țărilor respective în totalul schimburilor comerciale ale României, fiind, astăzi, de peste 10 la sută, față de 4 la sută în 1960.

Paralel cu acțiunile în direcția intensificării schimburilor comerciale, țara noastră a promovat și promovează în raporturile sale cu aceste state formele moderne de cooperare industrială și tehnico-științifică, de mare eficiență economică. Printre acestea, un loc tot mai important îl ocupă constituirea de societăți mixte. Dintre societățile mixte create pînă în prezent de România în țări în curs de dezvoltare menționăm : K.M.I.L., avînd ca obiect explorarea, exploatarea și prepararea minereurilor de plumb de la Kinagoni (Kenya) ; B.R.P.M., avînd ca obiect valorificarea minereurilor cuprifere de la Ouansimi și Talsat (Maroc); NIROWI, urmărind realizarea unui complex de industrializare a lemnului în Nigeria ; SCAROMINES, avînd ca obiect prospectarea, exploatarea și prelucrarea aurului, diamantelor, pietrelor prețioase și minereurilor în Republica Africa Centrală ; GEOMET în Iran, urmărind valorificarea unor zăcăminte de minereuri neferoase.

Evoluția pozitivă, înregistrată în toate domeniile, a relațiilor țării noastre cu țările care au pășit pe calea dezvoltării independente și-a găsit reflectarea în multiplicarea contactelor, consultărilor și vizitelor reciproce la nivelul factorilor de răspundere, practică devenită curentă în raporturile întreținute de România cu aceste țări. Îndeosebi în anii din urmă, între România și numeroase țări din Africa, Asia și America Latină a avut loc un schimb tot mai larg de delegații, conduse de șefi de state sau guverne, de miniștri de externe sau alți membri ai guvernelor respective.

Expresia cea mai strălucită a politicii partidului și statului nostru de întărire și dezvoltare permanentă a relațiilor multilaterale cu aceste state au constituit-o vizitele efectuate, în perioada 1969—1974, de tovarășul Nicolae Ceaușescu în 26 de țări în curs de dezvoltare din Africa, Asia, America Latină. Prin caracterul, obiectivele și rezultatele lor, aceste călătorii au inaugurat o nouă etapă, calitativ superioară, în dezvoltarea relațiilor României cu țările în curs de dezvoltare.

În cursul vizitelor — adevărate itinerarii ale păcii și colaborării — și al întrevederilor purtate pe pămîntul celor trei continente, cel mai autorizat reprezentant al poporului român, președintele Nicolae Ceaușescu, a dat o înaltă apreciere eforturilor depuse de tinerele state independente pentru edificarea unei vieți noi și prospere, pentru consolidarea continuă a independenței naționale, rolului important pe care aceste țări îl joacă pe scena politică a lumii, în lupta împotriva imperialismului, colonialismului și neocolonialismului, pentru instaurarea unei lumi mai drepte și mai bune. Aceste vizite și întrevederi au reprezentat un mijloc deosebit de important — de însemnătate istorică — pentru amplificarea conlucrării fructuoase între România și țările respective, o expresie elocventă a dorinței comune de a dezvolta colaborarea, de a întări legăturile de prietenie și solidaritate dintre poporul român și popoarele țărilor vizitate. Documentele semnate cu aceste prilejuri — 6 Declarații solemne comune (cu Columbia, Ecuador, Peru, Liberia, Iran, Pakistan), 3 Tratate de prietenie (cu Costa Rica, Argentina, Guineea), 15 Declarații sau Comunicate comune (cu India, Maroc, Algeria, Africa Centrală, R. P. Congo, Zair, Zambia, Tanzania, Sudan, Egipt, Venezuela, Liban, Siria, Argentina, Guineea), un Acord general de colaborare cu Libia — la care se adaugă 68 de alte acorduri, protocoale și convenții, deschid noi și vaste perspective cursului ascendent al relațiilor dintre România și țările care au pășit pe calea afirmării independente. Documente de largă rezonanță internațională, ele dovedesc voința fermă a României și a statelor vizitate de a-și întemeia relațiile dintre ele, ca și relațiile cu toate celelalte state ale lumii, pe normele legalității și echității internaționale, singurele în măsură să asigure premisele unei colaborări multilaterale pașnice. Consacrarea în documente de bază ale relațiilor bilaterale a principiilor fundamentale — privind dreptul fiecărui popor de a-și alege și dezvolta liber sistemul său politic, economic și social, dreptul sacru al fiecărui stat la existență, independență și suveranitate națională, dreptul imprescriptibil al fiecărui stat de a folosi bogățiile naturale în scopul bunăstării poporului său, deplina egalitate în drepturi a tuturor statelor, obligația statelor de a se abține în relațiile lor internaționale de la folosirea forței și amenințarea cu folosirea forței împotriva altui stat — are o semnificație deosebită în condițiile lumii contemporane, cînd un număr crescînd de state suverane, popoarele de pretutindeni își manifestă tot mai ferm dorința de a se pune capăt vechii politici imperialiste, de a promova o politică și relații noi între toate statele lumii.

Vizitele întreprinse de tovarășul Nicolae Ceaușescu într-o serie de țări din Africa, Asia și America Latină au dat, astfel, noi dimensiuni politicii externe a partidului și statului nostru, au constituit o contribuție de maximă însemnătate nu numai la intensificarea legăturilor României socialiste cu aceste state, ci și la consolidarea cursului nou spre destindere și pace în viața internațională.

Vizite efectuate de tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU în țări în curs de dezvoltare, în perioada 1969-1974

1969

TURCIA	— 24—29 martie
IRAN	— 1—6 septembrie
INDIA	— 13—18 octombrie

1970

MAROC	— 7—11 decembrie

1971

IRAN	— 11—16 octombrie

1972

ALGERIA	— 11—16 martie
REPUBLICA AFRICA CENTRALĂ	— 16—18 martie
R.P. CONGO	— 18—21 martie
ZAIR	— 21—23 martie
ZAMBIA	— 23—27 martie
TANZANIA	— 27—30 martie
SUDAN	— 30 martie—2 aprilie
EGIPT	— 2—6 aprilie

1973

PAKISTAN	— 8—12 ianuarie
IRAN	— 12—13 ianuarie
COSTA RICA	— 3—5 septembrie
VENEZUELA	— 5—10 septembrie
COLUMBIA	— 10—13 septembrie
ECUADOR	— 13—15 septembrie
PERU	— 15—20 septembrie
SENEGAL	— 21 septembrie
MAROC	— 21—22 septembrie
ALGERIA	— 2—3 decembrie

1974

LIBIA	— 12—14 februarie
LIBAN	— 14—17 februarie
SIRIA	— 17—19 februarie
IRAK	— 19—21 februarie
LIBERIA	— 3—5 martie
ARGENTINA	— 5—8 martie
GUINEEA	— 9—11 martie

Extinderea raporturilor cu țările capitaliste

Relațiile României cu țările capitaliste au cunoscut, în anii de după Congresul al X-lea, o extindere, diversificare și adîncire remarcabile. A fost o direcție de acțiune urmată în mod programatic, pornindu-se de la necesitatea promovării dialogului politic și conlucrării pașnice în lume, de la necesitatea participării țării noastre la diviziunea internațională a muncii. **„Partidul și statul nostru** — se arăta în Rezoluția celui de al X-lea Congres — **vor acționa consecvent și în viitor în spiritul principiilor coexistenței pașnice a statelor cu orînduiri sociale diferite, pentru lărgirea colaborării economice, politice, tehnico-științifice și culturale cu toate statele lumii"**. Se poate afirma cu toată convingerea că, în cei cinci ani de la data elaborării Rezoluției, politica externă a României a oferit o amplă acoperire faptică acestei prevederi, țara noastră aducînd o contribuție prețioasă și apreciată la dialogul tot mai cuprinzător desfășurat în lume, între statele cu orînduiri sociale diferite.

De o însemnătate majoră a fost, și în acest domeniu, activitatea președintelui Nicolae Ceaușescu, secretarul general al Partidului Comunist Român, ale cărui contacte cu factorii de răspundere din numeroase țări au reprezentat evenimente majore ale vieții internaționale, asigurînd, totodată, României bunul renume al unui partener de negocieri constructiv și principial. Călătoriile președintelui Nicolae Ceaușescu în numeroase țări din Europa și în S.U.A., precum și convorbirile susținute cu personalitățile politice occidentale care au vizitat România au pus în evidență, de o manieră exemplară, posibilitățile deschise de dialogul la cel mai înalt nivel, în direcția, atît de necesară lumii contemporane, a conlucrării pașnice în domeniile de interes comun. Aprecierile elogioase formulate frecvent de factorii politici de răspundere și de presa internațională pun în lumină relația între creșterea prestigiului României și activitatea constructivă a celui mai autorizat exponent al aspirațiilor de pace și progres ale poporului nostru.

Extinderea, în acești ultimi ani, a relațiilor României cu țările capitaliste dezvoltate s-a efectuat, în mod consecvent, pe baza acelor principii care guvernează relațiile externe ale țării noastre cu toate țările lumii : egalitatea în drepturi, respectarea suveranității și independenței naționale, neamestecul în treburile interne, avantajul reciproc. Afirmarea constantă a acestei baze principiale, ca singura acceptabilă în relațiile între state, prezintă o însemnătate deosebită în condițiile lumii contemporane, în care încălcarea acelorași principii a avut, invariabil, ca rezultat crearea unor surse de tensiune, a unor „puncte calde" ale planetei noastre. În spirit creator, țara noastră a contribuit la impunerea fundamentului principial, enunțat ca normă în relațiile interstatale, inițiind, odată cu vizitele efectuate de președintele Nicolae Ceaușescu în Belgia și Luxemburg, în toamna anului 1972, elaborarea și semnarea unor Declarații solemne comune ce statuează explicit, fără echivoc, aceste fundamente etice, necesare instaurării unei ordini politice noi în viața internațională. Instituirea acestei practici, cu larg ecou în opinia publică, reprezintă incontestabil o contribuție valoroasă a României la făurirea unei lumi a securității, păcii și cooperării.

Contactele la nivel înalt cu factorii de răspundere occidentali au pus constant în evidență preocuparea țării noastre pentru consolidarea destinderii, pentru promovarea securității și cooperării atît pe continentul nostru, cît și în întreaga lume, pentru soluționarea problemelor controversate pe cale politică, prin negocieri, pentru excluderea din viața internațională a utilizării forței și amenințării cu forța. Pornind de la aprecierea lucidă a realităților existente, țara noastră s-a pronunțat, în conformitate cu interesele superioare ale progresului societății contemporane, pentru abolirea blocurilor economice și militare, pentru o lume a destinderii, securității și cooperării nestingherite între toate statele.

Consecvența și fermitatea acestor poziții au întrunit numeroase aprecieri favorabile, subliniind contribuția țării noastre la promovarea unui climat politic constructiv. Prin aceasta, politica externă românească, elaborată de partid, a oferit încă o ilustrare a faptului că dialogul politic între țări cu sisteme sociale diferite este posibil și fertil — și că, într-un astfel de dialog, întemeiat în mod necesar pe premisa egalității în drepturi a participanților, contribuția specifică a unei țări poate fi superioară exprimărilor cantitative ale forței militare sau potențialului economic.

România continuă să aprecieze că sînt necesare și realizabile aprofundarea dialogului politic, identificarea de căi și domenii ale cooperării economice, tehnico-științifice, culturale. **„Pornim în mod constant de la faptul că atît timp cît mai există țări cu orînduiri sociale diferite trebuie să se asigure colaborarea pașnică între ele"** — se arată în proiectul Programului Partidului Comunist Român. **„Vom promova consecvent principiile coexistenței pașnice, acționînd pentru lărgirea relațiilor de colaborare cu țările capitaliste dezvoltate, în interes reciproc, în scopul instaurării unei politici de destindere și pace în lume".**

Vizitele efectuate de tovarășul Nicolae Ceaușescu în țările capitaliste, în perioada 1969-1974

15—19.VI.1970 :	— **Vizită oficială în Franța.**
25.IX.1970 :	— **Vizită oficială în Austria.**
12—28.X.1970 :	— **Lucrările sesiunii jubiliare a O.N.U. (aniversarea a 25 de ani) ; în continuare, vizită în S.U.A.**
29.VI—3.VII.1971 :	— **Vizită oficială în Finlanda.**
24—26.X.1972 :	— **Vizită de stat în Regatul Belgiei.**
27—28.X.1972 :	— **Vizită de stat în Marele Ducat de Luxemburg.**
10—13.IV.1973 :	— **Vizită oficială în Olanda.**
21—25.V.1973 :	— **Vizită oficială în Italia.**
25—26.V.1973 :	— **Vizită oficială în San Marino.**
26.V.1973 :	— **Vizită solemnă la Vatican.**
26—30.VI.1973 :	— **Vizită oficială în R.F. Germania.**
4—7.XII.1973 :	— **Vizită oficială în S.U.A.**

Schimburile comerciale ale României cu țările capitaliste dezvoltate au crescut de peste cinci ori în ultimul deceniu. Ponderea acestora în totalul schimburilor comerciale ale țării noastre se situează, în prezent, la aproape 40 la sută. Printre principalii parteneri comerciali occidentali ai României se numără : R.F. Germania (care, cu o pondere de 10 la sută din totalul schimburilor, se situează, în general, ca al doilea partener comercial al țării noastre), Italia, Franța, Marea Britanie, Austria, S.U.A. etc. Contribuții la dezvoltarea colaborării economice a României cu țările capitaliste dezvoltate au adus așezarea raporturilor economice cu majoritatea acestor țări pe baza acordurilor de lungă durată, liberalizarea, într-o măsură, a schimburilor, îmbunătățirea modalităților de finanțare a acestora, aderarea țării noastre la G.A.T.T. (implicînd accesul la tratamentul comercial conform clauzei națiunii celei mai favorizate), includerea României printre beneficiarii sistemului de preferințe de către unele țări capitaliste industrializate (Austria, Australia, Finlanda, Japonia, Noua Zeelandă, țările Pieței comune).

În vederea dezvoltării pe mai departe, într-un mod dinamic și echilibrat, a schimburilor reciproce, România se exprimă pentru extinderea aplicării în relațiile sale cu toate statele occidentale industrializate a tratamentului comercial conform clauzei națiunii celei mai favorizate, pentru eliminarea oricăror obstacole tarifare și netarifare care mai barează calea exporturilor românești către unele din țările respective, pentru lărgirea și diversificarea preferințelor comerciale acordate țării noastre.

Participare intensă la schimburile economice internaționale

„Una din cerințele fundamentale ale progresului fiecărei țări în condițiile societății moderne este participarea intensă la schimbul internațional de valori, la diviziunea mondială a muncii. Pornind de la această realitate, România a promovat și promovează consecvent o politică de largă colaborare internațională pe toate planurile, intensifică comerțul exterior și cooperarea economică și tehnico-științifică cu alte state".

Nicolae Ceaușescu

(din Raportul la Conferința Națională a Partidului Comunist Român)

Politica Partidului Comunist Român — jalonată și fundamentată în documentele Congresului al X-lea și ale Conferinței Naționale, în Programul Partidului, în Tezele și Directivele Congresului al XI-lea, în cuvîntările tovarășului Nicolae Ceaușescu — este călăuzită de concepția profund științifică și adînc ancorată în realitățile lumii contemporane că împletirea și strînsa intercondiționare între progresul multilateral și în ritm susținut al economiei, pe de o parte, și participarea tot mai activă și în structuri mereu îmbunătățite a acesteia la circuitul economic mondial, pe de altă parte, constituie un factor determinant al dezvoltării economico-sociale a țării noastre, al ridicării ei rapide pe noi culmi ale civilizației. Evidențiind pregnant legătura organică, unitatea dialectică dintre laturile sale internă și externă, politica partidului de făurire a societății socialiste multilateral dezvoltate și înaintare a României spre comunism — obiectiv strategic stabilit de Congresul al X-lea, conturat de Conferința Națională și ale cărui căi de înfăptuire își găsesc o strălucită sinteză în Programul Partidului — se întemeiază atît pe dezvoltarea dinamică și diversificată a economiei (coordonată esențială a politicii partidului pe plan intern), cît și pe angrenarea tot mai intensă în schimburile economice internaționale (una din direcțiile de bază ale politicii partidului și statului nostru pe plan extern). Relevînd conexiunea strînsă între cele două procese în edificarea societății socialiste multilateral dezvoltate, tovarășul **Nicolae Ceaușescu** arăta: **„Extinderea și diversificarea comerțului nostru exterior sînt nemijlocit legate de dezvoltarea în ritm înalt a industriei și agriculturii, a celorlalte ramuri economice, de înfăptuirea neabătută de către oamenii muncii a politicii elaborate de Congresul al X-lea al partidului. Totodată, este necesar să se înțeleagă clar de către fiecare cetățean, de către toți oamenii muncii, de întregul popor că realizarea cu succes a planului cincinal, dezvoltarea economiei naționale în ritm intens, deci și creșterea bunăstării materiale și spirituale a națiunii noastre socialiste sînt nemijlocit legate de extinderea și diversificarea schimburilor economice, a cooperării în producție".**

Lărgirea participării la schimburile internaționale este, în condițiile actuale, o necesitate obiectivă, ea fiind reclamată de însăși dezvoltarea impetuoasă a forțelor de producție, sub impulsul revoluției științific-tehnice contemporane care, ducînd la o creștere deosebită a complexității și diversității producției, antrenează țările pe calea unei colaborări mereu mai extinse.

Acționînd constant în practică potrivit acestei cerințe imperioase a epocii contemporane, România — pe baza dezvoltării dinamice și multilaterale a economiei — a devenit și devine un participant tot mai activ la circuitul economic mondial, amplificînd continuu schimburile și cooperarea cu țările socialiste, cu statele care au pornit pe calea afirmării independente, cu țările în curs de dezvoltare, cu toate statele lumii, indiferent de mărime, potențial, situare geografică, nivel de dezvoltare economică sau sistem politico-social. Țara noastră întreține, în prezent, relații economice cu circa 120 de state, de patru ori mai multe decît în primii ani postbelici. Cu majoritatea acestor țări (două treimi), România are încheiate diverse instrumente de colaborare, care asigură un cadru stabil dezvoltării schimburilor reciproce. Volumul total al comerțului exterior (exporturi plus importuri) al țării a crescut permanent, reprezentînd, în 1973, aproximativ 36 miliarde lei-valută, adică un nivel de peste 13 ori mai mare decît cel din 1950 sau de 4,4 ori mai ridicat decît cel din 1960. Numai în ultimii cinci ani, schimburile economice externe au sporit cu aproape 80 la sută, creștere ce o depășește pe cea a comerțului mondial în aceeași perioadă.

O expresie elocventă a angrenării tot mai intense a României în circuitul economic mondial o constituie faptul că schimburile comerciale externe s-au dezvoltat într-un ritm mai înalt decît venitul național (de pildă, între 1960—1973 indicele de devansare fiind 1,4), ceea ce traduce realizarea, într-o proporție din ce în ce mai importantă, a produsului social românesc pe piața mondială.

Ca urmare a unei asemenea evoluții — și, dealtminteri, ca o semnificativă ilustrare a importanței crescînde pe care au dobîndit-o relațiile economice externe în ansamblul economiei noastre — schimburile comerciale globale (exporturi și importuri) și cooperarea în producție cu alte țări au ajuns să reprezinte circa 30 la sută din volumul total al producției.

Progresul economic al țării, dinamica înaltă a producției materiale, accentuarea complexității și diversificării ei, industrializarea, mutațiile profunde, moderne care au avut loc în economia țării au determinat nu numai creșterea din punct de vedere cantitativ a participării țării noastre la schimburile internaționale, ci și din punct de vedere calitativ, ea realizîndu-se în structuri mereu îmbunătățite. De-a lungul anilor, exporturile de produse industriale s-au dezvoltat într-un ritm mai rapid decît totalul exporturilor, ceea ce a modificat, într-o măsură însemnată, structura acestora. Mărfurile industriale au ajuns să dețină, în prezent, patru cincimi din totalul exporturilor, în timp ce mașinile, utilajele și produsele chimice au o pondere de aproximativ o treime din total, față de numai 6 la sută în 1950.

În anii de la Congresul al X-lea, prin traducerea în viață a hotărîrilor și măsurilor stabilite de partid în direcția perfecționării activității de comerț exterior și a sporirii eficienței acestei activități, au fost obținute importante realizări pe linia creșterii, sub raport cantitativ și calitativ-structural, a participării țării noastre la schimburile internaționale. Astfel, se observă o mai netă devansare a creșterii venitului național de către creșterea comerțului exterior, pe baza dinamizării celei din urmă (indicele de devansare, în perioada 1970—1973, fiind 1,43 față de 1,30 în perioada 1960—1970) și, pentru prima dată în cursul deceniilor postbelice, se constată și o sporire mai rapidă a schimburilor comerciale în comparație cu sporirea producției industriale (indicele de devansare, în perioada 1970—1973, fiind 1,28 față de o situație inversă în perioadele 1950—1960 și, respectiv, 1960—1970, cînd, dimpotrivă, creșterea producției industriale a depășit-o pe cea a comerțului exterior în proporție de 1,75 ori și, respectiv, de 1,15 ori).

De asemenea, se remarcă o schimbare semnificativă a dinamicii exporturilor și importurilor — orientare stabilită la Congresul al X-lea. Între 1960 și 1970, exporturile au crescut de 2,58 ori, iar

	1960—1970	1970—1973
creșterea comerțului exterior	2,79 ori	1,57 ori
creșterea venitului național	2,23 ori	1,38 ori
creșterea producției industriale	3,21 ori	1,43 ori
ritmul mediu anual al comerțului exterior (A)	10,8%	16,3%
ritmul mediu anual al venitului național (B)	8,3%	11,4%
ritmul mediu anual al producției industriale (C)	12,4%	12,7%
indice A/B	1,30	1,43
indice A/C	0,87*)	1,28

*) indice subunitar (ritmul producției industriale a depășit ritmul comerțului exterior)

Calculat după Anuarul statistic al Republicii Socialiste România, 1974

Progresul economic al țării, dinamica înaltă a producției materiale au determinat participarea tot mai activă a României la circuitul economic mondial. În imagine : tovarășul Nicolae Ceaușescu, tovarășa Elena Ceaușescu, alți conducători de partid și de stat inaugurînd, în aclamațiile mulțimii, Expoziția realizărilor economiei naționale — 1974

importurile de peste 3 ori, ceea ce a dat naștere unui deficit comercial. În schimb, între 1970 și 1973, importurile au sporit cu 48 la sută, în timp ce exporturile cu 67 la sută, 1973 fiind al treilea an consecutiv cu o balanță comercială activă și, deci, cu o reală contribuție în direcția realizării hotărîrilor de partid privind echilibrarea în cît mai scurt timp a balanței de plăți.

O direcție caracteristică pentru poziția nouă a României în circuitul economic mondial este participarea ei tot mai activă la cooperarea internațională în producție, știință și tehnică — forme moderne și eficiente de dezvoltare a relațiilor economice internaționale în perioada actuală. Îndeosebi pe acest plan s-au înregistrat, în anii de după Congresul al X-lea, importante mutații, concretizate în lărgirea și diversificarea, în proporții mult sporite față de perioade anterioare, a relațiilor de cooperare economică, în producție, știință și tehnică, ale României cu alte state. S-a extins practica, de însemnătate substanțială, a așezării acestor relații cu diferite țări ale lumii pe baza unor acorduri interstatale de lungă durată sau a diverse instrumente concrete de colaborare industrială și tehnico-științifică, ce asigură un cadru adecvat, de stabilitate și impulsionare, a dezvoltării acestei colaborări. Au fost promovate forme moderne și eficiente de cooperare economică, în scopul folosirii mai largi a avantajelor participării la diviziunea internațională a muncii : construirea unor obiective economice în colaborare cu alte țări; realizarea unor obiective prin livrare de echipament industrial pe credit, rambursabil prin cote părți din producția obținută ; producerea și livrarea în comun de utilaj pe terțe piețe sau pentru nevoile partenerilor ; înfăptuirea de acțiuni de cooperare sub forma coproducției și subcontractării ; construirea de către România a unor obiective industriale sau acordarea de asistență tehnică ; participarea la programe de cercetare tehnico-științifică cu alte țări ; construirea prin cooperare de obiective industriale în România — toate corespunzînd respectării principiilor înaintate ale relațiilor dintre state.

	1960—1970	1970—1973
creșterea exporturilor	**2,58 ori**	**1,67 ori**
creșterea importurilor	**3,03 ori**	**1,48 ori**
ritmul mediu anual al exporturilor (A)	**10,9 %**	**19,6 %**
ritmul mediu anual al importurilor (B)	**11,7 %**	**14,0 %**
indice A/B	**0,93 (deficit comercial)**	**1,4 (surplus comercial)**

Calculat după Anuarul statistic al Republicii Socialiste România, 1974

A fost amplificată cooperarea economică cu țările socialiste membre ale C.A.E.R., în cadrul Programului complex, menit să contribuie la progresul multilateral al fiecărei țări și la egalizarea nivelurilor lor de dezvoltare. În acest sens, s-a lărgit participarea la activitatea de coordonare a planurilor cincinale de dezvoltare a economiilor naționale, la adîncirea specializării producției în ramuri de bază ale industriei, la construirea — prin eforturi comune — a unor obiective industriale, la colaborarea în domeniul activității de planificare și prognozare pe tărîmul științei și tehnicii, în industrie, în transporturi și construcții, în domeniul comerțului exterior, al relațiilor valutar-financiare și de credit, al creării de organizații economice internaționale. Totodată, s-au dezvoltat puternic acțiunile de cooperare cu celelalte țări socialiste, în interesul progresului fiecăreia și al propășirii generale a socialismului.

O amplificare deosebită au cunoscut relațiile de cooperare în producție, știință și tehnică cu țările în curs de dezvoltare, în game și forme diverse, urmărind valorificarea superioară a potențialului economic al acestor țări, a resurselor lor naturale, dezvoltarea lor accelerată, sprijinirea eforturilor comune ale țărilor respective și ale țării noastre în direcția grăbirii eliminării distanței față de statele economic avansate ale lumii. Practic, în această perioadă s-au pus bazele unei largi colaborări economice, reciproc avantajoase, în producție, știință și tehnică cu țările africane, cu țările latino-americane, cu țări de pe continentul asiatic.

S-au dezvoltat, de asemenea, relațiile de cooperare economică cu celelalte țări ale lumii, inclusiv cu statele capitaliste industrializate, prin diversificarea acțiunilor de cooperare, în special în domeniul industriei și tehnologiei.

Importantă și utilitate, printre formele moderne de relații economice externe, s-a dovedit a avea constituirea de societăți mixte de producție și comercializare între partea română și parteneri din alte state, formă de colaborare pentru promovarea căreia țara noastră a militat activ în ultimii ani. Principiul fundamental pe temelia căruia România concepe înființarea și funcționarea, în țară sau în străinătate, a unor astfel de societăți mixte este acela al respectării stricte a legilor și intereselor statului pe teritoriul cărora acestea se află. Crearea acestor societăți — care oferă o participare comună la capital, la beneficii și gestiune — asigură dezvoltarea unor legături economice stabile, promovarea exporturilor, valorificarea superioară a bogățiilor naturale și resurselor economice ale țărilor, facilitarea transferurilor de tehnici și tehnologii noi etc.

La conturarea unei imagini asupra dimensiunilor crescînde ale angrenării României în circuitul economic mondial, trebuie să se aibă în vedere, totodată, lărgirea continuă a prezenței țării noastre în organizațiile economice internaționale — direcție principală de acțiune a României în perioada ultimilor ani. Aceste organizații din sistemul Națiunilor Unite sau legate de acest sistem, deschise tuturor țărilor și avînd o vocație internațională deosebit de largă, universală, pot să-și aducă o contribuție de preț la stimularea schimburilor de valori materiale și spirituale între țări și popoare, la instaurarea unor noi raporturi între națiuni, la democratizarea relațiilor internaționale, la promovarea destinderii, securității și păcii în lume. Apreciind rolul organizațiilor și organismelor economice internaționale, țara noastră și-a extins tot mai mult participarea la acestea, o contribuție constructivă aducînd România în cadrul Organizației Națiunilor Unite, precum și a E.C.O.S.O.C., U.N.C.T.A.D., O.N.U.D.I., F.A.O., P.N.U.D., C.E.E./O.N.U., G.A.T.T., F.M.I., B.I.R.D. (la ultimele trei organizații țara noastră a aderat, de altfel, în perioada din urmă).

Avînd opinia că, în ciuda dezvoltării lor rapide, nivelul relațiilor sale economice cu alte state nu este pe măsura posibilităților existente și animată de dorința de a extinde permanent aceste raporturi, România a inițiat, în ultimii ani, ample acțiuni de intensificare a contactelor directe, în scopul identificării unor noi domenii și posibilități de colaborare cu țările socialiste, cu țările în curs de dezvoltare, cu toate statele lumii, pentru amplificarea legăturilor economice reciproce.

Contribuția României la instaurarea unei noi ordini economice internaționale

„Este necesar să se acționeze pentru înfăptuirea unei noi ordini economice internaționale, bazată pe principii noi, de egalitate și echitate, care să asigure dezvoltarea armonioasă a tuturor popoarelor. Este un imperativ major al viitorului lichidarea împărțirii lumii în țări bogate și țări sărace".

(din proiectul Programului Partidului Comunist Român)

Politica partidului de înscriere tot mai activă a României în circuitul economic mondial pornește de la faptul că lărgirea raporturilor economice internaționale este nu numai o condiție fundamentală a progresului țării noastre ca și al tuturor celorlalte țări, dar și o contribuție pozitivă la promovarea destinderii, încrederii, cunoașterii și apropierii între popoare, a democratizării relațiilor internaționale, la cauza securității și păcii în lume. În acest sens, Partidul Comunist Român a subliniat cu consecvență, de-a lungul anilor — inclusiv în documentele de o mare însemnătate ale Congresului al X-lea și ale Conferinței Naționale — că raporturile economice între state, pentru a-și aduce o asemenea contribuție atît la dezvoltarea economico-socială a tuturor popoarelor cît și la realizarea destinderii, securității și păcii internaționale, trebuie să fie așezate pe baze de echitate, egalitate, respect și avantaj reciproc. Elaborînd și dezvoltînd această teză, istoricul document ce urmează a fi adoptat la Congresul al XI-lea — Programul Partidului — formulează cu claritate necesitatea instaurării unei noi ordini economice în lume. Avînd în vedere legătura strînsă între economic și politic în planul relațiilor internaționale în ansamblul lor, se impune, în viziunea științifică a partidului nostru, ca acțiunile și măsurile în direcția democratizării acestor relații să vizeze atît latura lor politică cît și latura lor economică, statuarea unor noi raporturi politice internaționale și crearea unei noi ordini economice internaționale fiind părți componente inseparabile ale aceluiași proces de făurire a unei lumi mai drepte și mai bune — imperativ major al epocii noastre.

Obiectivul central al noii ordini economice internaționale trebuie să fie asigurarea dezvoltării tuturor țărilor, a fiecăreia în parte și a civilizației în general. Dezvoltarea este un drept inalienabil al tuturor. Ca atare, noua ordine economică internațională este chemată să creeze un cadru de o asemenea natură încît să permită tuturor țărilor, în condiții de echitate și justiție, să-și exercite acest drept. Pe de-o parte, aceasta reclamă întărirea independenței tuturor țărilor, afirmarea în continuare cu tot mai mare putere a națiunilor și statelor suverane, relevîndu-se în acest sens — așa cum subliniază Programul Partidului — necesitatea ca fiecare popor să dispună de sine, să-și hotărască singur soarta, să-și exercite nestingherit și plenar dreptul asupra propriilor resurse, precum și cerința ca fiecare națiune să-și asume responsabilitatea primordială ce-i revine în promovarea progresului și propășirii sale, mobilizîndu-și în acest scop resursele și energiile creatoare, întregul potențial material și uman, în vederea edificării unei economii moderne, diversificate — condiție de bază a consolidării independenței și emancipării suverane. Pe de altă parte, asigurarea progresului economico-social presupune adîncirea interdependenței — pe calea căreia sînt antrenate, astăzi, în mod obiectiv toate statele — concomitent cu schimbări în calitatea acesteia, pentru a o transforma într-o interdependență pe deplin echitabilă, între parteneri egali atît din punct de vedere politic cît și economic, astfel încît să fie, într-adevăr, de natură să impulsioneze și accelereze dezvoltarea fiecărei țări, să potențeze eforturile interne spre progres ale tuturor popoarelor.

Partidul nostru apreciază în mod științific, cu argumente bazate pe suportul de netăgăduit al faptelor, că realizarea unei interdependențe echitabile, între parteneri egali din punct de vedere economic și politic — coordonată de bază a noii ordini economice internaționale — implică eliminarea oricăror inechități, inegalități, discrepanțe, disproporții și asimetrii din economia mondială, în primul rînd a decalajelor economice. Lichidarea acestora este nu numai în interesul implicit al țărilor în curs de dezvoltare, ci și în cel al țărilor dezvoltate însele, al tuturor statelor. În condițiile creșterii interdependențelor economice contemporane, nici o țară — oricît de ridicat ar fi potențialul ei și oricît de dezvoltată ar fi — nu se poate sustrage, astăzi, urmărilor unor disproporții apărute în economia mondială și, deci, este în interesul tuturor statelor de a acționa, pe plan practic, în direcția eliminării decalajelor economice, a oricăror dezechilibre și discrepanțe, întrucît acestea afectează însăși evoluția economică generală, constituie factori de îngustare a pieței mondiale, de criză economică, au, pînă la urmă, efecte ce se răsfrîng, direct sau indirect, într-o măsură mai mare sau mai mică, asupra tuturor, reducînd chiar posibilitățile de dezvoltare ale țărilor înaintate economic. Decalajele, prin însăși implicațiile și repercusiunile lor, sînt de natură să genereze frustrare, suspiciune, animozitate pe plan politic internațional. Este un alt fapt care argumentează pregnant necesitatea eradicării lor, ca o condiție de bază a realizării unei noi ordini economice internaționale, a democratizării relațiilor între state.

În direcția lichidării subdezvoltării, a decalajelor este necesar un important efort internațional — în cadrul căruia contribuția țărilor economic avansate trebuie să fie substanțială, spre a sprijini țările în curs de dezvoltare, progresul lor mai rapid, printr-un ansamblu de măsuri pe plan comercial, monetar, financiar, pe baze preferențiale, nereciproce și nediscriminatorii — sprijin care, în concepția partidului nostru, trebuie considerat nu ca un dar ci ca un principiu firesc, fiind în interesul tuturor statelor. În acest sens, se impune stabilirea unui raport mai just între prețurile materiilor prime și prețurile produselor industriale, astfel încît acesta să faciliteze progresul mai accelerat al țărilor în curs de dezvoltare, precum și ameliorarea accesului produselor acestor țări pe piețele internaționale, lărgirea și îmbunătățirea asistenței financiare acordate țărilor respective.

Colaborării — ca mijloc de bază al realizării țelurilor și obiectivelor noii ordini economice internaționale — este necesar, în viziunea Programului Partidului, să-i fie creat un cadru firesc și neîngrădit de desfășurare. Aceasta presupune extinderea schimburilor între toate statele lumii, înlăturarea oricăror bariere și obstacole din calea amplificării lor nestingherite, realizarea unui nou sistem monetar, care să asigure un raport echitabil între monedele naționale, la un curs real, întemeiat pe legile economice, care să reprezinte realmente un factor al stabilității și echilibrului monetar pe plan mondial.

În sfîrșit, în concepția partidului nostru, noua ordine economică internațională, instaurarea unor noi raporturi între națiuni și popoare reclamă ca o condiție esențială, ca un imperativ major, luarea în considerare a intereselor tuturor țărilor, participarea plenară și efectivă a tuturor statelor — mari, mijlocii și mici — la dezbaterea și soluționarea problemelor economice cardinale ale lumii contemporane, asigurarea universalizării și democratizării largi a organismelor economice internaționale, chemate să-și aducă un însemnat aport la rezolvarea acestor probleme.

România și securitatea europeană

Orientare programatică a partidului, preocuparea pentru realizarea în Europa a unui sistem de relații interstatale care să asigure popoarelor continentului colaborarea în pace și securitate ocupă același loc de prim rang în Rezoluția Congresului al X-lea al P.C.R., în Rezoluția Conferinței Naționale a P.C.R. privind politica și activitatea internațională a Partidului Comunist Român și Republicii Socialiste România (iulie 1972), cît și în proiectul de Program al P.C.R.

România a acționat cu perseverență pentru schimbarea climatului politic

pe continent, pentru reașezarea legăturilor dintre statele europene pe bazele noi, cerute cu hotărîre de popoarele traumatizate de război și de încordarea internațională care i-a succedat.

Politica țării noastre s-a afirmat printr-o succesiune de acțiuni și inițiative care s-au dovedit tot atîtea contribuții la asanarea și normalizarea relațiilor dintre statele Europei.

Să amintim doar cîteva din cele consumate efectiv și exclusiv în Europa : dezvoltarea substanțială a relațiilor cu celelalte țări europene și intensificarea schimburilor economice, culturale ; normalizarea, în 1967, a relațiilor cu R.F. Germania, moment de larg și pozitiv ecou internațional, urmat ulterior de normalizarea raporturilor R.F.G. și cu alte state socialiste ; intensă activitate diplomatică, pe plan bilateral, pentru cunoașterea pozițiilor reciproce în problemele securității și impulsionarea pregătirilor pentru convocarea Conferinței general-europene. Subliniem însă, mai ales, contactele la nivel înalt, vizitele și convorbirile avute de președintele României, tovarășul Nicolae Ceaușescu, cu șefii a numeroase state europene și înscrierea în documente bilaterale de largă rezonanță internațională — declarații solemne, comunicate oficiale comune — a noilor principii ce trebuie să guverneze relațiile interstatale și a căror aplicare asigură și garantează înfăptuirea reală a securității și cooperării în Europa. La cele de mai sus, trebuie adăugată importanța atribuită de România înțelegerilor regionale, ca parte integrantă a securității europene în ansamblul continentului, și propunerile sale, constant afirmate, privind necesitatea realizării unei zone balcanice a păcii și colaborării, lipsite de arme nucleare și baze militare străine. De altfel, la inițiativa României, O.N.U. a adoptat, într-una din sesiunile sale, rezoluția privind însemnătatea relațiilor de bună vecinătate între țări cu sisteme social-politice diferite. Prin toate aceste acțiuni, România a contribuit la clarificarea conceptului însuși de securitate, aducîndu-și astfel contribuția la obținerea asentimentului statelor europene de a dezbate împreună mijloacele realizării unui obiectiv clar și precis definit.

Securitatea europeană reclamă un sistem de angajamente ferme din partea tuturor statelor, precum și măsuri concrete de natură să ducă la excluderea folosirii forței și a amenințării cu folosirea forței în relațiile dintre state, să ofere tuturor țărilor garanția deplină că sînt la adăpost de orice act de agresiune, că se pot dezvolta liber, în conformitate cu interesele și voința lor, colaborînd între ele pe baza principiilor fundamentale ale dreptului internațional într-un proces de durată — aceasta este viziunea românească asupra securității și cooperării în Europa. În lumina acestui obiectiv, împărtășit de toți cei ce doresc o Europă a bunei înțelegeri și conlucrării rodnice, se desfășoară întreaga activitate a țării noastre în cadrul Conferinței general-europene și în afara acesteia, în practica diplomatică curentă privind raporturile bilaterale sau problematica europeană în compartimentele sale distincte.

Acționînd intens în perioada premergătoare Conferinței, România a continuat să dea cît mai multă concretețe și eficacitate participării sale la toate fazele de pînă acum ale Conferinței.

Astfel, la reuniunea pregătitoare de la Helsinki, marcînd debutul ca atare al Conferinței, România a fost unul din principalii susținători ai principiilor consensului și rotației în desfășurarea lucrărilor Conferinței, pornind de la convingerea că, în acest fel, se va putea asigura participarea egală și plenară a statelor la dezbaterea problemelor înscrise pe ordinea de zi. Țara noastră a fost aceea care, în finalul acestei reuniuni, a oferit soluția adoptată prin consens, a problemei ivite în legătură cu modalitatea prin care țările neeuropene riverane Mediteranei să-și poată expune poziția în chestiunile abordate de Conferință.

De-a lungul desfășurării fazelor următoare, România a militat și militează pentru succesul deplin al Conferinței exprimat în adoptarea unor documente care :

— să formuleze cu precizie și claritate, înlăturînd orice posibilitate de „interpretare" sau înțelegere echivocă, a principiilor și normelor fundamentale ce trebuie să guverneze relațiile între statele europene : respectarea independenței și suveranității naționale, egalitatea în drepturi, renunțarea la forță sau la amenințarea cu folosirea forței, neamestecul în treburile interne. Aceste principii reprezintă un tot unitar, nesocotirea unuia atrăgînd, practic, negarea sau anihilarea celorlalte ;

— să prevadă măsuri concrete de aplicare a acestor principii, menite să consolideze încrederea reciprocă între state, să asigure procesului securității și cooperării durabilitate și autoritate, dezvoltare și rodnică eficiență. Astfel, în ce privește securitatea politică a statelor, România a propus, încă în prima perioadă a fazei geneveze a Conferinței, o serie de măsuri de natură să facă efectivă nerecurgerea la forță, ca : notificarea prealabilă a manevrelor și mișcărilor militare de anvergură, schimbul de observatori la manevrele militare și abținerea de la amplasarea de arme nucleare pe teritoriile altor state. De altfel, apreciind la justa lor valoare importanța aspectelor militare ale securității, România așteaptă, de asemenea, din partea Conferinței să adopte măsuri îndreptate spre realizarea dezangajării militare și dezarmării pe continent. Documentul de lucru înaintat Conferinței de România consideră acest proces ca o parte integrantă a dezarmării pe scară mondială și, în consecință, statele participante trebuie să fie ținute la curent cu orice activitate întreprinsă în acest sens, cu acordurile realizate pe planul dezangajării militare și dezarmării în Europa (inclusiv negocierile pentru reducerea forțelor și armamentelor în Europa centrală). Este fundamental, consideră țara noastră, ca orice negociere de acest fel să asigure că nici o măsură adoptată nu va putea duce la afectarea securității vreunui stat. Cît privește aspectele generale, de perspectivă ale dezangajării militare și dezarmării în Europa, poziția țării noastre, clar exprimată, este că problemele care vizează interesele și securitatea tuturor statelor trebuie examinate prin luarea în considerație a intereselor tuturor statelor și cu participarea acestora la negocierile respective. Subliniind necesitatea unor măsuri care să garanteze fiecărei națiuni deplina securitate, să facă imposibile imixtiunile sau presiunile, proiectul Programului Partidului Comunist Român relevă importanța unor acțiuni ca desființarea bazelor militare străine de pe teritoriul altor state, retragerea trupelor străine și reducerea treptată a trupelor naționale — în cadrul măsurilor generale de dezarmare. În concepția partidului nostru, înfăptuirea securității europene este incompatibilă cu existența blocurilor militare opuse și ca atare consideră necesare eforturi susținute pentru a se ajunge la desființarea concomitentă a pactului N.A.T.O. și a Tratatului de la Varșovia. Proces în continuă dezvoltare, susceptibil de ameliorări continue, securitatea și cooperarea în Europa reclamă din partea acestei importante etape care este Conferința general-europeană :

— să adopte măsuri corespunzătoare pentru extinderea, fără îngrădiri sau discriminări, a colaborării — economice, științifice, culturale și în alte domenii — între toate statele din Europa. Din punctul de vedere al României, o asemenea colaborare are o importanță multiplă : ea răspunde posibilităților și nevoilor țărilor europene de a realiza un larg circuit de bunuri materiale și spirituale ; oferind o bază solidă realizării unui sistem de securitate, consolidează, în același timp, menținerea și perfecționarea acestui sistem, în joc intrînd interesele directe ale statelor ; reduce, pînă la dispariția totală, în cele din urmă, optica de bloc sau de grup închis, demonstrînd artificialitatea și lipsa de motivație a împărțirii nefirești a Europei ; bazată strict pe normele egalității și avantajului reciproc, o asemenea colaborare deschide statelor europene noi posibilități de lărgire și conlucrare fructuoasă cu țările aparținînd altor continente, pro-

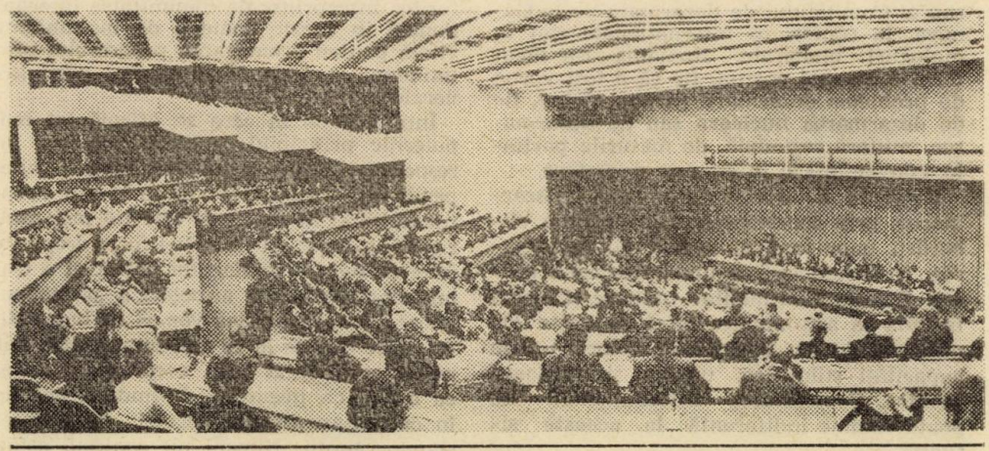

Încă din perioada premergătoare Conferinței general-europene și, apoi, de-a lungul desfășurării ei, România a militat și militează consecvent pentru succesul acestei mari și prime reuniuni consacrate edificării securității și cooperării pe continentul nostru

movînd prin aceasta interesele globale ale unei noi ordini economice internaţionale ;

— să instituie un organism permanent al statelor participante, în măsură să asigure permanentizarea dialogului, continuarea schimburilor de vederi şi explorarea comună a soluţiilor pentru problemele noi ce vor apărea în legătură cu adîncirea şi lărgirea noilor relaţii stabilite pe continent. România vede acest organism nu ca o autoritate supranaţională, ci ca un forum consacrat dezbaterilor dintre parteneri egali, urmărind progresul tuturor împreună şi al fiecăruia în parte. Înlesnind concertarea eforturilor în deplin respect al regulilor şi principiilor adoptate, un asemenea organism va oferi Europei prilejul de a contribui la rezolvarea şi a altor probleme majore ale lumii de astăzi, cum ar fi disparităţile economice, valorificarea echitabilă a avuţiilor naţionale, protejarea mediului ambiant, cucerirea a noi trepte în dezvoltarea civilizaţiei umane.

Pentru România, eforturile pentru edificarea unei Europe a securităţii şi cooperării înseamnă o contribuţie de cea mai substanţială valoare la apropierea atingerii obiectivului suprem — buna înţelegere şi progresul în pace pentru popoarele întregii lumi.

Dezarmarea generală — deziderat primordial

„Congresul consideră necesar să se intensifice lupta pentru dezarmare, pentru interzicerea armelor nucleare şi lichidarea stocurilor existente, pentru lichidarea bazelor militare străine şi retragerea tuturor trupelor de pe teritoriile altor state, în limitele graniţelor lor naţionale, pentru lichidarea împărţirii lumii în blocuri şi desfiinţarea pactului agresiv al Atlanticului de Nord şi, concomitent, a Tratatului de la Varşovia. Congresul consideră de mare importanţă, pentru realizarea unei atmosfere de destindere, abţinerea statelor de la orice acţiuni şi demonstraţii de forţă".

(din Rezoluţia Congresului al X-lea al Partidului Comunist Român)

În cadrul general al luptei pentru pace, dezarmarea generală ocupă un loc central. Pentru că dezarmarea ar permite concentrarea mijloacelor materiale şi umane în scopul dezvoltării economico-sociale, al ridicării nivelului de bunăstare materială şi spirituală a popoarelor. Pentru că ar înlătura gravele primejdii pe care le atrag asupra omenirii, a civilizaţiei umane cursa înarmărilor, dezvoltarea şi extinderea armelor nucleare, chimice, bacteriologice şi a altor mijloace de distrugere în masă. Pentru că ar întregi securitatea politică a statelor cu componenta sa fundamentală — securitatea militară.

În paginile voluminosului dosar al dezarmării, contribuţia României pentru realizarea de progrese în direcţia rezolvării acestei probleme majore a vieţii contemporane poate fi frecvent întîlnită şi convingător demonstrată. În cadrul O.N.U. sau al Comitetului de dezarmare de la Geneva, la conferinţe internaţionale sau în dialoguri bilaterale, România şi-a făcut ferm cunoscută poziţia, fie că a fost vorba de problema dezarmării privită global, fie de dezarmarea nucleară sau de dezarmarea militară regională, de măsurile parţiale, convenite sau în curs de dezbatere.

România a asociat întotdeauna dezarmarea, prin consecinţele sale pe linia eliberării unor fonduri uriaşe, cu dezvoltarea, ca beneficiară a unui asemenea proces. Spirala cheltuielilor militare a ajuns în 1974 la astronomica cifră de peste 200 miliarde dolari. Înarmările absorb uriaşe capacităţi ştiinţifice, umane şi mijloace tehnice. Comunitatea internaţională nu poate rămîne indiferentă la această situaţie.

Se ştie că Adunarea Generală a O.N.U. a hotărît, în decembrie 1969, „să proclame un deceniu al dezarmării 1970—1980".

La geneza acestei rezoluţii a O.N.U. se află o idee avansată, în aprilie 1969, de delegaţia României la Conferinţa Comitetului pentru dezarmare de la Geneva. Se arăta atunci că, după opinia ţării noastre, eforturile statelor tinzînd la realizarea unor paşi efectivi pe calea dezarmării ar trebui ordonate într-un chip nou, menit să confere tratativelor perspectivă, continuitate, consistenţă şi eficacitate. „Credem — se arăta în propunerea română — că ar fi cazul să se recurgă la o abordare funcţională, constînd dintr-o suită de măsuri, integrate — toate — scopului fundamental urmărit : dezarmarea generală şi, înainte de toate, dezarmarea nucleară. În această optică, s-ar putea concepe proclamarea unui Deceniu de dezarmare al Naţiunilor Unite, 1970—1980, care s-ar armoniza cu cel de-al doilea Deceniu al dezvoltării, permiţînd, astfel, conjugarea eforturilor întreprinse de comunitatea internaţională în aceste domenii de însemnătate vitală pentru promovarea progresului pretutindeni în lume şi asigurarea păcii generale".

Într-o lume în care se afirmă tot mai puternic principiul egalităţii statelor, al respectului faţă de suveranitatea şi independenţa de stat, într-o lume în care dreptul forţei şi al presiunii este tot mai mult repudiat, locul său luîndu-l forţa dreptului internaţional, a dialogului paşnic şi a tratativelor, ponderea armelor, a „argumentelor" cu care acestea vor să se indentifice apare din ce în ce mai anacronică, mai periculoasă chiar prin ceea ce ar putea ea apare ca negare a destinderii politice în care s-au angajat astăzi majoritatea statelor lumii. Nimeni nu contestă astăzi necesitatea destinderii şi nici paşii pozitivi înregistraţi pe această cale. Şi totuşi, noul curs nu este ireversibil, iar, în bună măsură, acest lucru se datorează lipsei unor progrese substanţiale în direcţia dezarmării.

Am putea desprinde, în ceea ce priveşte poziţia României în problema dezarmării, două linii fundamentale.

Prima se referă la concepţia politică generală. Dezarmarea este un imperativ dictat de tendinţele de securitate internaţională şi de cooperare paşnică a popoarelor. Apărut în condiţiile noului raport de forţe în lume, înfăptuirea sa reprezintă o cale sigură spre o convieţuire paşnică, eliberată de teamă, de suspiciune, de irosirea unor imense capacităţi materiale şi umane reclamate de activităţile productive paşnice ale umanităţii. Fără o dezarmare reală, nucleară în primul rînd, destinderea politică ar fi lipsită de unul din pilonii săi de bază. Fiind o problemă care vizează îndeaproape toate popoarele lumii, dezbaterea problemelor dezarmării, global, sau pe zone geografice, trebuie să se desfăşoare în deplina informare a tuturor statelor, cu participarea plenară a acestora. Cursa înarmărilor afectînd într-un fel sau altul securitatea fiecărei ţări, măsurile de dezangajare militară ce se adoptă de către un grup sau altul de state trebuie să ţină seama de interesele de securitate ale ţărilor din afara grupului respectiv, acestea din urmă avînd dreptul legitim de a cunoaşte din timp măsurile adoptate.

A doua linie priveşte măsurile concrete preconizate de România. Comitetul de dezarmare de la Geneva, consideră România, ar trebui să primească sarcina de a trece la elaborarea unor probleme concrete de acţiuni în domeniul dezarmării, care să fie făcute cunoscute opiniei publice mondiale, poziţiile fiecărei ţări putînd fi supuse aprecierii acesteia.

Pornind de la importanţa pe care o au, în cadrul unui proces atît de complex ca acela al dezarmării, măsurile parţiale, paşii concreţi în direcţia atingerii obiectivului final, România se pronunţă pentru : oprirea cursei înarmărilor, trecîndu-se la îngheţarea bugetelor militare, în baza unui program de reducere a acestora, începînd cu bugetele ţărilor mari şi alocarea fondurilor rămase disponibile pentru dezvoltarea economico-socială a popoarelor ; elaborarea unui program concret de oprire a producerii de armament, îndeosebi a armamentului nuclear şi trecerea la distrugerea stocurilor existente. În felul acesta, se va putea înceta proliferarea armelor nucleare, fără asemenea măsuri nici un stat neputînd fi împiedicat să-şi producă propriul său armament nuclear considerat necesar pentru apărarea sa ; lichidarea treptată a armamentului nuclear, a armelor atomice şi bacteriologice, ca şi a altor mijloace de exterminare în masă să se efectueze sub control internaţional ; lichidarea bazelor militare străine şi retragerea trupelor străine de pe teritoriile altor state ; trecerea treptată la reducerea trupelor naţionale înseşi ; crearea condiţiilor pentru desfiinţarea blocurilor militare. Toate aceste măsuri trebuie, în concepţia României, să fie urmate de acţiuni împotriva propagandei de război, a învrăjbirii între state, împotriva rasismului şi oricăror altor forme de propagandă ostile păcii.

Poziţia României în problemele dezarmării vine în întîmpinarea unor deziderate majore ale umanităţii. Ea vizează ireversibilitatea cursului spre destindere, securitate şi cooperare.

România – militantă consecventă pentru soluționarea politică a conflictelor internaționale

Retrospectiva acțiunilor politico-diplomatice ale României îndreptate spre stingerea focarelor de război, spre lichidarea surselor de tensiune de pe glob demonstrează, în chipul cel mai elocvent, continuitatea, principialitatea și justețea orientărilor de politică externă, fixate de Congresul al X-lea al partidului, de Conferința Națională. Putem afirma, astăzi, că, în probleme dintre cele mai delicate și grave ale contemporaneității, probleme a căror persistență prejudiciază evoluția întregii umanități, poziția și eforturile politice ale României, soluțiile avansate de țara noastră au fost pe deplin confirmate de realitatea internațională în devenirea ei. Caracterul profund constructiv al inițiativelor și eforturilor de pace ale României este, astăzi, larg recunoscut pe plan internațional ; confruntarea dintre opțiunile politice românești și desfășurarea evenimentelor a pus, ea însăși, în lumină calitățile de realism, clarviziune și responsabilitate pentru destinele păcii și securității internaționale, care dau substanță punctului de vedere românesc.

Ideea-forță, care dă vigoare politică și morală poziției românești în abordarea celor mai complexe elemente de care depind pacea și securitatea lumii, constă în convingerea fermă că, în condițiile lumii de azi, nu există problemă, oricît de gravă și dificilă ar fi ea, care să nu poată fi soluționată pe cale politică, atunci cînd se iau în considerare — în spiritul deplinei egalități, al respectului și stimei reciproce — punctele de vedere și interesele legitime ale fiecărei părți, precum și interesele generale ale securității și păcii internaționale, cînd, pe această bază, se duc, cu răbdare și luciditate, tratative și negocieri, cu dorința sinceră de a se ajunge la rezultate constructive. Pornind de la realitatea că pacea și securitatea sînt indivizibile și universale, că orice conflict într-o zonă sau alta afectează cursul destinderii, aducînd prejudicii omenirii în totalitatea ei, România a acționat și acționează neabătut în vederea unirii eforturilor tuturor popoarelor pentru a se elimina, progresiv, conflictele și diferendele dintre state, folosindu-se, cu tact, inițiativă și originalitate, orice posibilități de negociere, de apropiere a pozițiilor, de stimulare și dezvoltare a înțelegerii și conlucrării pașnice între ele. În acest spirit, România consideră că, pentru soluționarea acestor complexe probleme, trebuie să acționeze atît statele direct interesate, cît și celelalte state interesate în destinele de pace ale omenirii.

Această bază principială, profund democratică a asigurat, într-o perioadă de mari mutații și evenimente internaționale, afirmarea originală și eficientă a punctului de vedere românesc în contextul grav și complicat al reglementării unor mari probleme conflictuale ale vieții internaționale.

Evenimentele confirmă strălucit justețea poziției, adoptate cu claritate și fermitate, încă de la început, de către România socialistă, față de intervenția imperialistă împotriva poporului vietnamez și a celorlalte popoare din peninsula indochineză. Sînt de notorietate internațională solidaritatea și sprijinul deplin — politic, diplomatic și material — acordat de România acestor popoare în lupta lor eroică de eliberare, pentru apărarea dreptului sacru la independență și suveranitate națională, pentru a-și organiza viața așa cum doresc, fără nici un amestec din afară. În același timp, sînt cunoscute eforturile politico-diplomatice duse de țara noastră, folosind toate posibilitățile de care dispune, pentru încetarea acestui război, care a dus la pierderi și distrugeri incalculabile popoarelor din zonă, și găsirea, prin tratative, a unei soluții politice juste și durabile, care să asigure respectarea drepturilor fundamentale și împlinirea aspirațiilor vitale ale popoarelor vietnamez, laoțian și cambodgian. Confirmînd justețea acestei căi, încheierea Acordului de la Paris, în ianuarie 1973, privind încetarea războiului și restabilirea păcii în Vietnam a fost salutată cu satisfacție de România, care, de atunci, a subliniat, în mod constant, necesitatea de a se acționa pentru respectarea întocmai a prevederilor acestui acord. Afirmîndu-și deplina solidaritate internaționalistă cu cauza dreaptă a eroicului popor vietnamez, România socialistă sprijină activ eforturile sale îndreptate, astăzi, spre consolidarea păcii și reconstrucția pașnică a patriei, spre dezvoltare de sine stătătoare pe calea progresului social.

De asemenea, țara noastră a salutat încetarea ostilităților și realizarea înțelegerii naționale în Laos, prin constituirea, în aprilie 1974, a Guvernului Provizoriu de Uniune Națională și a Consiliului Politic de Coaliție Națională.

Sînt, în același timp, cunoscute solidaritatea și sprijinul deplin ale României față de lupta dreaptă a poporului khmer, sub conducerea Frontului Unit Național al Cambodgiei și a Guvernului Regal de Uniune Națională, pentru eliberarea întregului teritoriu al patriei și asigurarea independenței și suveranității sale naționale.

În concepția partidului și statului nostru, se impune, astăzi, cu necesitate, continuarea, cu fermitate, a noi pași pozitivi în vederea instaurării păcii în întreaga Indochină, pentru ca popoarele vietnamez, cambodgian și laoțian să-și poată orienta toate eforturile, în condiții de pace și securitate, spre dezvoltarea lor economico-socială independentă, potrivit propriei lor voințe, fără amestec din afară.

Inițiativele constructive ale Republicii Populare Democrate Coreene în direcția reunificării, pe cale pașnică și democratică, a Nordului și Sudului Coreei au găsit în România un puternic și constant sprijin, țara noastră subliniind, cu diverse prilejuri, că, prin realizarea unei asemenea

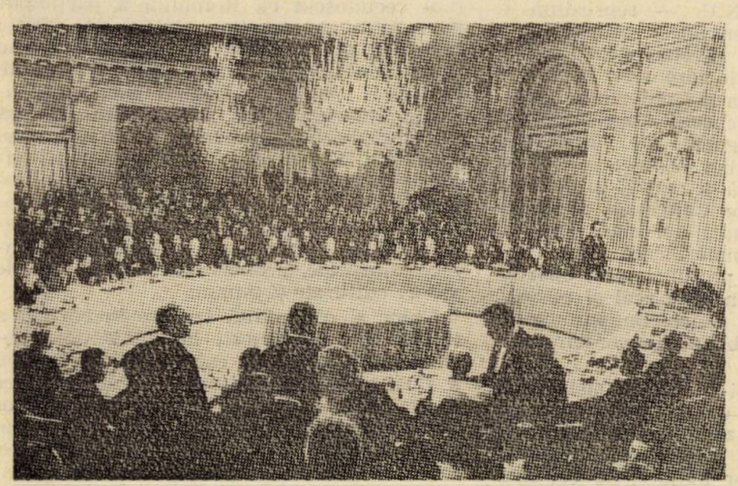

Conferința de la Paris în problema Vietnamului. Semnarea Acordului privind încetarea războiului și restabilirea păcii în Vietnam

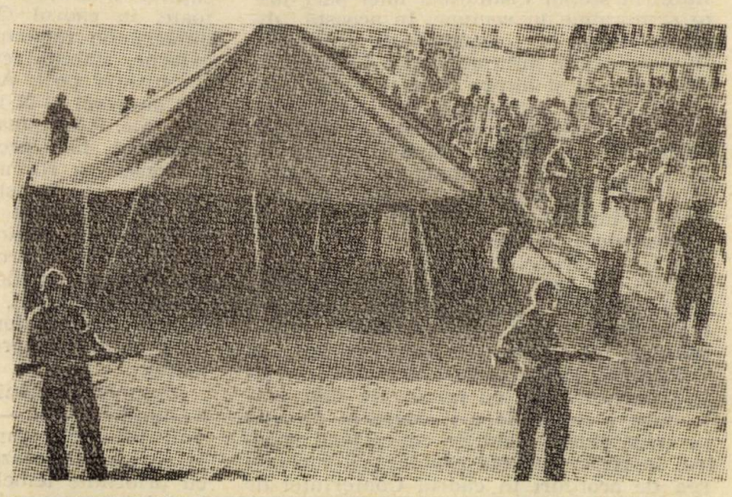

Km 101 : locul unde, la 18 ianuarie 1974, a fost semnat Acordul de dezangajare a forțelor militare israeliene și egiptene din zona Canalului Suez

inițiative, întregul popor coreean își va putea consacra eforturile propășirii sale într-o patrie liberă și independentă.

Animată de dorința reglementării pe cale pașnică, politică a tuturor diferendelor internaționale, România și-a exprimat cu claritate poziția în legătură cu ostilitățile armate care au frămîntat, în ultimii ani, subcontinentul asiatic, pronunțîndu-se pentru restabilirea păcii și normalizarea relațiilor dintre statele acestei regiuni ; în acest sens, România a salutat tratativele și acordurile încheiate între India, Pakistan și Bangladesh, considerînd că acestea creează premise reale pentru soluționarea realistă și constructivă a problemelor existente între aceste țări, pentru stimularea unei colaborări pe baze echitabile, în respectul independenței și suveranității fiecărui stat din regiune.

Încă de la izbucnirea conflictului din Cipru, țara noastră s-a pronunțat hotărît pentru respectarea independenței, suveranității și integrității teritoriale a statului cipriot, pentru retragerea trupelor străine din Cipru, pentru reglementarea problemelor acestei țări prin mijloace politice și nu pe calea forței, pentru realizarea unor înțelegeri durabile care să asigure conviețuirea pașnică, pe baza deplinei egalități în drepturi, a tuturor cetățenilor Ciprului.

În complexa problemă a Orientului Mijlociu, România a dat dovadă de aceeași consecvență principială în ce privește realizarea unei reglementări juste și durabile ; este, de altfel, știut că, încă înainte de izbucnirea războiului din 1967 și în tot cursul perioadei care a urmat, România s-a pronunțat pentru soluționarea pe cale pașnică a conflictului, desfășurînd, în acest sens, o vie activitate politico-diplomatică. Recrudescența operațiunilor militare din octombrie 1973 a confirmat pe deplin justețea politicii promovate de partidul și statul nostru, a aprecierii potrivit căreia anexarea de teritorii prin forță, ocupația militară creează o stare de insecuritate, care, mai devreme sau mai tîrziu, duce la reizbucnirea conflictului, la război.

În consens cu angajarea sa plenară în opera de pace și securitate internațională, România a desfășurat, după reluarea operațiunilor militare, multiple acțiuni și inițiative pe lîngă statele direct implicate în conflict și pe lîngă numeroase alte state, în scopul instaurării unei păci juste și durabile în regiune. În această direcție, România consideră că acordurile de dezangajare militară dintre Egipt și Israel, precum și dintre Siria și Israel constituie un pas important, care, însă, pentru a se ajunge la o reglementare politică definitivă, este necesar de a fi urmat de alții. După părerea României — poziție subliniată, cu fermitate, în repetate rînduri — înfăptuirea unei păci trainice și drepte presupune retragerea trupelor israeliene din teritoriile ocupate în urma războiului din 1967, asigurarea integrității și suveranității fiecărui stat din zonă, garantarea dreptului la autodeterminare al poporului palestinian, în conformitate cu voința sa legitimă de a-și organiza viața în concordanță cu năzuințele sale naționale, inclusiv de a-și constitui un stat propriu, independent. În optica țării noastre, la reglementarea grabnică și încheierea de acorduri în cadrul Conferinței de la Geneva pentru Orientul Mijlociu trebuie să participe, alături de țările și părțile direct interesate, și alte state, în special din Europa și Africa, care doresc și pot să aducă o contribuție reală la instaurarea unei păci juste și durabile în această regiune. Faptul că, astăzi, acest complex de exigențe este larg recunoscut de comunitatea internațională constituie unul din exemplele cele mai elocvente ale clarviziunii opțiunilor de politică externă românească.

Pornind de la buna cunoaștere a realității, România a sprijinit activ procesele de normalizare și de destindere ale vieții internaționale ; în acest sens, evoluțiile din ultimii ani în direcția reglementării raporturilor dintre Republica Populară Chineză și Statele Unite ale Americii, acordurile intervenite între Uniunea Sovietică și Statele Unite privind dezvoltarea relațiilor lor reciproce, stabilirea de relații diplomatice între numeroase state occidentale și R.P. Chineză, precum și alte înțelegeri pe calea normalizării raporturilor interstatale — toate aceste elemente ale destinderii au fost salutate de țara noastră care vede în ele premise necesare pentru abordarea și soluționarea marilor probleme ale omenirii, pe baze noi, democratice, cu participarea tuturor statelor.

Sînt evenimente și tendințe politice care, prin semnificația lor majoră, confirmă teza cardinală a politicii partidului și statului nostru, potrivit căreia unica modalitate rațională de promovare a noului curs spre destindere, de instaurare a unei reale securități internaționale este normalizarea raporturilor dintre state, indiferent de orînduirea lor socială și politică.

Valorificarea opțiunilor și acțiunilor românești în slujba soluționării problemelor litigioase, a dezamorsării factorilor de tensiune rezidă în consecvența, fermitatea și claritatea cu care țara noastră și-a bazat poziția, punctul de vedere, într-o chestiune sau alta, pe respectarea strictă a principiilor noi de relații între state, pe postulatele dreptului și legalității internaționale, cu convingerea că metoda tratativelor și negocierilor reprezintă singura alternativă la politica de forță și dictat în viața internațională.

În aceasta constă, înainte de toate, eficiența, puterea de influențare de care țara noastră dispune în opera de promovare a cursului nou de destindere și înțelegere între națiuni. Fiindu-i cu desăvîrșire străin rolul de „mediator" în conflictele existente, România se manifestă nu ca factor „neutru" în abordarea problemelor spinoase și delicate ale vieții internaționale, ci, dimpotrivă, printr-o activitate politico-diplomatică angajată, activă în susținerea punctului de vedere, propriu și original, întotdeauna în perfectă consonanță cu interesele păcii și securității internaționale, cu comandamentele majore ale eticii și legalității internaționale. Vom mai adăuga, aici, calitatea inestimabilă care face din România un factor activ de pace, și anume aceea că țara noastră a fost și este în măsură, prin vasta sa operă de relații internaționale, să joace un rol efectiv în abordarea constructivă, într-un spirit echilibrat și realist, a diverselor probleme litigioase, în soluționarea lor echitabilă și durabilă.

Este, astăzi, general recunoscută contribuția României, personal a președintelui Nicolae Ceaușescu, la opera vastă și de înaltă responsabilitate politică a dezamorsării focarelor de încordare, rolul original și curajos în promovarea noului curs spre destindere, în extinderea zonelor de înțelegere internațională, în dezvoltarea unei largi colaborări internaționale, dedicate păcii și securității în lumea contemporană.

România și Națiunile Unite

Activitatea României în cadrul organizațiilor internaționale — și, înainte de toate, în cadrul O.N.U. — reprezintă o dimensiune fundamentală a politicii sale externe, stabilită cu precizie prin însăși Constituția țării. Anii care s-au scurs de la Congresul al X-lea și Conferința Națională ale P.C.R. marchează ascensiunea și prestigiul, fără precedent, ale României în conștiința Națiunilor Unite ; în acest răstimp, țara noastră a depus, în lumina hotărîrilor trasate de Congresul al X-lea și Conferința Națională, un mare volum de inițiative și propuneri care s-au impus prin calități de profunzime și oportunitate, influențînd, în mod real și pozitiv, mersul dezbaterilor, eforturile spre soluționarea marilor probleme ale contemporaneității.

Acțiunea României în cadrul sistemului Națiunilor Unite — ca, în general, în cadrul tuturor organizațiilor internaționale — se caracterizează prin atenția acordată cu prioritate temelor majore, de cel mai larg interes, a acelor teme care se impun comunității internaționale nu printr-un simplu proces de conjunctură, ci prin marile lor implicații și evoluții de perspectivă asupra destinelor păcii și colaborării în lumea contemporană. Este, astăzi, un fapt recunoscut că România a participat în calitate de coautor, alături de țările socialiste și alte state, la cele mai multe dintre declarațiile și rezoluțiile adoptate de O.N.U. privind întărirea păcii și securității internaționale, înfăptuirea deplină a principiului universalității Organizației mondiale, afirmarea și codificarea principiilor relațiilor dintre state, lichidarea colonialismului și neocolonialismului, adoptarea de măsuri eficace de dezarmare, intensificarea colaborării economice și tehnico-științifice, promovarea schimbului de valori culturale și umane.

Chiar și o succintă trecere în revistă a inițiativelor românești la O.N.U., în perioada ultimilor ani, este elocventă pentru a ilustra bogata activitate a țării noastre direcționată spre soluționarea problemelor politice cardinale. Astfel, amintim rolul activ al României, în calitate de coautoare, la elaborarea documentului de mare valoare juridică și politică pe care-l reprezintă **„Declarația asupra întăririi securității internaționale"**, adoptată de Adunarea Generală a O.N.U., la 16 decembrie 1970,

declarație care „reafirmă solemn valabilitatea universală și necondiționată a scopurilor și principiilor Cartei Națiunilor Unite, ca fundament al relațiilor dintre state, indiferent de dimensiune, situație geografică, nivelul de dezvoltare sau sistemul politic, economic și social și declară că violarea acestor principii nu poate fi justificată în nici o împrejurare". În același sens, al întăririi păcii și securității internaționale, România — în continuitatea eforturilor sale de **perfecționare a normelor** de conviețuire internațională — a propus, pe baza orientărilor stabilite de Conferința Națională a P.C.R., **„realizarea unei înțelegeri cu caracter universal, în care să-și găsească consacrarea comandamentele superioare de conduită și acțiune în raporturile interstatale, drepturile și îndatoririle fundamentale ale statelor"**. Vedem, în această inițiativă de referință istorică, o contribuție de seamă la crearea unei noi ordini politice internaționale, a unui sistem eficient, am putea spune, de apărare, consolidare și stimulare a tendințelor majore de democratizare a relațiilor internaționale.

Amintim, în această ordine de idei, participarea intensă a României la afirmarea dreptului internațional contemporan, materializată, între altele, prin contribuția ei la definitivarea textului **„Declarației solemne referitoare la principiile de drept internațional privind relațiile prietenești și cooperarea între state, în conformitate cu Carta Națiunilor Unite"**, adoptată la 24 octombrie 1970. Promovînd cu fermitate principiul abolirii forței și amenințării cu forța în relațiile dintre state, România a avut un rol deosebit în realizarea **„Proiectului de definiție a agresiunii"**, adoptat, la 12 aprilie 1974, prin consens, de Comitetul Special al O.N.U., din care face parte ca membră fondatoare ; notăm, în special, audiența de care s-a bucurat poziția României în favoarea tratării, cu prioritate, a definirii agresiunii armate și a enumerării actelor de agresiune, cu sublinierea că nici un considerent de ordin politic, militar, economic sau de altă natură, cu privire la politica externă și internă a unui stat, nu poate fi invocat pentru a justifica folosirea forței.

În abordarea problemei complexe a dezarmării, subliniem că proclamarea de către O.N.U. a anilor '70 drept **„Deceniu al dezarmării"** își are originea într-o propunere a României. De un mare răsunet s-a bucurat inițiativa României privind rezoluția intitulată **„Consecințele economice și sociale ale cursei înarmărilor și efectele sale profund dăunătoare asupra păcii și securității în lume"**, adoptată în unanimitate de Adunarea Generală a O.N.U.

Militînd cu fermitate pentru recunoașterea dreptului sacru al tuturor națiunilor la autodeterminare, România a participat nemijlocit la elaborarea **„Declarației internaționale pentru eliminarea tuturor formelor de discriminare rasială"**, la redactarea **„Pactelor drepturilor omului"**, la pregătirea **„Deceniului de luptă contra rasismului și discriminării rasiale"**, inaugurat la 10 decembrie 1973, iar, alături de alte state, a desfășurat o activitate susținută în vederea adoptării **„Programului de acțiune pentru îndeplinirea integrală a Declarației asupra acordării independenței țărilor și popoarelor coloniale"**. În acest context, evidențiem acțiunile și inițiativele României în favoarea recunoașterii internaționale a mișcărilor de eliberare națională ; țara noastră a participat, astfel, în calitate de coautoare, la rezoluția Adunării Generale, din 14 noiembrie 1972, prin care mișcările de eliberare din Angola, Guineea-Bissau, Insulele Capului Verde, Mozambic și din alte teritorii aflate sub dominația Portugaliei au fost recunoscute, oficial, ca singurii reprezentanți legitimi ai popoarelor respective.

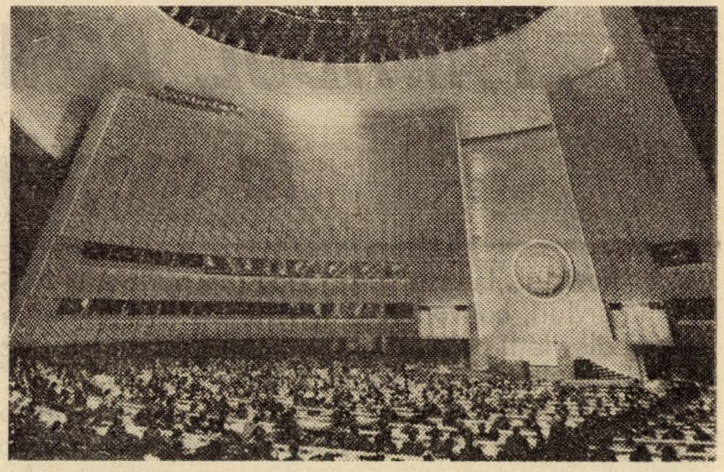

„În realizarea unei noi ordini internaționale, a democratizării relațiilor dintre state, un rol tot mai important revine Organizației Națiunilor Unite, altor organisme internaționale". (Din proiectul Programului Partidului Comunist Român).

O intensă activitate a desfășurat România în cadrul O.N.U. și al organismelor sale specializate în ce privește extinderea colaborării economice internaționale, promovarea unei noi ordini economice, pe baze noi, juste și democratice. **„Declarația privind stabilirea unei noi ordini economice internaționale"**, adoptată prin consens, la 1 mai 1973, a beneficiat de sprijinul și contribuția concretă a României, care s-a remarcat prin considerente, sugestii și propuneri constructive, avansate în cadrul forului internațional.

Introducînd în dezbaterea O.N.U. noi teme de cooperare, România s-a evidențiat printr-o serie de inițiative de anvergură vizînd domenii de mare însemnătate pentru promovarea unei evoluții accelerate a progresului economic și social al tuturor țărilor. Astfel, în 1970, la propunerea României a fost înscris punctul cu privire la **„Rolul științei și tehnologiei moderne în dezvoltarea națiunilor și necesitatea întăririi cooperării economice și tehnico-științifice între state"**, pe baza căruia s-a adoptat, la aceeași sesiune, o rezoluție ; ulterior dezvoltată, propunerea românească a condus la însușirea ideii ca, în 1978 sau 1979, să se convoace o Conferință mondială pentru știință și tehnologie în slujba dezvoltării.

În continuitatea unor mai vechi inițiative românești la O.N.U., notăm adoptarea, în 1972, a unor rezoluții de mare însemnătate, privind **„promovarea în rîndurile tineretului a idealurilor de pace, respect reciproc și înțelegere între popoare"**.

În virtutea misiunii O.N.U., creșterea rolului și eficacității sale — cerință majoră a vieții internaționale contemporane — a stat, cu prioritate, în atenția tuturor acțiunilor României. Este, astfel, cunoscută contribuția românească la înfăptuirea universalității Națiunilor Unite — condiție a creșterii prestigiului și autorității sale. În această direcție, adoptarea, la 25 octombrie 1971, a rezoluției de importanță istorică privind restabilirea drepturilor legitime ale Republicii Populare Chineze la O.N.U. — rezoluție la care România a fost un coautor activ — constituie o confirmare strălucită a forței rațiunii, legalității și dreptului, comandamente pentru care România a militat și militează cu consecvență. Admiterea R.D. Germane și R.F.Germania, precum și a altor state, la O.N.U., s-a bucurat de sprijinul constant al țării noastre, fundamental atașată principiului universalității Națiunilor Unite.

În conformitate cu cerințele de întărire a rolului O.N.U. în viața internațională, a creșterii responsabilității ei, România a inițiat și elaborat, în urmă cu doi ani, cunoscuta propunere intitulată : **„Creșterea rolului Organizației Națiunilor Unite în menținerea și întărirea păcii și securității internaționale, în dezvoltarea colaborării între toate națiunile, în promovarea dreptului internațional în relațiile dintre state"**. Această propunere, care, astăzi, este concretizată în două rezoluții adoptate prin consens, care a făcut obiectul unui recent raport pe această temă al secretarului general al O.N.U. și care întrunește larga adeziune a comunității internaționale, constituie una din expresiile cele mai elocvente ale responsabilității cu care România înțelege să abordeze marile probleme ce stau în fața forului internațional și să participe la soluționarea lor. Vom aminti, aici, faptul de necontestat că propunerea românească la O.N.U. își are originea în Raportul tovarășului Nicolae Ceaușescu la Conferința Națională a Partidului Comunist Român, din iulie 1972 — aceasta constituind încă o mărturie a clarviziunii politice a partidului nostru, o confirmare strălucită pe care comunitatea internațională o acordă tezelor și orientărilor partidului și statului nostru în opera de pace și destindere în lume.

Acționînd pentru edificarea unei ordini politice internaționale noi, democratice, România consideră Organizația Națiunilor Unite ca un instrument de mare valoare în promovarea unei politici noi, menite să edifice o structură calitativ superioară, revoluționară a raporturilor internaționale, care să garanteze dezvoltarea suverană, liberă și independentă a tuturor națiunilor, care să asigure soluționarea marilor probleme de către toți și, în mod egal și echitabil, pentru toți.

Grupaj realizat de Vasile Crișu, Rodica Georgescu, Mihai Matei, Ilie Olteanu, Radu Pascal, George Serafin, Ilie Șerbănescu.

congresul XI PCR

„PARTIDUL, ROMÂNIA, CEAUȘESCU în conștiința lumii"

Revista „Lumea" a publicat, în perioada 1969–1974, numeroase interviuri, convorbiri și declarații acordate de personalități de prim rang ale vieții politice internaționale, în care au fost exprimate cuvinte de înaltă apreciere la adresa acțiunilor și contribuției Partidului Comunist Român, României socialiste, a tovarășului Nicolae Ceaușescu, la opera de pace și înțelegere între popoare, la făurirea unei lumi mai drepte și mai bune. În grupajul de pagini, reunit sub titlul „Partidul, România, Ceaușescu în conștiința lumii", reproducem (în ordinea apariției lor în revistă) extrase din aceste interviuri și declarații acordate, în exclusivitate, revistei „Lumea" de către șefi de stat, șefi de guvern, conducători de partid, alte personalități marcante ale vieții politice internaționale.

Urho Kekkonen

președintele Finlandei

„Am subliniat totdeauna utilitatea întîlnirilor personale între șefii de stat și am desfășurat activ eforturile noastre în acest sens, potrivit posibilităților noastre. Experiențele pe care le avem sînt foarte pozitive. Cooperarea implică o înțelegere reciprocă. Întîlnirile personale oferă posibilitatea de a aprofunda și lărgi bazele acestei înțelegeri. Contactele personale au un rol de jucat și în cooperarea pe plan uman.

Mă bucur mai ales că vizita în România îmi dă posibilitatea de a întîlni conducătorii dv. de stat. Noi sperăm că această vizită, pentru care sînt foarte recunoscător gazdelor mele române, își va aduce contribuția la dezvoltarea legăturilor și a cooperării între cele două țări ale noastre".

Mobutu Sese Seko

președintele Republicii Zair

„Vreau să subliniez că plec din țara dv. cu impresii excelente. România este prima țară socialistă vizitată de un șef de stat al Republicii Zair. A fost, deci, prima ocazie de a vedea la fața locului realizările unui regim socialist.

Vom păstra multă vreme în amintire căldura și spontaneitatea cu care am fost întîmpinați de poporul român, primirea amabilă și plină de simpatie pe care ne-au rezervat-o domnul Nicolae Ceaușescu și soția sa, ca și membrii guvernului. Mă întorc în Zair încurajat. Căci sînt convins — în urma contactelor avute în capitala dumneavoastră și a convorbirilor oficiale — că relațiile de prietenie și cooperare în domeniile economic, cultural și chiar științific între România și Republica Zair se vor întări și dezvolta".

Dom Mintoff

primul ministru al Maltei

„În cadrul discuțiilor avute, cît și cu prilejul primirii de către președintele Nicolae Ceaușescu, am spus lucruri sincere, fiecare a descris poziția exactă a țării sale, a prezentat activitatea de viitor, examinînd, în contextul respectiv, căile și mijloacele de amplificare a relațiilor româno-malteze. Cu acest prilej, am apreciat faptul că, în viața internațională, România acordă o mare importanță rolului țărilor mici și mijlocii. În același timp, România se pronunță deschis pentru ca fiecare țară să-și găsească drumul său propriu, cel mai bun, de edificare a societății...

...Cred că politica externă a României e în conformitate cu convingerile și caracteristicile morale și spirituale ale poporului dv. Ea va da rezultate bune și în viitor și sînt convins că întregul popor român o îmbrățișează. Părăsesc România după contacte deschise și, sper, fructuoase în direcția creării unor condiții favorabile amplificării relațiilor de prietenie și colaborare româno-malteze".

Iosip Broz Tito

președintele R.S.F. Iugoslavia, președintele Uniunii Comuniștilor din Iugoslavia

„Întîlnirile mele cu tovarășul Ceaușescu, precum și întîlnirile altor personalități din conducerea țărilor noastre, au devenit o tradiție și contribuie enorm la înțelegerea și apropierea continuă între popoarele noastre. Iugoslavia și România sînt două țări socialiste. Relațiile noastre reciproce se întemeiază pe principiile egalității depline în drepturi, suveranității naționale, încrederii și stimei reciproce. Cred că se poate spune fără exagerare că putem fi într-adevăr mulțumiți de ceea ce am înfăptuit.

Aș dori să subliniez în mod deosebit că dezvoltarea legăturilor și colaborării, atît pe linie de stat cît și pe linie de partid, este în interesul trainic al popoarelor și țărilor noastre prietene și vecine. Pe această cale nu există nici un fel de piedici, trebuie numai să militäm cu toții și în viitor pentru aceasta".

François Mitterrand

prim-secretar al Partidului Socialist Francez

„Politica externă a României, bazată pe dezvoltarea constantă a legăturilor ideologice și politice cu țările sistemului din care face parte, deschisă în același timp cooperării cu toate statele lumii, se definește și prin spirit de inițiativă și prin suplețe. Cred, de altfel, că aceste trăsături se înscriu în continuitatea unor tradiții istorice de care românii sînt foarte mîndri. A fost pentru noi de un interes deosebit să cunoaștem oamenii care elaborează și exprimă această politică".

Zulfikar Ali Bhutto

primul ministru al Republicii Islamice Pakistan

„În Pakistan stimăm foarte mult țara și poporul român. Sîntem convinși că relații-

le dintre Pakistan și România vor continua să se întărească. Noi avem o înaltă stimă față de lupta dumneavoastră pentru independență, față de sacrificiile pe care le-a făcut poporul dumneavoastră pentru a-și păstra suveranitatea de stat și față de eforturile făcute de poporul român pentru a instaura dreptatea economică și socială, progresul în țara dumneavoastră și pe continentul european".

Harold Wilson

primul ministru al Marii Britanii, liderul Partidului laburist

„Știam foarte multe despre înalta considerație de care se bucură președintele Ceaușescu în țara sa și în întreaga lume ; de altfel, am discutat în legătură cu aceasta și cu președintele Nixon, atunci cînd m-a informat despre vizita pe care o făcuse în România. Dar relatările altcuiva despre întîlnirile sale cu un om de stat sînt un înlocuitor imperfect al contactului direct.

Punctul culminant al vizitei mele a fost constituit de cele șapte ore și jumătate de convorbiri cu președintele Ceaușescu. Am discutat absolut toate aspectele relațiilor anglo-române și ale luptei noastre comune pentru pacea lumii. Consider extrem de valoroase realizările României și acord cea mai înaltă prețuire atitudinii președintelui Ceaușescu față de problemele încă nerezolvate, intențiilor și speranțelor sale de viitor".

dr. Agostinho Neto

președintele Mișcării Populare pentru Eliberarea Angolei — M.P.L.A.

„În timpul vizitei, am avut un schimb de păreri cu secretarul general al Partidului Comunist Român, tovarășul Nicolae Ceaușescu, și cu alți conducători. Rezultatele vizitei sînt cele scontate. Ele sînt excelente și au fost consemnate într-un comunicat comun pe care l-am dat publicității. Sîntem foarte satisfăcuți de aceste rezultate și, repet, nici nu putea fi altfel. Noi am strîns tot mai mult relațiile de prietenie cu Partidul Comunist Român, cu poporul român. Am avut încă o dată posibilitatea să constatăm adevărata prietenie și solidaritate pe care o manifestă conducătorul țării dv., tovarășul Nicolae Ceaușescu, față de noi. Sîntem perfect conștienți că bazele pe care le așezăm acum vor asigura o prietenie trainică pentru viitor, în numele independenței și păcii".

Mohammad Reza Pahlavi Aryamehr

șahinșahul Iranului

„Din fericire, sînt deja cîțiva ani de cînd am avut plăcerea să cunosc pe președintele Nicolae Ceaușescu și nu vă dezvălui un secret spunîndu-vă că ne-am înțeles foarte bine, chiar de la început, deoarece, cred, urmăm amîndoi aceeași politică de independență națională și, de asemenea, pentru că avem același scop : a servi pacea și, mai cu seamă, pentru că România și țara mea sînt state care au, în afara marilor puteri, o politică activă. Cred că dacă țări ca ale noastre se înțeleg și se consultă mai mult pot juca un rol incontestabil pe scena mondială, cu atît mai mult cu cît deziderateele noastre sînt pe deplin legitime, legale, ele fiind în concordanță cu interesele tuturor popoarelor de independență națională. Avem, deci, un teren de înțelegere foarte vast, asupra căruia am mai avut și pînă acum schimburi de vederi, pe care le putem continua".

Bruno Pittermann

președintele Internaționalei Socialiste

„Urmăresc cu mare atenție și cu un viu interes cuvîntările, interviurile, în general luările de poziție ale președintelui Nicolae Ceaușescu. Sprijinul nostru este deplin față de punctul de vedere proclamat de președintele Ceaușescu, în numele României, potrivit căruia raporturile dintre statele europene trebuie să pornească de la respectarea suveranității și independenței lor naționale. De asemenea, în Austria împărtășim poziția, care este și a României, de asigurare a dreptului tuturor țărilor continentului de a participa, pe picior de egalitate, la dezbaterea și luarea de hotărîri în legătură cu marile probleme ale Europei. Apreciem, de altfel, că în sfera problematicii europene România și Austria au un punct de vedere similar".

Samora Moises Machel

președintele Frontului de Eliberare din Mozambic

„Vizita în România se înscrie în cadrul întăririi continue a relațiilor prietenești de colaborare care există între P.C.R. și FRELIMO. Acestea se bazează pe o identitate de vederi și de principii în lupta împotriva colonialismului, imperialismului și a exploatării. Călătoria noastră se înscrie în cadrul schimburilor permanente de experiență și informații asupra situației luptei din Mozambic, a construirii socialismului în țara dv. De aceea, apreciem în cel mai înalt grad actuala vizită în România, în timpul căreia ne-am întîlnit cu conducători ai P.C.R. și în mod deosebit cu tovarășul Nicolae Ceaușescu. Experiența dumneavoastră ne prilejuiește învățăminte prețioase. Am fost impresionați de efortul României pentru dezvoltarea ei, de tot ceea ce a realizat pe multiple planuri, de marile sale succese înregistrate pe plan economic".

Walter Scheel

președintele Republicii Federale Germania

„Vizita oficială, de la sfîrșitul lunii iunie (1973 — n.n.), a președintelui român Nicolae Ceaușescu exprimă evoluția satisfăcătoare a relațiilor dintre R. F. Germania și România. Sînt sigur că această vizită va da noi impulsuri pentru adîncirea, în continuare, a cooperării noastre în multe domenii de interes comun. În timpul acestei vizite, s-au dus convorbiri amănunțite despre domeniile în care cooperarea folositoare și avantajoasă pentru ambele părți va fi adîncită în continuare, în domeniile politic, economic, cultural, științific și tehnic, precum și prin intensificarea întîlnirilor oamenilor din cele două țări, astfel încît să se cunoască și să se înțeleagă. Cele două guverne au semnat o serie de înțelegeri menite să dea acestei cooperări bilaterale o bază stabilă și îndelungată".

Juan Velasco Alvarado

președintele Republicii Peru

„Guvernul peruan dă o înaltă apreciere prieteniei și strînselor relații pe care le întreține cu guvernul român. Tocmai de aceea, apropiata vizită a Excelenței Sale Nicolae Ceaușescu, președintele Republicii Socialiste România, are pentru țara noastră o deosebită semnificație și importanță. Manifestările de bun venit și de simpatie pe care le va oferi țara noastră președintelui român vor fi o reflectare limpede a recunoașterii deosebitelor sale calități de om de stat și, totodată, o dovadă a realei aprecieri de care se bucură poporul român.

Ca interpret al sentimentelor poporului și guvernului peruan, îmi exprim cele mai călduroase urări pentru ca relațiile peruano-române să se intensifice și să se amplifice tot mai mult, contribuind în mod pozitiv la progresul popoarelor noastre".

congresul XI PCR

Guillermo Rodriguez Lara

președintele Republicii Ecuador

„Sinceritatea atașamentului față de normele suveranității individuale și respectul față de structurile interne ale fiecărui popor sînt garanțiile concrete ale menținerii bunelor relații între statele de pe orice meridiane ale lumii. De aceea, îl primim ca pe un bun prieten, ca pe un ilustru conducător pe președintele Nicolae Ceaușescu, cu care vom trata în termenii avantajului și înțelegerii mutuale, termeni pe care îi vom transpune în sfera schimburilor comerciale și culturale care sînt deja inițiate. Acordurile comerciale, cele culturale și cele de cooperare economică, industrială și tehnică, aflate în pregătire și care se vor semna la Quito, vor contribui sensibil la o apropiere și mai accentuată a punctelor de contact. Se va face, astfel, un mare pas în dorința, împărtășită de ambele părți, de a propăși pacea pe calea apropierii și cunoașterii între popoare".

Maiestatea Sa Regele Hussein Ibn Talal

al Regatului Hașemit al Iordaniei

„Urmăream de mult, cu admirație, inițiativele luate de România în direcția dezvoltării relațiilor cu toate țările lumii, interesul ei față de problemele care preocupă omenirea, ca și eforturile întreprinse pe plan intern pe calea propășirii.

Președintele Ceaușescu se bucură de respect în inimile noastre, iar relațiile dintre Iordania și România constituie pentru noi un izvor de mîndrie. Ca atare, am fost cu atît mai încîntat să accept amabila invitație de a vizita România pentru a mă întîlni cu președintele Ceaușescu, cu prietenii mei români".

Carlos Andrés Pérez

președintele Republicii Venezuela

„A fost foarte interesantă întrevederea pe care am avut-o cu președintele Nicolae Ceaușescu. Cu acel prilej, am spus înaltului oaspete că mă interesează profund (o spun cu deosebită cordialitate și fără nici un sens peiorativ) aceste așa-numite mici țări europene, pentru că la ele putem găsi multe idei și multe inițiative, unele dintre ele favorabile, de pildă, dezvoltării tehnologice de care avem nevoie în țara noastră. Găsim la aceste țări mai multe lucruri care ne interesează decît în cazul celor foarte dezvoltate, care, dintr-un motiv sau altul, se preocupă numai de progresul popoarelor lor. Astfel, încît, România mă interesează nu numai pentru istoria și tradițiile ei ci, de asemenea, pentru faptul că reprezintă o sursă de experiență pentru țara noastră și acest lucru l-am comunicat președintelui Ceaușescu. Cooperarea cu România va asigura de la bun început o intensificare a comerțului. Mă interesează mult să cunosc experiențele proprii ale țării dv. de dezvoltare tehnologică, felul cum a fost, de pildă, orientată politica socială, de asigurare deplină a dreptului la muncă. Sînt aspecte pe care, într-un ansamblu mai larg, doresc să le aflu, date fiind rezultatele și experiențele proprii ale României".

Aristides Pereira

secretar general al Partidului African al Independenței din Guineea-Bissau și Insulele Capului Verde — P.A.I.G.C.

„Relațiile dintre Partidul Comunist Român și P.A.I.G.C. sînt relații excelente, prietenești, de respect mutual, care se bazează pe o importantă identitate a punctelor de vedere și care ne întăresc în lupta comună împotriva imperialismului și exploatării. La baza relațiilor noastre se află respectul mutual, neingerința în problemele interne și, în consecință, este firesc că ele se dezvoltă constant. Credem că, după eliberarea totală a teritoriului nostru, se vor pune bazele unei cooperări și mai strînse, în avantajul reciproc.

Linia politică urmată de România contribuie pozitiv și efectiv la crearea și păstrarea unui climat de pace și înțelegere. Rolul jucat de România în lumea contemporană este foarte pozitiv. În acest sens, aș semnala comunitatea punctelor de vedere ale României cu țările în curs de dezvoltare, cu alte țări, contactele stabilite de țara dv., de prestigiosul său președinte, tovarășul Nicolae Ceaușescu, cu numeroși șefi de stat din lumea întreagă.

În ce ne privește, păstrăm cele mai frumoase amintiri despre contactele noastre și convorbirile cu președintele țării dv. Pentru noi, este un prieten apropiat, un apărător intransigent al cauzei noastre. Pentru aceasta, îi sîntem foarte recunoscători și apreciem în mod deosebit toate calitățile sale, atît umane cît și de conducător, fiind, de asemenea, pe deplin convinși că, datorită personalității președintelui Ceaușescu, România ocupă un prestigios și binemeritat loc între națiunile lumii".

Jorge Del Prado

secretar general al Partidului Comunist Peruan

„Noi apreciem că, pe lîngă solidaritatea popoarelor din America Latină cu revoluția peruană, principalul nostru sprijin îl constituie țările socialiste. Dintre acestea, un rol important au jucat România, guvernul și partidul său comunist. În ce privește, de pildă, dezvoltarea economică a țării, progresul tehnico-științific, ca și reconstrucția economică, ele se bazează în formă decisivă pe colaborarea cu țările socialiste. Și în acest plan, România colaborează cu Peru destul de activ. România sprijină procesul peruan, a înțeles conținutul lui.

Vizita tovarășului Nicolae Ceaușescu în Peru, la fel ca și în alte țări din America Latină, dar în special în Peru, o apreciem ca pe un act politic cu un conținut foarte important. Tovarășul Nicolae Ceaușescu a fost primul conducător al unei țări socialiste europene care a vizitat Peru și această vizită a fost pentru noi, ca și pentru guvernul peruan, un stimulent și un motiv de satisfacție. Același lucru îl pot spune despre vizita mea în România, despre convorbirile cu tovarășul Nicolae Ceaușescu. Am întîlnit la Partidul Comunist Român dorința cea mai mare de colaborare în cadrul unei politici de solidaritate internațională".

Kalevi Sorsa

primul ministru al Finlandei

„Trebuie să spun, înainte de toate, că relațiile dintre țările noastre sînt deosebit de bune. Aș putea afirma că, în prezent, contactele dintre Finlanda și România sînt mai dinamice decît oricînd în istoria raporturilor dintre cele două țări. Și aceasta, în toate domeniile: politic, comercial, economic, cultural, turistic. Se cere apoi subliniat faptul că acțiunile și eforturile țărilor și guvernelor noastre, în problemele mari ale Europei, ale organizării unei noi ordini pe continent sînt îndreptate în aceeași direcție : ambele guverne se străduiesc să-și aducă contribuția la instaurarea unei păci trainice în Europa, pace care să ofere cadrul adecvat dezvoltării în continuare a unei colaborări internaționale fructuoase. Eforturile celor două țări au influențat deosebit de favorabil evoluția raporturilor noastre, au contribuit la valorificarea posibilităților de cooperare dintre Finlanda și România, la evidențierea unor noi posibilități de colaborare economică și culturală, domenii cărora noi, finlandezii, le acordăm o mare atenție".

(Va urma)

În timpul dineului oficial oferit de tovarășul Nicolae Ceaușescu și tovarășa Elena Ceaușescu în onoarea președintelui Kenneth David Kaunda și a doamnei Betty Kaunda

Curs ascendent în relațiile româno — zambiene

Deși relațiile dintre România și Zambia nu au un trecut prea îndepărtat, ele au cunoscut o puternică dezvoltare. După cum se știe, poporul român, care a urmărit cu simpatie și solidaritate lupta dreaptă a poporului zambian pentru dobîndirea independenței și suveranității, a salutat cu deosebită satisfacție apariția acestui nou stat pe harta continentului african. Cu toate că sînt situate la mii de kilometri una de cealaltă, ambele țări s-au dovedit animate de sentimente de stimă și respect reciproc, de dorința de a dezvolta continuu relațiile dintre ele.

Incontestabil însă, momente de excepțională însemnătate, care au dat, de fiecare dată, impulsuri deosebite relațiilor româno-zambiene, le constituie cele trei întîlniri — desfășurate atît pe pămîntul românesc cît și pe cel zambian — dintre președinții României și Zambiei, tovarășul Nicolae Ceaușescu și dr. Kenneth David Kaunda. „Vizita dumneavoastră în Zambia este un prilej de multe amintiri pentru noi" — spunea președintele Kaunda, evocînd unul din aceste momente de importanță istorică în raporturile dintre cele două țări : vizita efectuată, în martie 1972, la Lusaka, de către tovarășul Nicolae Ceaușescu și tovarășa Elena Ceaușescu, răspunzînd celei întreprinse, în anul 1970, de președintele Kenneth D. Kaunda — vizită care se înscrie pe linia acțiunilor desfășurate de partidul și statul nostru în direcția promovării unei colaborări multilaterale cu țările continentului african, de sprijin consecvent acordat statelor care au pășit de curînd pe calea dezvoltării economice și sociale independente.

Astfel, întîlnirile și convorbirile purtate de președinții Nicolae Ceaușescu și dr. Kenneth David Kaunda, declarațiile și acordurile purtînd semnătura prestigioasă a celor doi șefi de stat au pus bazele unor relații trainice și benefice, de prietenie și cooperare, au statornicit premisele unei conlucrări active și eficiente pe plan internațional, întemeiate pe principiile noi de egalitate, dreptate și echitate între națiuni, pentru asigurarea propășirii economico-sociale a fiecărei țări, pentru lichidarea definitivă a colonialismului și discriminării rasiale, în direcția sprijinirii mișcărilor de eliberare națională de pe continentul african, promovării cauzei păcii, libertății, independenței naționale și progresului social în întreaga lume.

În fiecare moment al desfășurării lor — București 1970, Lusaka 1972, București 1974 — cele trei întîlniri dintre președinții Nicolae Ceaușescu și dr. Kenneth David Kaunda au subliniat puternic dorința ambelor părți de a conlucra și dezvolta constant relațiile bilaterale în toate domeniile — politic, economic, tehnico-științific și cultural —, au contribuit la găsirea unor noi căi menite să conducă la o dezvoltare și mai susținută a colaborării fructuoase, reciproc avantajoase.

O importantă premisă care a contribuit la dezvoltarea și întărirea prieteniei și relațiilor româno-zambiene o constituie bunele relații statornicite între Partidul Comunist Român și Partidul Unit al Independenței Naționale din Zambia și — este semnificativ în acest sens — că, subliniind realizările marcante în această direcție, secretarul general al Partidului Comunist Român, tovarășul Nicolae Ceaușescu, își exprima dorința ca **„și în continuare, să se întărească tot mai puternic relațiile dintre partidele noastre, care, fiecare în condițiile specifice din țara respectivă, este chemat să asigure conducerea poporului pe calea unei dezvoltări libere și a asigurării bunăstării"**.

„Aș dori — sublinia președintele Nicolae Ceaușescu — **ca relațiile dintre țările și partidele noastre să corespundă cît mai bine intereselor dezvoltării popoarelor noastre și, totodată, să se înscrie ca o contribuție activă la solidaritatea tuturor forțelor care se pronunță pentru progres, pentru pace și colaborare internațională"**. Aceste cuvinte ale președintelui Nicolae Ceaușescu definesc, de fapt, atmosfera, caracterul și rezultatele celei de-a treia întîlniri pe care a avut-o cu președintele Zambiei, dr. Kenneth David Kaunda, atmosferă de caldă cordialitate, de stimă și prietenie, de deplină înțelegere în care s-au desfășurat convorbirile dintre cei doi președinți, desfășurate la București, în aceste zile. Mărturii elocvente ale spiritului de profundă înțelegere care a caracterizat aceste convorbiri le reprezintă documentele semnate de președinții Nicolae Ceaușescu și Kenneth David Kaunda. Declarația solemnă comună a Republicii Socialiste România și Republicii Zambia, precum și Comunicatul comun cu privire la vizita în țara noastră a președintelui zambian constituie o expresie elocventă a bunelor relații de cooperare multilaterală dintre partidele și popoarele celor două țări și consemnează principiile pe care România și Zambia vor acționa, în viitor, atît pe plan bilateral, cît și internațional.

În această a treia întîlnire dintre președinții României și Zambiei — care a subliniat din nou importanța și utilitatea contactelor la nivel înalt, a aportului nemijlocit al acestora la mai buna cunoaștere și înțelegere reciprocă — au fost analizate stadiul actual și perspectivele de dezvoltare ale relațiilor româno-zambiene, modul în care sînt înfăptuite măsurile preconizate cu prilejul întîlnirilor și convorbirilor la nivel înalt de la București și Lusaka. Este, din această perspectivă, semnificativ și îmbucurător că, în cadrul schimbului de vederi, de ambele părți s-a apreciat, cu deplină satisfacție, că raporturile de prietenie, solidaritate și colaborare dintre România și Zambia, dintre partidele și popoarele noastre cunosc o evoluție ascendentă, întrucît înțelegerile convenite între cei doi șefi de stat se transpun cu succes în viață, determinînd o conlucrare strînsă, intensă, rodnică și durabilă, atît pe linie bilaterală cît și pe plan internațional.

Se impun, în acest moment, a fi citate cuvintele pe care președintele Zambiei le rostea despre participarea românească la dezvoltarea Zambiei : **„Sperăm să conlucrăm tot mai larg cu românii și cu întreprinderile lor. Ei au adus nu numai un nou spirit de participare în cadrul acțiunilor de cooperare, dar au și inspirat o încredere în sînul poporului zambian. Ei au demonstrat, de asemenea, că este posibil ca unii europeni să conlucreze cu zambienii pe baza egalității și respectului reciproc pentru realizarea unor obiective comune"**.

„Trăim într-o lume ce se dezvoltă și se schimbă foarte rapid", spunea tovarășul Nicolae Ceaușescu, și era firesc, pornind de la aceste adevăruri, ca, în cadrul schimbului de vederi să se abordeze și aspecte principale ale actualității politice internaționale, cei doi președinți subliniind, cu acest prilej, dorința țărilor lor de a colabora mai strîns în problemele majore care confruntă omenirea contemporană. În acest sens, a fost reafirmată solidaritatea României și a Zambiei cu lupta dreaptă a popoarelor împotriva colonialismului și neocolonialismului, pentru dezvoltarea lor independentă și a fost subliniată hotărîrea celor două țări, partide și popoare de a-și aduce, pe mai departe, o contribuție activă la întărirea frontului antiimperialist, la democratizarea relațiilor internaționale și instaurarea unei noi ordini economice și politice, la statornicirea unui climat de pace, securitate și cooperare.

Această nouă întîlnire dintre președinții Nicolae Ceaușescu și dr. Kenneth David Kaunda a dat noi dimensiuni raporturilor multilaterale dintre România și Zambia, s-a înscris ca o contribuție activă la instituirea și cultivarea unui climat de pace, înțelegere și cooperare internațională. În același timp, acum, în preajma Congresului al XI-lea al Partidului Comunist Român, ea constituie o nouă expresie concludentă a preocupării partidului și statului nostru de a întări consecvent raporturile cu țările în curs de dezvoltare, cu tinerele state de pe continentul african.

Dumitru Constantin

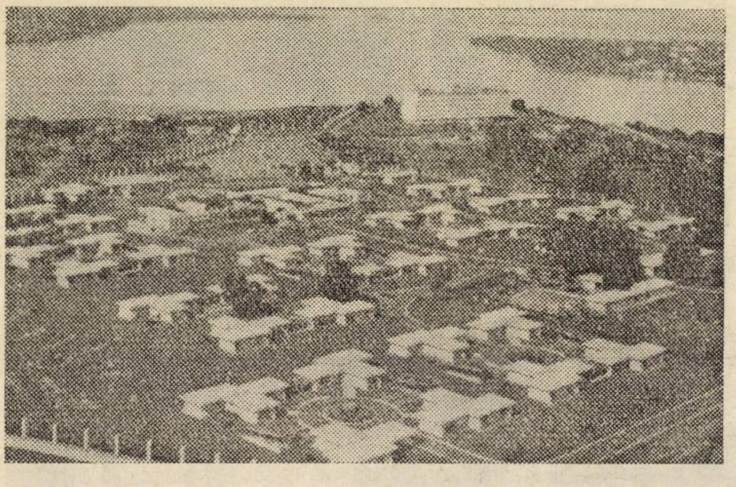

Ngaliema, unul din cele mai moderne cartiere ale capitalei zaireze

Universitatea națională de la Kinshasa. Institutele de învățămînt superior din Zair dau anual peste 2 000 de absolvenți

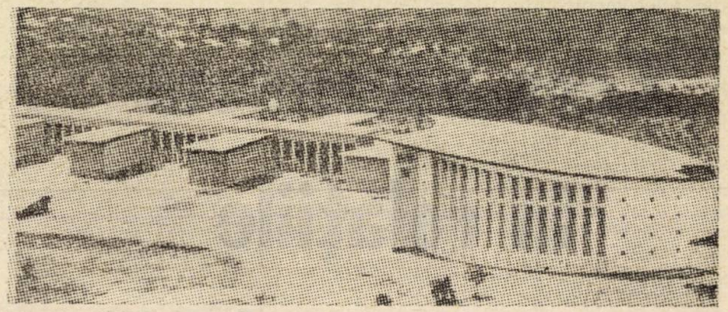

REPORTAJ PE GLOB

ZAIR

Nicolae Crețu

Poposind într-o țară unde totul era nou pentru mine, am fost încercat la început de nehotărîre, totul interesîndu-mă în egală măsură, fiindu-mi greu să aleg, întrucît voiam să văd și să reținu cît mai mult. Invidiam specialiștii a căror misiune era restrînsă, dar, în același timp, eram fericit că nu eram constrîns să mă limitez doar la ceva anume. Azi, decantînd informațiile, memoria păstrează, sub multiple aspecte, semnificația triplă a Zairului : o țară, un fluviu, o monedă...

...**O țară** – a treia ca mărime de pe continentul african, o imensă întindere pe două emisfere geografice, cu o suprafață de 2 345 409 kilometri pătrați și o populație de 21 637 000 de locuitori, cu o climă ecuatorială, tropicală și subtropicală, dăruită de natură cu multe și variate bogății – vaste zăcăminte minerale, infinite resurse hidroenergetice, un sol fertil în care se poate cultiva orice, de la trestie de zahăr la cafea, cacao, arahide, nuci de cocos, ananas, banane, papaia, citrice și chiar porumb. Zairul este principalul furnizor al lumii în ce privește producția de cobalt, ocupă primul loc în producția de diamante industriale, se numără printre marii producători de uraniu, aur, wolfram, cadmiu, platină, argint, fier, cărbune, cositor, cositerită. Din largul evantai al acestui tezaur geologic s-a impus minereul de cupru – adevărata „mină de aur" a Zairului, constituind unul din pivoții de bază ai dezvoltării sale moderne.

...**Un fluviu** ce-și adună apele din partea răsăriteană a Africii ecuatoriale, mînindu-le cînd lin – cu o mișcare abia perceptibilă – cînd rostogolindu-le înspumate, în cascade succesive, spre Oceanul Atlantic. Îmbrățișînd cu afluenții săi o optime din întregul continent și presărînd între maluri mai bine de 4 000 de insule, zbuciumatul fluviu varsă în ocean 80 000 de metri cubi de apă pe secundă. Încolăcindu-se în jurul Ecuatorului cu brațele sale gigantice, fluviul a oferit milioanelor de oameni și meleagurilor din bazinul său o trăsătură de unire, o sursă de viață, o cale de transport și un nume.

...**O monedă** – națională – a țării cu același nume, cu o valoare de doi dolari, creată în iunie 1967, moment istoric al economiei tinerei republici, care a pus capăt unei inflații galopante, haotice, și a permis echilibrarea finanțelor publice și a balanței de plăți, monedă acceptată de Fondul Monetar Internațional.

Am cunoscut natura fabuloasă cu frumusețí exotice sub îmbrățișarea fierbinte a Ecuatorului, m-am informat despre istoria frămîntată a acestei țări, despre poporul care a cunoscut aproape un secol de robie colonială și a trecut prin grave și dure convulsiuni în primii ani care au urmat independenței — 30 iunie 1960. Dar, mai ales, m-a interesat cronica anilor din urmă – de eforturi și muncă ale unui popor harnic și hotărît să înainteze pe drumul unei dezvoltări libere, de sine stătătoare.

Punctul de plecare a fost 24 noiembrie 1965, cînd a fost declanșată adevărata revoluție națională și instaurată cea de-a doua republică și cînd toate eforturile politice au fost concentrate spre afirmarea personalității naționale, a creării unui ansamblu social nou. Reunificarea provinciilor centrifugate, crearea unui partid unic, Mișcarea Populară Revoluționară – creuzetul ce concentrează toate energiile creatoare –, reorganizarea armatei, lichidarea concesiunilor străine, reforma monetară au creat premisele stabilirii unui sistem de hotărîri politice și economice, care a imprimat tuturor activităților un impuls permanent, consecvent și ascendent. Au fost luate, totodată, măsuri menite să stimuleze formarea conștiinței naționale, procesul de închegare a națiunii și întărire a unității poporului. Pe această linie, se înscrie și schimbarea tuturor denumirilor din epoca colonială. Leopoldville – capitala – a reprimit numele de Kinshasa, fostul Stanleyville a devenit Kisangani, Elisabethville se cheamă Lubumbashi, provincia Katanga – nume de tristă rezonanță în cronica încercărilor eșuate ale neocolonialismului – este Shaba – ceea ce, în limba swahili, înseamnă cuprul.

Sub deviza „Solongo" (dragostea de muncă), pe malurile Zairului, țara își construiește industria de mîine. Industria extractivă începe din regiunea Shaba – situată pe „centura cuprului". Compania națională „Generale Zairenne de Minerais" („Gezamin") coordonează exploatările de la Kipushi, minele de cupru de la Kambore, carierele de calcar de la Kakontwe și de minereu de fier de la Kisanga, zăcămintele de uraniu și radiu de la Shinkolobwe, minele de cupru și cobalt de la Kolwezi, Musonoi și Kamoto. Creșterea producției de cupru – „aurul roșu", tot mai cerut pe piața mondială – la peste 400 000 de tone anual dă țării 55 la sută din venitul național și acoperă 70 la sută din volumul exporturilor, creînd cea mai mare parte din mijloacele necesare pentru materializarea proiectelor industriale.

Elocvent pentru dimensiunea eforturilor spre progres ale tinerei republici este faptul că o pătrime din bugetul țării este consacrat investițiilor. Este susținută, în primul rînd, realizarea proiectelor, jalonate de președintele Mobutu Sese Seko, în zonele celor trei mari poli – Lubumbashi, Kinshasa, Kisangani – proiecte în domeniile industriei extractive și metalurgice, energetice, transporturilor și agriculturii.

Una dintre cele mai îndrăznețe realizări este, fără îndoială, complexul hidroenergetic de la Inga, aflat în a doua fază a construcției sale, care va deveni cea mai mare hidrocentrală a Africii. Reunind caracteristici topografice excepționale, Inga, prin uriașa salbă de baraje în trepte – nu departe de punctul de vărsare a fluviului în Oceanul Atlantic – va avea o capacitate de 30 milioane kilowați, adică 200 miliarde kilowați-oră anual. Aceasta va permite aprovizionarea cu energie electrică a întregii zone dintre Kinshasa și Oceanul Atlantic, va furniza energie complexului siderurgic de la Maluku – construit deja în proporție de 70 la sută – și zonei unde se află în construcție noul port de mare adîncime – Banana –, element vital pentru economia țării, ce va deveni principalul debușeu al produselor miniere și agricole.

În următorii ani, vor fi investiți 23 000 000 zairi pentru amenajarea căilor fluviale și

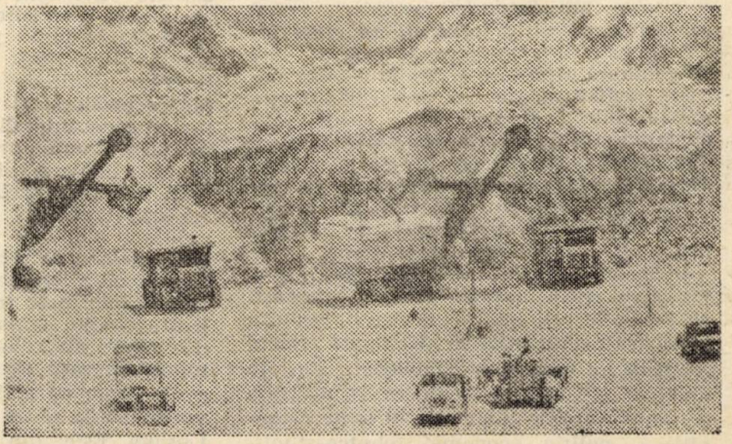

Industria extractivă începe din regiunea Shaba, situată pe „centura cuprului"

lacustre, artere esențiale de transport pentru acest uriaș teritoriu. Se ameliorează și cresc potențialul feroviar și racordarea rețelei ferate și căilor fluviale cu porturile din interior, corelate cu refacerea și construirea a peste 2 200 kilometri de șosele. Aceste eforturi considerabile, cărora li se adaugă cele consacrate telecomunicațiilor și aviației civile, vor permite dotarea Republicii Zair cu un minimum indispensabil de legături bune în interiorul unui stat în care distanțele sînt, fără exagerare, continentale.

Desigur, preocupările prioritare ale guvernului converg și spre dezvoltarea și modernizarea continuă a agriculturii, în special în zona Kisangani–Bukavu–Ishiro, sector în care este ocupată peste 70 la sută din forța de muncă, recuperindu-se rămînerile în urmă și asigurîndu-se necesitățile interne și chiar disponibilități pentru export.

Conștientă că efortul propriului popor este determinant pentru a nu mai figura pe harta subdezvoltării, Republica Zair mobilizează și pune în valoare potențialul uman, acordînd o atenție specială formării de cadre de specialiști de care economia are atita nevoie. Ilustrativ este faptul că, anual, peste 16 la sută din bugetul țării se alocă pentru dezvoltarea învățămîntului. Dacă, în cei 80 de ani de dominație colonială, doar 80 de zairezi au putut absolvi cursurile unei universități, în prezent institutele de învățămînt superior din Kinshasa, Kisangani și Lubumbashi dau anual peste 2 000 de absolvenți.

Fiind o țară deosebit de bogată, dar insuficient dezvoltată, Republica Zair urmărește să fie un factor activ și un partener egal pe arena internațională, fiind animată de respectul suveranității și independenței naționale a tuturor popoarelor. Kinshasa și-a dovedit vocația continentală și internațională fiind, în repetate rînduri, locul de desfășurare a unor reuniuni la nivel înalt ale Organizației Unității Africane și, la fiecare doi ani, gazdă a unor tîrguri internaționale. Zairul este o țară care, pe drumul afirmării plenare a personalității sale proprii, dezvoltă cooperarea cu alte țări pe baza respectării stricte a independenței și suveranității naționale, prerogative dobîndite cu prețul multor jertfe ale acestui popor încercat.

...Secvențele de mai sus, înregistrate din aria largă a eforturilor poporului zairez de depășire a unor dificultăți inerente scurtei perioade de la dobîndirea independenței, dau noi dimensiuni imaginii acestei țări, pe a cărei stemă au fost înscrise dreptatea, pacea, munca.

În noua geografie a acestui stat african am întîlnit și consemnat cu bucurie roadele colaborării dintre poporul român și poporul zairez ; am cunoscut specialiști români ce-și aduc contribuția la extinderea perimetrelor miniere, absolvenți ai facultății de medicină din București ce-și valorifică cunoștințele pentru sănătatea locuitorilor din Kisangani ; am participat la examenul, trecut cu succes, pe care autocamioanele și mașinile de teren „ARO" l-au dat în brusa zaireză ; activitatea profesorilor români care predau la Universitatea Lovanium din Kinshasa se bucură de apreciere.

Cronica relațiilor româno-zaireze consemnează numeroase mărturii ale prieteniei și stimei ce și le nutresc cele două popoare, sentimente întemeiate pe principiile independenței și suveranității naționale, egalității în drepturi, neamestecului în treburile interne și avantajului reciproc, fiind concretizate printr-o serie de acorduri care reglementează cooperarea economică, tehnico-științifică, comercială și culturală dintre țările noastre.

Expresie elocventă a dezvoltării continue a relațiilor de prietenie și colaborare între România și Zair, întrevederile și convorbirile la cel mai înalt nivel, care au avut loc, atît la București cît și la Kinshasa, între președintele Nicolae Ceaușescu și președintele Mobutu Sese Seko, constituie momente istorice în cronica raporturilor dintre cele două state, deschizînd largi perspective colaborării multilaterale româno-zaireze.

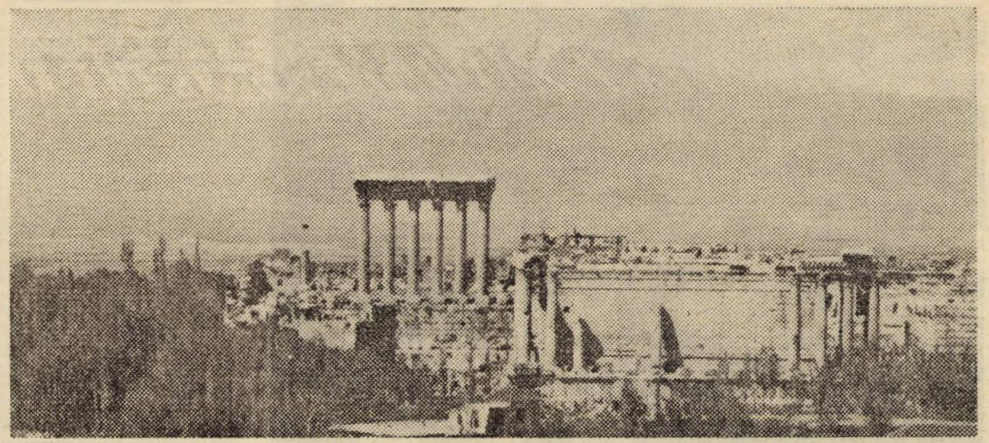

Baalbeck-ul este așezat în partea de nord-est a cîmpiei Bekaa

REPORTAJ PE GLOB

BEKAA

Crăciun Ionescu

Am avut prilejul, în ultimii doi ani, să străbat adeseori cîmpia Bekaa și să admir, cu aceeași emoție, culorile-i schimbătoare, puternic reliefate, ca într-un tablou impresionist, în toate cele patru anotimpuri : iarna – întindere albă de zăpadă, așezată uniform și strălucind în puzderie de diamante sub razele luminoase ale soarelui mediteranean ; primăvara – imens covor verde, punctat de maci singerii și buchete de albăstrele ; vara – aurită pînă în zare de holdele cu grîu și orz copt ; toamna – paletă variată de nuanțe, cu ciorchinii grei de struguri atîrnînd pe palierele de pe acoperișurile plate ale caselor sau în podgoriile din împrejurimile satelor.

Spre deosebire de litoralul libanez – fișie, îngustă de 3–4 km, între mare și pereții înalți ai munților Liban, cu vegetație subtropicală –, Bekaa, situată de cealaltă parte a culmilor muntoase, pe un podiș la 1 000 de metri înălțime, cunoaște toate cele patru anotimpuri, cu călduri de 35° vara și geruri pînă la minus 10° iarna.

Pentru a ajunge de la Beirut în Bekaa, drumul cel mai scurt este șoseaua spre Damasc care, după ce se încolăcește în nesfîrșite serpentine pe pereții abrupți ai munților Liban, taie apoi în linie dreaptă, pe mijlocul ei, cîmpia, pînă la contraforturile munților Antiliban iar, de aici, mai departe, ajunge în Siria. De la Beirut pînă la Sofar, cale de 30 km, localitățile și stațiunile balneo-climaterice formează un lanț neîntrerupt, cu hoteluri, pensiuni, vile, restaurante și magazine moderne. Călătorul neavizat are impresia, pînă ajunge în vîrful munților, că n-a depășit încă marginile Beirutului, continuitatea urbană înșelindu-l asupra proporțiilor capitalei libaneze. În imediata apropiere a ieșirii din Beirut, întîlnim orașul Baabda, capitala provinciei Mont-Liban, una din cele cinci diviziuni administrative ale țării. Acolo se află și palatul prezidențial Baabda, reședința oficială a șefului statului. Mai departe, după Jamhour, trecem prin stațiunile de lux Aley și Bhamdoun, reședințe de vară pentru magnații petrolului din Golf, care locuiesc aici 4-5 luni pe an, în perioada de caniculă insuportabilă de pe meleagurile lor. De la Sofar, localitate balneo-climaterică cu înfățișare elegantă dar cu arhitectură mai veche, șoseaua se lipește de pereții munților, alergînd deasupra prăpăstiilor și creîndu-ți senzația unei călătorii în avion. Jos, în fundul văii, un tren arhaic, în care pasagerii se urcă și coboară din mers, pufăie obosit, încăpățînîndu-se, în ciuda concurenței atît de aglomerate a șoselei de sus, să facă naveta între Beirut-Zahle-Damasc, transportînd, în general, mărfuri pe un parcurs extrem de dificil, cu pante greu de urcat și numeroase tunele.

Trecătoarea Dahr el Baidar, la 1542 de metri, constituie punctul cel mai înalt al șoselei Beirut-Damasc, deseori înzăpezită iarna. Coborînd apoi, înaintea ochilor ți se înfățișează Bekaa, ca o hartă în relief, pe care se disting bine panglicile drumurilor, patrulaterele ogoarelor, satele cu case albe împrăștiate printre livezi. De sus, de pe munte, privirea cuprinde aproape întreaga cîmpie, lată de 10–15 km și lungă de circa 100 km, între culmile Libanului și Antilibanului. Ceva mai la sud, se văd contururile masive ale munte-

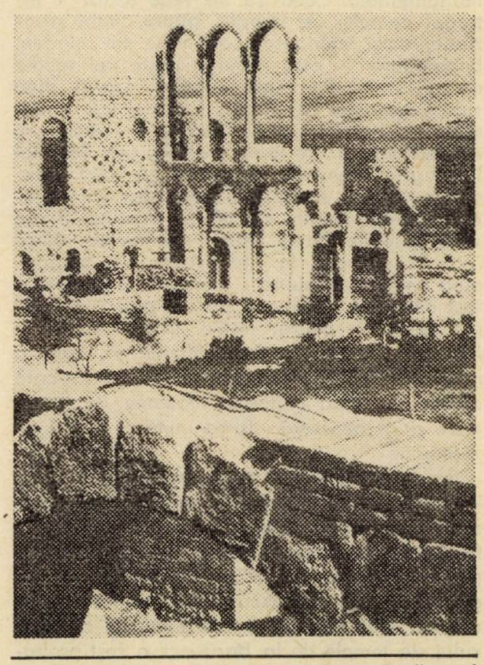

Un alt complex monumental, de dată mai recentă, îl constituie orașul arab de la Aanjar

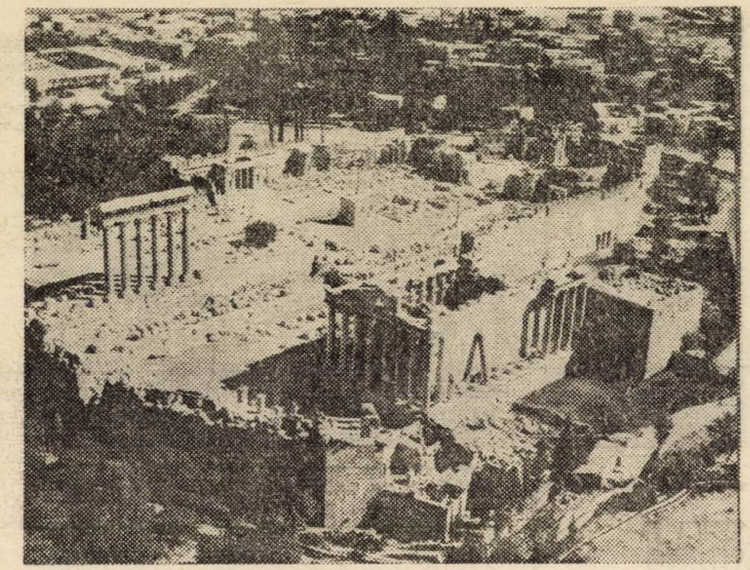

Baalbeck. Templele lui Jupiter și Bacus

←

→

Olărie. Lucrările artizanale constituie un punct de atracție pentru turiștii străini

lui Hermon, cu căciula sa de zăpadă, pe care o poartă o bună parte a anului.

Bekaa a fost întotdeauna grînarul, grădina de fructe și zarzavaturi ale Libanului. Pămînt roditor, udat de Oronte în nord, de Litani și Hassbani în sud și o mulțime de alte rîulețe și pîraie, cîmpia Bekaa a cunoscut o intensă activitate umană din cele mai vechi timpuri, servind în același timp ca arteră de legătură a lumii antice, între Egipt și Mesopotamia. Pe aici au trecut războinicii hitiți și babilonieni, oștile faraonilor și caravanele negustorilor fenicieni de pe litoral, falangele lui Alexandru Macedon, legiunile romane, călăreții arabi, cavalerii cruciați, armatele sultanilor otomani, neamuri și seminții fără număr.

Urmele cele mai pregnante, care impresionează și astăzi prin proporțiile lor maiestuoase, atrăgînd un mare număr de turiști, le-au lăsat romanii la Baalbeck, centru arheologic și cultural de renume mondial. Baalbeck-ul este așezat în partea de nord-est a cîmpiei Bekaa, lipit de contraforturile munților Antiliban. El avea să devină, sub dinastia greacă a seleucizilor, „Heliopolis" sau „orașul soarelui" – nume pe care l-a păstrat încă mult timp sub lunga dominație romană. Abia în secolul al VII-lea, după cucerirea arabă, Heliopolisul a redevenit Baalbeck, denumirea de acum a orașului libanez ce se întinde în jurul ruinelor romane. Din perioada anterioară romanilor, Baalbeck-ul n-a păstrat nici o amintire monumentală. Ceea ce se vede astăzi – întregul complex de temple, altare, fîntîni arteziene, curți interioare decorate cu coloane, basoreliefuri – este rodul a peste trei secole de construcție din timpul lui Iulius Cezar și pînă sub Constantin cel Mare. Cel mai mic dintre templele Baalbeck-ului depășea în dimensiuni cel mai vast dintre templele ateniene. Templul lui Jupiter, construit în epoca lui Neron, era cel mai mare și cel mai somptuos din întregul imperiu roman, cu 54 de coloane, dintre care șase de 20 de metri înălțime au rămas încă în picioare. În totalitatea sa, templul, mult înălțat deasupra întregului complex, a fost construit pe blocuri paralelipipedice uriașe, tăiate în piatră, într-o carieră aflată în imediată apropiere. S-a calculat că, spre a mișca din loc un asemenea colos, pentru care astăzi nu există mijloace moderne de transport, ar fi necesară forța unită a 40 000 de oameni.

Proporțiile Heliopolisului roman se explică, în parte, prin fertilitatea cîmpiei Bekaa – denumită în acele timpuri, pentru grînele și fructele sale, „panerul Romei" – care a atras pe mulți veterani ai legiunilor romane din regiune să se stabilească aici și să întemeieze colonii. Dar măreția arhitecturală a complexului de temple de la Baalbeck a fost probabil dictată și de necesitățile politice de a arăta popoarelor Orientului grandoarea romană, puterea imperiului.

Statul libanez acordă o atenție deosebită conservării și valorificării vestigiilor monumentale de la Baalbeck, parte integrantă a tezaurului mondial de civilizație umană. Aici, începînd din 1956, se desfășoară în fiecare vară, timp de două luni, prestigioasa manifestare artistică internațională, cunoscută sub numele de „Festivalul de la Baalbeck". Seară de seară, pe scenele plasate în decorul monumentelor romane, puse în valoare de reflectoare puternice, se perindă trupe de balet și orchestre cu renume mondial, alături de ansamblurile folclorice locale care dau viață „nopților libaneze", neuitate spectacole de muzică și dansuri populare autohtone.

Tot în Bekaa, în imediata apropiere a frontierei cu Siria, un alt complex monumental, de dată mai recentă, îl constituie orașul arab de la Aanjar, operă a omayazilor – dinastie de războinici cuceritori, dar și de constructori renumiți din secolele VII și VIII. Aanjarul de azi, sat prosper, cu grădini de zarzavat, livezi, ferme avicole și păstrăvării, așezat ca și Baalbeck-ul la poalele munților Antiliban, se învecinează cu un înfloritor oraș omayad, îngropat complet aproape o mie de ani și scos la iveală, treptat-treptat, începînd din 1949, prin grija autorităților libaneze. Orașul-cetate, în formă de dreptunghi, cu ziduri înalte de apărare și patru porți mari, constituia în același timp un puternic centru comercial, mărturie fiind cele 600 de magazine descoperite pe întinsul ruinelor actuale. Două străzi principale, cu pavajul păstrat intact, tăind orașul de la vest la est și de la nord la sud, împărțeau cetatea în patru cartiere egale, cu palate, moschei, băi și depozite de alimente, clădirile fiind împodobite de coloane și arcade, cu ornamentații tipice bizantine, copiate sau luate din ruinele construcțiilor anterioare existente în regiune. Și aici, ca și la Baalbeck, se desfășoară anual un festival artistic apreciat de spectatori, scena fiind montată în apropierea celor trei arcade rămase în picioare din palatul omayad și care constituie, la rîndul lor, simbolul turistic al acestor interesante vestigii ale vechii civilizații arabe.

Toamna, cîmpia Bekaa își etalează ciorchinii grei de struguri

Capitala provinciei Bekaa este Zahle, al patrulea oraș ca mărime al Libanului, cu circa 40 000 de locuitori. Plasat la poalele munților Liban, Zahle, cu casele sale așezate în terase spre care conduc străduțe în scări, cu aer pur și vegetație bogată, este o localitate ce încîntă pe vizitator de la prima vedere. La marginea orașului, într-un defileu prin care susură în cascade rîuleț ul ce-l străbate, inventivitatea comercială libaneză a creat un splendid complex de restaurante chiar pe malul apei și magazine de artizanat în încăperi săpate în stîncă, punct de atracție pentru turiștii străini în drum spre Baalbeck sau la întoarcerea de acolo.

Pentru Liban, Bekaa nu înseamnă numai o zonă turistică. Ea este, în primul rînd, principala regiune agricolă a țării, care aprovizionează piața Beirutului cu legume, zarzavaturi și fructe proaspete, cu ouă și păsări, lapte și brînzeturi, într-un cuvînt cu majoritatea produselor alimentare autohtone pe care le întîlnești în magazinele capitalei libaneze.

Acum, în noiembrie (iarna poposind pe aceste meleaguri de-abia în ianuarie), producătorii își etalează încă pe marginea drumului rodul muncii lor în așteptarea cumpărătorilor. Camioanele cu sfeclă de zahăr se îndreaptă spre cele două fabrici din regiune, în timp ce la fermele avicole, cu mare productivitate, răspîndite în întreaga Bekaa, se descarcă nutreturi concentrate. Păstorii beduini, cu turmele lor de capre și oi, veniți cine știe de unde, își strîng corturile pentru a pleca spre zări mai calde înainte de căderea primei zăpezi...

Deocamdată, Bekaa este prin excelență o regiune agricolă. Sînt de semnalat, însă, o serie de proiecte guvernamentale de a implanta și aici unele unități industriale, atît de necesare pentru absorbirea mîinii de lucru suplimentare. Existența petrolului, presupusă în subsolul mănosului podiș, și exploatarea lui ar contribui, fără îndoială, la dezvoltarea economică accelerată a regiunii, ca de altfel a întregii țări. În aceste zile, o misiune de specialiști români întreprinde studii în Bekaa, conform acordului încheiat între autoritățile libaneze și întreprinderea „Geomin", activitate considerată în relatările a numeroase publicații din Beirut ca foarte importantă pentru Liban.

O.N.U.

În dezbatere — problema palestiniană

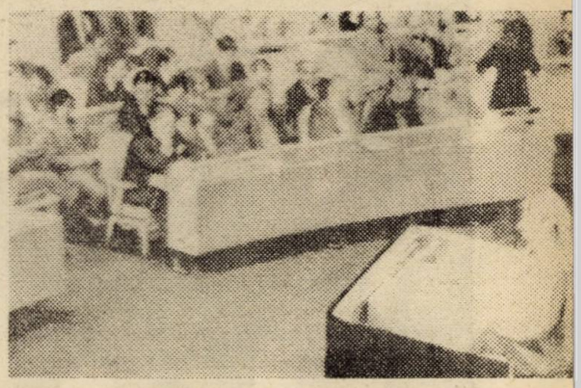

Dezbaterile asupra problemei palestiniene au fost inaugurate de președintele Comitetului Executiv al Organizației pentru Eliberarea Palestinei, Yasser Arafat

Corespondență de la Teodor Meleșcan

Adunarea Generală a O.N.U. a început, la 13 noiembrie, dezbaterea unei chestiuni a cărei rezolvare constituie un element de bază pentru edificarea unei păci juste și durabile în Orientul Apropiat — problema palestiniană.

Hotărîrea Adunării Generale de a aborda această temă și de a invita să participe la dezbaterile plenare pe reprezentanții legitimi ai poporului palestinian — Organizația pentru Eliberarea Palestinei — îmbracă o semnificație deosebită. În fond, este vorba de contribuția pe care Organizația Națiunilor Unite poate să o aducă la restabilirea drepturilor naționale ale poporului palestinian, în vederea rezolvării juste și definitive a crizei din Orientul Apropiat. Hotărîrea, inițiată de un grup de 72 de state, printre care și România, reprezintă o recunoaștere a realităților existente în regiune, a principiului potrivit căruia nu se pot elabora soluții juste și durabile fără participarea directă a tuturor părților interesate.

Ca urmare a acestei hotărîri, președintele Comitetului Executiv al Organizației pentru Eliberarea Palestinei, Yasser Arafat, s-a adresat Adunării Generale, la 13 noiembrie, expunînd poziția de principiu a O.E.P. față de rezolvarea situației din Orientul Apropiat. Atît cuvîntarea șefului delegației palestiniene, cît și intervențiile care i-au urmat au reliefat dorința marii majorități a statelor de a se ajunge la soluționarea pe cale politică a problemelor poporului palestinian, a situației din regiune în ansamblul ei.

La ședința de luni, 18 noiembrie, în cadrul dezbaterilor a luat cuvîntul șeful misiunii permanente a României pe lîngă Națiunile Unite, Ion Datcu. Salutînd participarea delegației Organizației pentru Eliberarea Palestinei la lucrările Adunării Generale, reprezentantul român a subliniat că întărirea cursului spre destindere, spre organizarea relațiilor dintre state pe baza principiilor legalității internaționale, creează condiții favorabile pentru rezolvarea pe calea negocierilor politice a problemelor celor mai dificile, deci și a situației din Orientul Apropiat. După părerea guvernului român, astăzi, mai mult ca oricînd, există condiții și posibilități reale ca perspectivele de instaurare a păcii în Orientul Apropiat să prindă contur. Desigur, în vederea realizării acestui obiectiv sînt necesare eforturi perseverente, atît în cadrul Organizației Națiunilor Unite, cît și în afara acesteia, în vederea găsirii unei soluții stabile și durabile pentru situația din această regiune geografică și, în acest cadru, rezolvarea echitabilă a problemei palestiniene.

Guvernul român a susținut cu consecvență, de-a lungul anilor, că rezolvarea politică justă și durabilă a situației din Orientul Apropiat trebuie să fie bazată pe următoarele cerințe fundamentale. În primul rînd, este necesar ca trupele israeliene să se retragă din teritoriile arabe ocupate în urma conflictului din 1967 căci, așa cum s-a dovedit în practică, menținerea unor teritorii sub ocupație constituie o sursă permanentă de tensiune în zonă. După cum dovedește experiența istorică, securitatea unui stat nu poate fi realizată decît printr-o politică de pace și înțelegere cu vecinii, de renunțare la folosirea forței sau amenințarea cu forța. În același timp, trebuie să se recunoască și să se garanteze dreptul la existență, independență, suveranitate și integritate teritorială al tuturor statelor din zonă. Totodată, este necesar să se rezolve, în mod echitabil, problema poporului palestinian, punct asupra căruia Adunarea Generală a O.N.U. își îndreaptă în prezent atenția. După părerea guvernului român, edificarea unei păci juste și durabile în Orientul Apropiat este, în mod direct, legată de restabilirea drepturilor naționale ale poporului palestinian, inclusiv dreptul său de a-și hotărî singur soarta, de a-și organiza propriul său stat independent.

În lumina acestei poziții de principiu, România și-a adus o contribuție activă la eforturile internaționale vizînd găsirea unei soluții juste și durabile conflictului din Orientul Apropiat, în general, și a problemei palestiniene, în special. Sînt de menționat, în acest context, întîlnirile președintelui Nicolae Ceaușescu cu reprezentanții mișcării palestiniene, în primul rînd cu Yasser Arafat, și cu conducătorii statelor din această regiune. Recent, președintele Comitetului Executiv al Organizației pentru Eliberarea Palestinei a vizitat România. Discuțiile avute cu acest prilej, întîlnirile reprezentantului palestinian cu tovarășul Nicolae Ceaușescu au constituit o nouă și elocventă dovadă a solidarității poporului român cu aspirațiile legitime ale poporului palestinian.

Alăturîndu-se statelor care au inițiat aducerea problemei palestiniene în atenția Adunării Generale a O.N.U., România a exprimat, o dată în plus, încrederea sa în capacitatea Organizației de a contribui la soluționarea chestiunilor majore care confruntă omenirea, problema palestiniană fiind una din aceste probleme, a cărei rezolvare, cu concursul O.N.U., va reprezenta un însemnat pas înainte pe calea întăririi procesului de destindere internațională, a păcii și securității în lume.

BERLIN

Vizita președintelui Iosip Broz Tito

Corespondență de la Constantin Varvara

Relațiile dintre R.D. Germană și R.S.F. Iugoslavia au cunoscut, în ultimii ani, un curs ascendent pe cele mai diverse planuri. Astfel, au avut loc numeroase convorbiri și schimburi de experiență între reprezentanții P.S.U.G. și U.C.I.; a fost încheiat un plan de lucru, pe o durată de doi ani, între comitetele centrale ale celor două partide și întreprinse schimburi de delegații de studii care au constituit un fundament solid pentru intensificarea colaborării între cele două țări. O expresie a acestei dezvoltări continue o constituie creșterea permanentă a schimburilor de mărfuri, care, în acest an, vor atinge o valoare de aproximativ 360 milioane dolari. Au fost lărgite cooperarea și specializarea în producție, s-au intensificat relațiile în domeniile științei, învățămîntului, artei și culturii. În acest context, vizita oficială de prietenie pe care președintele Iosip Broz Tito a efectuat-o, săptămîna trecută (12—15 noiembrie), în R.D. Germană, la invitația lui Erich Honecker, prim-secretar al C.C. al P.S.U.G., este considerată ca o expresie elocventă a dezvoltării pozitive a raporturilor dintre cele două țări, ea deschizînd, fără îndoială, un capitol nou în cronica relațiilor bilaterale.

Au avut loc mai multe runde de convorbiri, în cadrul cărora au fost abordate, cu precădere, stadiul actual al relațiilor dintre cele două țări și perspectivele intensificării lor. Cu prilejul dineului oficial, din prima zi a vizitei, Erich Honecker arăta: „Noi urmărim cu mare atenție și simpatie dezvoltarea țării dumneavoastră. Ne bucurăm sincer că R.S.F. Iugoslavia, datorită marilor realizări ale oamenilor muncii și conducerii încercate a U.C.I., s-a transformat într-un stat socialist capabil de realizări și respectat pe plan internațional". „Am putut constata cu satisfacție că posibilitățile cuprinzătoare pentru dezvoltarea colaborării între partidele și statele noastre sînt folosite într-o măsură tot mai mare. Acest lucru este vizibil în toate domeniile, fiind în avantajul ambelor noastre țări și al

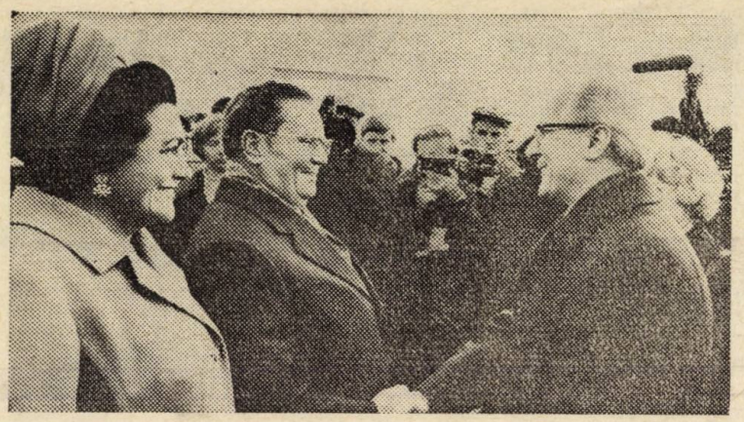

Iosip Broz Tito, președintele Republicii Socialiste Federative Iugoslavia, președintele U.C.I., și Erich Honecker, primul secretar al C.C. al P.S.U.G., pe aeroportul din Berlin

creșterii puterii și strălucirii socialismului mondial". La rîndul său, Iosip Broz Tito și-a exprimat satisfacția că „între țările noastre socialiste se desfășoară o colaborare multilaterală în toate domeniile vieții economice și politico-sociale, pe baza principiilor egalității în drepturi, a respectării suveranității și a particularităților evoluției interne și a poziției internaționale a țărilor noastre". Aceste idei și-au găsit, de altfel, reflectarea în Declarația comună dată publicității la încheierea vizitei, în care, printre altele, se spune: „Iosip Broz Tito, președintele R.S.F. Iugoslavia, președintele U.C.I., și Erich Honecker, primul secretar al C.C. al P.S.U.G., au constatat cu satisfacție că R.S.F. Iugoslavia și R.D. Germană au dezvoltat cu succes, în ultimii ani, colaborarea în toate domeniile, animate de dorința de a adînci relațiile bilaterale în interesul popoarelor lor și al înfăptuirii obiectivelor edificării socialiste, pe baza principiilor suveranității, independenței, egalității în drepturi, neamestecului, avantajului reciproc, precum și prin respectarea particularităților evoluției interne și a poziției internaționale ale celor două țări".

Pe planul relațiilor bilaterale, în Declarația comună se arată că ambele părți sînt de părere că există posibilități reale pentru o creștere importantă a volumului schimbului de mărfuri în perioada 1976—1980. Se prevede lărgirea capacităților de producție în Iugoslavia pe bază de investiții comune, în avantajul reciproc. De asemenea, au fost abordate probleme ale intensificării cooperării industriale, precum și ale activității în comun pe terțe piețe.

În cadrul dialogului Erich Honecker — Iosip Broz Tito, un loc important a revenit examinării situației internaționale. În acest context, o atenție deosebită a fost acordată problemelor europene; astfel, Declarația precizează că Iugoslavia și R.D. Germană salută rezultatele obținute, în prezent, la Conferința pentru securitate și cooperare în Europa și își exprimă convingerea că această conferință joacă un rol important în procesul general de îmbunătățire a relațiilor și de consolidare a păcii în Europa. R.D. Germană și R.S.F. Iugoslavia — subliniază documentul — vor acționa, în continuare, pentru încheierea cu succes a conferinței în cel mai scurt timp posibil. Părțile au subliniat, de asemenea, marea importanță a completării destinderii politice prin măsuri de destindere militară. Potrivit Declarației comune, cele două părți au dat o înaltă apreciere eforturilor întreprinse de statele socialiste, statele nealiniate și alte state, precum și de forțele democratice și progresiste, pentru micșorarea încordării internaționale și crearea de condiții în vederea colaborării internaționale pe bază de egalitate în drepturi.

ATENA

După alegeri

Corespondență de la Ion Badea

Prima etapă a procesului normalizării politice — văzut de la Atena — s-a încheiat. Sarcinile sale principale par să fi constat în crearea premiselor normalizării propriu-zise și în soluționarea problemei puterii politice, prin formarea unui guvern ferm, stabil și eficient. Există aprecierea generală că aceste obiective au fost atinse odată cu scrutinul parlamentar din 17 noiembrie. Starea de improvizație legislativă, prelungită șapte ani și jumătate, a fost efectiv lichidată, iar în parlamentul desemnat, într-o atmosferă de calm și maturitate, există o majoritate mai mult decît confortabilă.

În fruntea formației sale politice, Noua Democrație, premierul Constantin Caramanlis a reușit, la recentele alegeri, să obțină cea mai mare majoritate după cel de-al doilea război mondial, 54,51 la sută din totalul voturilor validate, și — ajutat de sistemul electoral — majoritatea calificată de 214 locuri din cele 300 de mandate ale reprezentanței naționale. Cu o asemenea bază parlamentară, se consideră că viitorul guvern va putea fi stabil, ferm și eficient.

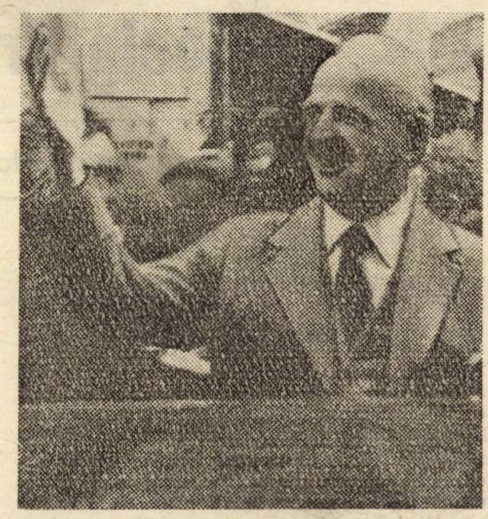

Premierul Constantin Caramanlis salută mulțimea după ce a votat la unul din centrele electorale ale Atenei

În situația care a revenit, în corpul legislativ suprem, celorlalte partide, se pot citi cu ușurință, între altele, efectele practice ale sistemului „proporțional întărit" de distribuire a mandatelor. Uniunea de Centru — Noile Forțe, care a obținut 20,40 la sută din voturi, deține 64 de mandate, în timp ce Mișcării Socialiste Panelene — PASOK, cu 13,60 la sută din voturi, i-au revenit numai 12 mandate, iar Stîngii Unite, cu 9,29 la sută din voturi, numai 10.

În prima sa declarație postelectorală, Constantin Caramanlis menționa: „Acum începe perioada răspunderilor pentru toți. Pentru că problemele care confruntă națiunea sînt multe și critice".

Se inaugurează, de fapt, a doua etapă, hotărîtoare, a normalizării, la înfăptuirea căreia primul ministru a solicitat participarea tuturor forțelor politice, „pentru că — a subliniat el în declarația amintită — dincolo de contradicții, trebuie să ne unească datoria comună de a contribui cu toții la fundamentarea democratizării și a prosperității țării".

Obiectivele majore și imediate ale noului stadiu al evoluțiilor politice în curs din Grecia sînt referendumul asupra formei de stat, fixat pentru duminică 8 decembrie, și redactarea textului definitiv al constituției, pe care parlamentul este chemat să o realizeze într-un interval de trei luni, după ce noul guvern îi va supune un proiect în acest sens.

Într-o asemenea perspectivă, viitoarea viață parlamentară greacă, în ciuda existenței unei majorități calificate, se anunță de pe acum destul de nuanțată. În timp ce Uniunea Democratică de Stînga — E.D.A. și Partidul Comunist din Grecia (interior) au declarat că își însușesc verdictul popular și au chemat poporul „să-și intensifice lupta pe baza unității naționale, democratice și antidictatoriale", liderul Uniunii de Centru — Noile Forțe, Gheorghios Mavros, a apreciat că „situația rezultată din alegeri este numai provizorie". Atît presa de opoziție, cît și cea proguvernamentală accentuează asupra faptului că rezultatele alegerilor vor constitui începutul unor reevaluări interne în cadrul tuturor formațiilor politice, care ar putea avea eventuale extinderi asupra forței lor parlamentare. În acest proces, nu se exclude posibilitatea apariției unor diferențieri și regrupări. Intensitatea evoluțiilor din cadrul partidelor va depinde hotărîtor de pozițiile fiecăruia dintre ele față de liniile directoare ale programului preconizat de guvernul Caramanlis.

Primul ministru a furnizat, de pe acum, indicii edificatoare în acest sens, în cuvîntarea sa de la 15 noiembrie. Astfel, între altele, el și-a exprimat convingerea asupra necesității impunerii de sancțiuni principalilor vinovați ai regimului militar și hotărîrea de a restabili „coeziunea și disciplina în armată". O mare importanță se rezervă „reconstituirii și reconsiderării autorității statului, după cei șapte ani de dictatură". Se preconizează refacerea economiei, „care prezintă slăbiciuni organice", prin așezarea acesteia pe bazele unor noi structuri „ce îi vor permite să devină competitivă". Chestiunea centrală o vor reprezenta „restabilirea și întemeierea democrației, în mod sigur și permanent, prin adaptarea regimului la condițiile grecești". Calea principală pre-

văzută este „revizuirea constituției anacronice", care trebuie să întărească puterea executivă „pentru a permite guvernului să acționeze rapid și eficace", dar „să nu limiteze nici răspunderea acestuia față de parlament".

Între timp, știri din surse autorizate indică faptul că primul ministru are consultări intense cu principalii săi colaboratori, pentru definitivarea listei viitorului cabinet, în componența căruia se preconizează introducerea multor cadre tinere. Se așteaptă ca acesta să depună jurămîntul în fața președintelui Ghizikis la sfîrșitul acestei săptămîni sau la începutul săptămînii viitoare. Printre primele sale acțiuni, se va număra deschiderea campaniei în vederea referendumului de la 8 decembrie. Verdictul popular asupra formei de stat va determina, într-o anumită măsură, și desfășurarea lucrărilor parlamentului, convocat pentru 9 decembrie.

ROMA

La încheierea forumului mondial al alimentației

Corespondență de la Radu Bogdan

„Nici unul dintre participanți nu a fost atît de nerealist încît să creadă că problemele alimentației în lume își vor putea găsi soluționarea în timpul scurtei perioade a acestei conferințe. Dar toți cei prezenți au început această conferință cu speranța arzătoare de a putea declanșa, cel puțin, acțiunea destinată să pună capăt dureroșului fenomen al foametei și subnutriției existent în lume. Eu cred că am realizat progrese semnificative pentru atingerea acestui obiectiv". Cu aceste cuvinte ale senatorului italian Giuseppe Medici s-au încheiat, sîmbătă seara, tîrziu, la Palatul Congreselor din EUR, cele 11 zile de dezbateri ale Conferinței mondiale a alimentației.

Declarația de mai sus conține o apreciere generală a rezultatelor înregistrate de acest prim forum mondial al alimentației, rezultate care și-au găsit materializarea în cele 15 recomandări adoptate de conferință. Principalele puncte, asupra cărora cei peste 2 500 de delegați din 123 de țări au căzut de acord, sînt sintetizate în „Declarația universală asupra eliminării foametei și subnutriției", care a fost aprobată în ultima ședință plenară a conferinței. Declarația subliniază, așa cum a reieșit și din dezbaterile conferinței, că actuală criză alimentară, care afectează îndeosebi țările în curs de dezvoltare, este un rezultat al condițiilor istorice și, în special, al inegalităților sociale, al ocupațiilor străine, al discriminării rasiale, al apartheid-ului și neocolonialismului sub toate formele sale, că ea rămîne unul din principalele obstacole pe calea deplinei emancipări și a progresului țărilor în curs de dezvoltare.

Atît în dezbaterile conferinței, cît și în Declarație s-au evidențiat interdependența existentă între problemele alimentației, necesitatea realizării unei noi ordini economice internaționale și a depășirii stării de subdezvoltare în care continuă să se afle încă numeroase țări ale lumii. Pentru soluționarea definitivă a problemei alimentației — se arată, în acest sens, în Declarație — trebuie întreprinse toate eforturile în scopul reducerii decalajelor, din ce în ce mai mari, care separă, în prezent, țările în curs de dezvoltare de cele dezvoltate, pentru instaurarea unei noi ordini economice internaționale. Relevînd că numai pacea și justiția pot contribui la soluționarea problemelor economice mondiale și la lichidarea subdezvoltării, pot oferi pentru toate popoarele o soluție definitivă în ce privește problema alimentației și pot garanta tuturor statelor dreptul de a pune, liber și eficient, în acțiune programele lor de dezvoltare, Declarația arată că, în acest scop, este important să se elimine amenințările și recurgerile la forță și să se aplice, în mod deplin, principiile neamestecului în treburile interne ale altor state, deplinei egalități în drepturi, respectului independenței și suveranității naționale, precum și principiul conviețuirii pașnice între state, indiferent de sistemele lor politice, sociale și economice.

O largă identitate de vederi s-a înregistrat în cadrul conferinței în legătură cu faptul că eliminarea definitivă a foametei constituie o responsabilitate comună a tuturor membrilor comunității internaționale, că lumea posedă suficiente resurse, capacități organizatorice, tehnologie și mijloace necesare pentru atingerea acestui obiectiv. În acest scop, guvernelor înseși le revine sarcina să colaboreze pentru creșterea producției alimentare, pentru a se ajunge la o repartiție mai echitabilă și mai eficace a hranei între diferite țări și în interiorul acestora.

Paralel cu afirmarea sau reafirmarea unor chestiuni de principiu legate de cauzele actualelor dificultăți alimentare, de necesitatea înfăptuirii unei noi ordini economice internaționale, de creșterea participării tuturor statelor la rezolvarea marilor probleme ale vieții contemporane, de schimbarea structurală a actualelor raporturi din cadrul comerțului internațional, asupra cărora s-a înregistrat un larg consens, conferința a adoptat și o serie de recomandări concrete, cu scopul de a stimula și sprijini procesul îndreptat spre soluționarea problemelor alimentației în lume. Conferința a stabilit, astfel, crearea unui Consiliu mondial al alimentației, la nivel ministerial sau plenipotențiar, care va trebui să funcționeze ca un organism al O.N.U. Consiliul — ai cărui membri vor fi desemnați de Consiliul Economic și Social și aleși de Adunarea Generală a O.N.U. — urmează să îndeplinească funcția unui mecanism de coordonare generală a activităților din cadrul O.N.U. privind producția alimentară, alimentația, securitatea alimentară, comerțul cu produse agroalimentare și ajutorul alimentar. În afara acestui organism, în cadrul F.A.O. urmează să se constituie o Comisie privind securitatea alimentară, care va trebui să examineze principalele date și previziuni asupra situației alimentare și să recomande acțiunile necesare pentru înfruntarea eventualelor dificultăți legate de lipsa aprovizionării cu cereale.

În scopul ajutorării țărilor în curs de dezvoltare, conferința a hotărît să constituie un fond internațional pentru dezvoltare agricolă, a cărui finanțare urmează să fie susținută de țările industrializate, de țările exportatoare de petrol, precum și, în funcție de posibilități, de țări din lumea a treia. În ce privește ajutoarele alimentare, documentele conferinței au recomandat țărilor donatoare să-și planifice eforturile lor în așa fel, încît să poată garanta, începînd din 1975, un ajutor alimentar nominal de 10 milioane tone de cereale. În sfîrșit, în legătură cu problema securității alimentare a fost aprobată constituirea unui „sistem internațional de alarmă" în domeniul agriculturii și alimentației.

Desigur, dincolo de unele controverse inerente, manifestate de diferite delegații în legătură cu o propunere sau alta, Conferința mondială a alimentației reprezintă o contribuție importantă la eforturile pentru dezvoltarea economică și socială a tuturor popoarelor, un aport la cauza generală a colaborării, destinderii și păcii în lume.

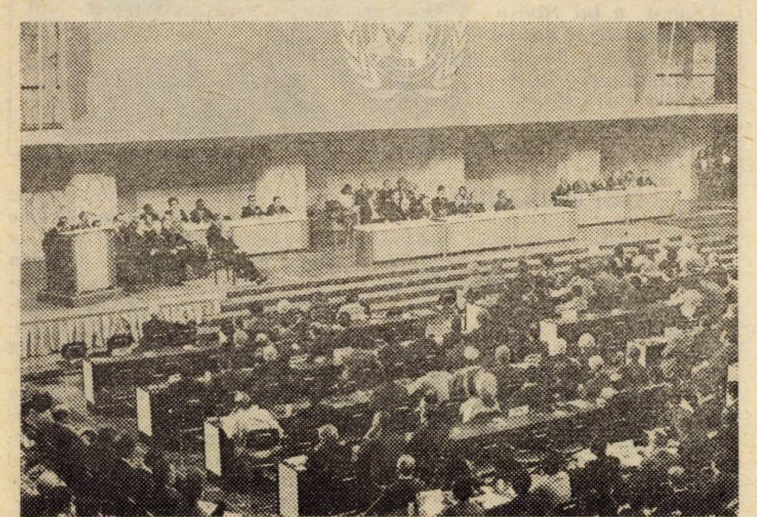

Aspect din timpul lucrărilor

1000+1

Sprijin

Președintele Gerald Ford și-a reafirmat sprijinul fără rezervă față de candidatura lui Nelson Rockefeller pentru funcția de vicepreședinte. În cursul unei conferințe de presă, organizată la Asociația ziariștilor din orașul Phoenix, statul Arizona, președintele S.U.A. a dezmințit categoric zvonurile potrivit cărora ar intenționa să retragă candidatura lui Nelson Rockefeller și a criticat Congresul pentru încetinirea cu care procedează la aprobarea candidaturii noului vicepreședinte. El a răspuns, de asemenea, celor care l-au întrebat dacă nu regretă amnistierea fostului președinte Nixon, declarînd că apreciază această decizie justă și oportună.

Zonă

Ministrul indian al afacerilor externe, Y. B. Chavan, a criticat vehement prezența unui grup de vase militare americane, în frunte cu port-avionul „Constellation", în Oceanul Indian, declarînd că „aceasta creează o tensiune continuă" în regiune. „Guvernul reafirmă profunda sa îngrijorare și neliniște în legătură cu această situație, care contravine rezoluțiilor O.N.U., ce declară Oceanul Indian drept o zonă a păcii" — a declarat ministrul de externe în fața Parlamentului indian.

Anchetă

Comisia de anchetă, creată pentru a cerceta cazurile de corupție și abuz de putere în rîndul conducătorilor fostului regim al Etiopiei, a făcut cunoscute concluziile sale, potrivit cărora un număr de 18 foști funcționari de stat sînt vinovați de moartea prin inaniție a aproximativ 200 000 locuitori din provincia Vollo.

Rezerviști

Generalul Spinola, fost președinte al Portugaliei, este trecut în rîndul cadrelor de rezervă, conform unui decret promulgat la Lisabona, prevăzînd reducerea vîrstei la care sînt trecuți în rezervă ofițerii celor trei arme, anunță ziarul portughez „Diario de Lisboa". Decretul se referă la mai multe sute de ofițeri.

Escadre

Potrivit agenției TASS, o escadră de nave militare sovietice — formată dintr-un distrugător și o navă de pază — face o vizită oficială în Republica Maldivă, arhipelag din Oceanul Indian, între 18–23 noiembrie. O altă escadră militară sovietică — compusă dintr-un crucișător, un distrugător și un petrolier militar — vizitează capitala Republicii Senegal, Dakar, între 19 și 23 noiembrie.

După 23 de zile de îngrijiri, Richard Nixon părăsește spitalul „Memorial" din Long Beach, pentru a-și petrece convalescența la reședința sa de la San Clemente

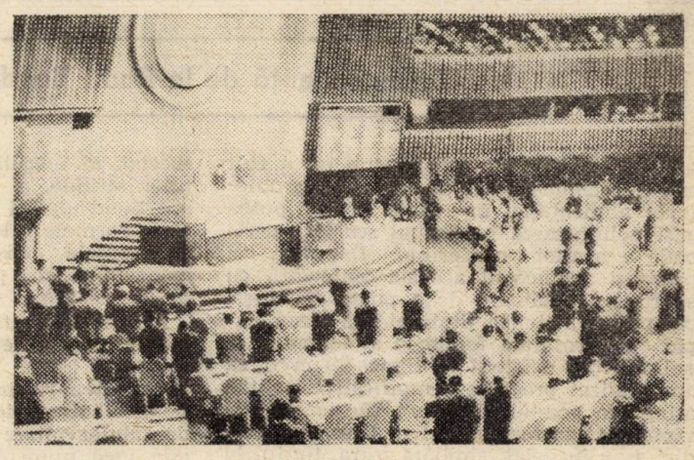

Un minut de reculegere la Adunarea Generală a O.N.U., în memoria ministrului saudit al afacerilor externe, Omar Sakkaf, decedat în urma unei congestii cerebrale

La picioarele statuii lui Balzac, operă a lui Rodin, gunoaiele se adună vertiginos, în urma grevei lucrătorilor din salubritatea Parisului...

Statuia Libertății, care, de aproape 90 de ani, luminează rada portului din New York, se pregătește pentru aniversarea ce va avea loc în 1976. Lucrările au început prin curățirea imensei torțe. În 1886, Franța a dăruit Statelor Unite uriașa statuie a lui Bartholdi, înaltă de 45 m și cîntărind 225 de tone. Materialul de construcție: cupru

Participare

Vicepremierul portughez însărcinat cu apărarea națională, V. Alves, a declarat că Portugalia se va retrage din N.A.T.O, dacă majoritatea poporului va obiecta împotriva menținerii țării în cadrul organizației. Problema participării Portugaliei la N.A.T.O. nu va fi rezolvată decît după alegerile generale, care urmează să aibă loc anul viitor. Portugalia, a mai precizat el, nu este interesată să participe la Comitetul pentru planificarea nucleară al N.A.T.O.: „Noi nu avem arme nucleare și nu avem nici intenția să achiziționăm" asemenea arme. Referitor la baza militară americană de la Lajes (Azore), ministrul a declarat că Portugalia renegociază cu S.U.A. condițiile de utilizare a acestei baze, în lumina evenimentelor din 25 aprilie. „Contractele propuse de noi sînt foarte diferite de cele încheiate de regimul precedent".

Lawrance Rockefeller, fratele vicepreşedintelui desemnat al S.U.A., Nelson Rockefeller, pledează în favoarea acestuia în cadrul Comitetului senatorial, ce va face recomandări privind confirmarea sa oficială în funcţie

Complot

Magistratura din Roma a dezvăluit că un grup neofascist a conceput un complot vizînd sechestrarea preşedintelui republicii, după ce acesta ajungea la una din reşedinţele sale — anunţă presa italiană. Ancheta, care a dus la o asemenea concluzie, a stabilit că un colonel de carabinieri, Salvatore Pecorella, fusese însărcinat să pătrundă, în fruntea unei unităţi de carabinieri, în reşedinţa de la Castelporziano (lîngă Roma) a preşedintelui Giovanni Leone şi să-l sechestreze. Episodul făcea parte dintr-un plan de lovitură de stat. 50 de persoane implicate în afacerea respectivă au fost arestate.

Întîlnire

Cu prilejul dezbaterilor în problema palestiniană în cadrul Adunării Generale a O.N.U., o delegaţie a Congresului S.U.A. a întîlnit, pentru prima dată, reprezentanţi ai O.E.P. Potrivit unui purtător de cuvînt palestinian, întîlnirea, care a durat 40 de minute, a avut loc la sediul O.N.U. Ea a fost organizată de senatorul american de origine libaneză Aborezk (democrat din Dakota de Sud) şi la ea au participat aproximativ 12 membri ai Congresului şi cinci membri ai delegaţiei palestiniene. „Întîlnirea s-a desfăşurat fără formalităţi, a afirmat purtătorul de cuvînt palestinian, şi a avut drept scop să-i informeze pe parlamentarii americani, în termeni generali, asupra problemei palestiniene".

S-au împlinit, la 9 noiembrie, patru ani de la moartea generalului de Gaulle. Valéry Giscard d'Estaing a transmis, la mormîntul de la Colombey-les Deux Eglises, condoleanţe d-nei de Gaulle

Intenţii

Arhiepiscopul Makarios s-a întîlnit la Departamentul de Stat cu Henry Kissinger, pentru a patra oară de la lovitura de stat. Vorbind ziariştilor după întrevederea cu secretarul de stat, Makarios a reafirmat că intenţionează să se întoarcă în Cipru în următoarele săptămîni, pentru a-şi reasuma funcţia de preşedinte.

Frontieră

Zilele acestea, la Viena şi-a ţinut şedinţele Comisia mixtă austriaco-cehoslovacă pentru soluţionarea incidentelor la frontiera dintre cele două state. Sarcina lucrărilor Comisiei a fost de a pregăti un tratat între Cehoslovacia şi Austria, care să stabilească procedura de contacte între organele celor două state în cazul ivirii unor probleme de graniţă. Cele două părţi au constatat că în punctele de graniţă ale celor două state domneşte în prezent o atmosferă normală, de calm — menţionează agenţia C.T.K.

Ameliorare

După semnarea acordurilor de dezangajare dintre Israel şi Egipt, nu s-au înregistrat decît violări nesemnificative ale acestor acorduri, a declarat generalul Ensio Siilasvuo, şeful forţelor O.N.U. din Orientul Mijlociu.

Sir Murray Fox, noul lord-primar al Londrei, în timpul tradiţionalei procesiuni de prezentare în faţa cetăţenilor

Colecţionară inedită: coroane şi blazoane imperiale. Printre trofeele cele mai preţioase: reproduceri fidele ale coroanei britanice şi a celei a împărătesei Farah a Iranului

Amadou Mahtar M'Bow (stînga), din Senegal, a fost ales director general al U.N.E.S.C.O., înlocuindu-l pe René Maheu. În dreapta, Magda Joboru (Ungaria), preşedinta actualei sesiuni

Reuniunea de la Quito și semnificația celor 12 voturi

Corespondență de la Eugen Pop

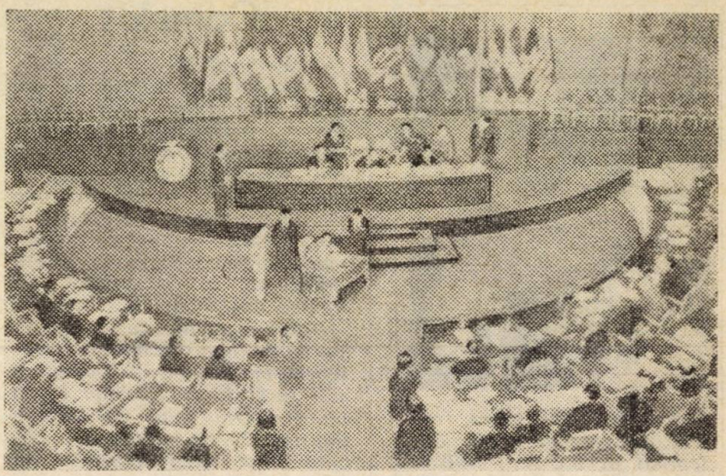

În timpul reuniunii O.S.A.

La cea de-a XV-a Conferință consultativă a miniștrilor de externe reprezentînd țările membre ale Organizației Statelor Americane (O.S.A.), votul final asupra problemei dezbătute — ridicarea sancțiunilor instituite împotriva Cubei de către această organizație în 1964 — a fost exprimat, la propunerea Perului, în mod nominal. Procedeul a înlesnit cunoașterea rapidă, în numai trei minute, a rezultatului votării și, mai ales, a diferitelor aspecte care i-au determinat configurația. Deși O.S.A. are 23 de membri, la vot au participat numai cele 21 de state semnatare ale „Tratatului interamerican pentru asistență reciprocă" (T.I.A.R.), organism regional corelat cu O.S.A., care a servit drept cadru de dezbatere pentru ordinea de zi. (Jamaica și Barbados fac parte din O.S.A., fără a fi și aderente la T.I.A.R.). După cum este cunoscut, printr-o hotărîre a T.I.A.R. din 1964, adoptată într-un context de încordare și de presiuni, țările membre ale acestui organism, cu excepția Mexicului, au întrerupt relațiile cu Republica Cuba.

La reuniunea din capitala Ecuadorului (8-12 noiembrie 1974), au fost exprimate 12 voturi pentru anularea sancțiunilor (Argentina, Columbia, Costa Rica, Ecuador, Salvador, Honduras, Mexic, Panama, Peru, Republica Dominicană, Trinidad-Tobago și Venezuela) și 3 voturi împotrivă (Chile, Paraguay, Uruguay) ; s-au înregistrat, totodată, 6 abțineri (Bolivia, Brazilia, Guatemala, Haiti, Nicaragua și Statele Unite ale Americii).

Rezultatul nu este cel care s-ar impune pe baza comparării numerice a voturilor pro și contra. Căci, deși 12 țări — deci majoritatea — s-au pronunțat pentru anularea sancțiunilor instituite de T.I.A.R. împotriva Cubei — calificîndu-le drept expresia unor reziduuri ale „războiului rece", care obstrucționează dezvoltarea sănătoasă, viabilă, a relațiilor interamericane în etapa lor actuală —, pentru ridicarea deciziei din 1964 ar fi fost nevoie, potrivit statutului T.I.A.R., de cel puțin 14 voturi (două treimi din total).

Voturile de la conferința din capitala Ecuadorului impun concluzii semnificative privind contradicțiile dintre O.S.A. și poziția majorității statelor membre. Votul celor 12 țări, cu care s-au solidarizat Jamaica și Barbados, a demonstrat afirmarea tot mai viguroasă a conceptelor de politică externă bazate pe coexistența pașnică a statelor cu sisteme politice și sociale diferite, pe respectarea dreptului fiecărei țări de a decide în mod suveran, fără nici un amestec din exterior, asupra formei sale de guvernămînt. In ultimii ani, aceste principii, împreună cu cel al egalității juridice a statelor, au fost afirmate, fără echivoc, atît în domeniul relațiilor bilaterale dintre țările latino-americane, cît și în sfera raporturilor regionale multilaterale. Conferințele din acest an ale miniștrilor de externe latino-americani, care au constituit acțiuni pregătitoare pentru deschiderea „noului dialog" cu Statele Unite (purtat la Tlatelolco, în Mexic, și la Atlanta, în S.U.A.) au reflectat o importantă convergență de eforturi pentru adaptarea sistemului instituțiilor interamericane la noul curs al politicii mondiale, la procesul de democratizare a relațiilor internaționale. Cum modul de funcționare și ierarhia preocupărilor O.S.A. nu erau în concordanță cu aceste schimbări înnoitoare (apreciere de atîtea ori exprimată în ultimii ani, inclusiv la diferite reuniuni ale organizației), majoritatea țărilor latino-americane au impulsionat reformarea ei. Încercările de transformare a structurilor O.S.A. fiind, însă, lente și pe etape, tendințele noi ale raporturilor interamericane s-au manifestat și s-au exercitat în afara organizației și a instituțiilor corelate cu ea, cum este T.I.A.R. Astfel, în mod suveran și independent, mai multe țări latino-americane și-au restabilit relațiile cu Cuba. În afara Mexicului, care nu luase în considerare decizia T.I.A.R. din 1964, încă șase state membre ale O.S.A. — Argentina, Panama, Peru, Trinidad-Tobago, Barbados și Jamaica — întrețin, în prezent, relații diplomatice cu Cuba.

Atrage atenția, în legătură cu amploarea opțiunilor pentru ridicarea blocadei, faptul că reuniunea de la Quito a fost convocată la cererea a trei state — Costa Rica, Columbia și Venezuela — care, pînă la acea dată, nu aveau relațiile restabilite cu Republica Cuba. Pe de altă parte, președintele Ecuadorului, Rodriguez Lara, evidențiia, în cuvîntul rostit la deschiderea conferinței, că aceasta are menirea de a contribui la punerea de acord a sistemului de relații interamericane cu realitatea istorică pe care o trăiesc țările continentului. În acest sens, o pledoarie argumentată a cuprins expunerea ministrului de externe peruan, Miguel Angel de la Flor Valle. Subliniind importanța pe care o dobîndește poziția constructivă, justă, în problema aflată pe ordinea de zi, el s-a pronunțat pentru consacrarea deplină, în relațiile dintre statele continentului, a principiilor respectării egalității, autodeterminării popoarelor, neintervenției și pluralismului ideologic (termen cu care este denumită, în limbajul politic latino-american, coexistența pașnică între țări cu sisteme diferite). Aceste principii, a spus el, sînt cuprinse în Carta Națiunilor Unite și în Carta O.S.A. ; totodată, ele au fost luate în considerare de către Comisia pentru restructurarea sistemului de relații interamericane. „Cea mai bună apărare a națiunilor noastre — a subliniat ministrul de externe peruan — este principiul neintervenției, care asigură personalitatea suverană a statelor". În sprijinul ridicării sancțiunilor anticubaneze, Efrain Schacht Aristigueta, ministrul de externe al Venezuelei, a dezvoltat o importantă idee, prezentă și în alte intervenții: necesitatea de a se consolida unitatea latino-americană în efortul comun pentru independența economică, pentru dobîndirea de către statele continentului a posibilității de a-și folosi resursele în interesul dezvoltării proprii.

Încă înainte de Conferința de la Quito, majoritatea observatorilor apreciau că reacția O.S.A., ca entitate, la curentul majoritar pentru normalizarea relațiilor cu Cuba va demonstra sau nu capacitatea ei de adaptare la noile realități ale continentului. Potrivit părerilor exprimate de numeroși participanți la conferință, vechile structuri ale O.S.A. — ilustrate și de faptul că un grup minoritar a împiedicat luarea unei hotărîri cerute de majoritate — s-au dovedit din nou anacronice, reflectînd, într-o oglindă deformantă, trăsăturile esențiale ale mutațiilor care au loc, astăzi, pe continentul american. Deși, aparent și formal, rezultatul votului implică 21 de state, 12 dintre ele (în fond 14, cu cele două care li s-au alăturat) au elaborat un document separat prin care adoptă o poziție de negare a unei asemenea implicații. În acest document se arată că procedura T.I.A.R. a împiedicat manifestarea voinței majoritare a 12 state, „cu toate că, în felul acesta, se poate îngreuna sarcina revitalizării sistemului interamerican". Țările care semnează această declarație reafirmă hotărîrea lor fermă de a continua eforturile îndreptate spre restructurarea sistemului, cu scopul de a-l transforma într-un instrument de cooperare eficace pentru soluționarea adevăratelor probleme care privesc popoarele latino-americane. „Poziția majorității, care s-a pronunțat în favoarea ridicării blocadei împotriva Cubei — se constată în document — reflectă un fapt istoric în noua etapă a relațiilor interamericane". Semnatarii documentului fac cunoscute, în fața popoarelor Americii, „eforturile depuse pentru înlesnirea dialogului și înțelegerii între națiunile continentului, prin respectarea principiului neintervenției, și hotărîrea lor fermă de a dezrădăcina, pe plan regional, orice element perturbator al înțelegerii interamericane".

POSTA REDACȚIEI

Declarație

Ion Mateescu, București. Ședința lărgită a Comitetului Central al Frontului pentru unificarea patriei a avut loc la 8 noiembrie a.c., la Phenian. Cu acest prilej, a fost adoptată o declarație, după ce, în prealabil, tovarășul Hă Dam, vicepremier al Consiliului Administrativ al R.P.D. Coreene, ministrul afacerilor externe, a prezentat, din însărcinarea guvernului Republicii, raportul cu privire la înlăturarea obstacolelor actuale și grăbirea unificării independente și pașnice a patriei, și au luat cuvîntul reprezentanții partidelor politice și organizațiilor obștești.

Ținînd seama că dialogul între Nord și Sud este, în fapt, întrerupt și subliniind necesitatea imperioasă a luării unor măsuri active în vederea înlăturării obstacolelor actuale, create în urma manevrelor scizioniste întreprinse de clica marionetă a lui Pak Cijan Hi, în declarație s-au propus următoarele :

1. În cazul în care va fi înlăturat „regimul" clicii marionetă a lui Pak Cijan Hi și puterea va fi preluată de forțe politice democratice și patriotice, așa cum dorește întreaga populație din Coreea de Sud, atunci se va deschide o perspectivă nouă în dialogul Nordului și Sudului și se va putea rezolva, prin negocieri și cooperare, toate problemele ridicate în calea unificării patriei.

2. Să fie retrase trupele americane, care impun națiunii coreene scindarea, iar Statele Unite să nu mai oblăduiască clica marionetă a lui Pak Cijan Hi și să răspundă la propunerea R.P.D. Coreene cu privire la negocierea pașnică.

3. Să fie convocată Marea Adunare Națională ori consfătuirea politică a reprezentanților partidelor politice și organizațiilor obștești pentru a realiza negocieri pe scară largă între Nord și Sud, în cadrul cărora ar putea fi discutate : căile accelerării cu succes a dialogului dintre Nord și Sud ; măsurile privind retragerea trupelor americane și garantarea păcii trainice în țară ; eliminarea neînțelegerii și neîncrederii dintre Nord și Sud și promovarea unității naționale ; realizarea cooperării și schimburi pe multiple planuri ; problema realizării Confederației Nordului și Sudului ; intrarea în O.N.U. cu un singur nume de stat și pășirea în comun pe arena internațională ; probleme legate de necesitatea de a face față, în comun, agresiunii din afară.

4. După retragerea trupelor americane din Coreea de Sud, se pot organiza convorbiri între reprezentanții militari ai Nordului și Sudului în vederea transformării armistițiului în pace trainică și pentru a forma comisia militară comună a Nordului și Sudului, cu scopul de a discuta și lua măsuri practice.

Ion Axente, Arad. În prezent, există în lume șapte state a căror populație depășește 100 milioane locuitori : R.P. Chineză, India, U.R.S.S., S.U.A., Indonezia, Japonia și Brazilia.

Paraschiva Marin, Craiova. Locuitorii arhipelagului Mergui — peste 200 de insule —, aflat în Oceanul Indian, la sud de Birmania, devin, într-adevăr, cu fiecare an mai tineri. Acest „elixir al tinereții" constă în aceea că insularii dau noilor născuți vîrsta de... 60 de ani. În următorul an, aceștia au 59 de ani, apoi 58 de ani etc. Cine atinge cifra zero devine un membru marcant al comunității, acordîndu-i-se încă 10 ani ; dacă trăiesc și această perioadă — încă 10 ș.a.m.d., acestora li se spune că sînt născuți „de două sau trei ori", fiind deosebit de respectați.

Dolores Ibarruri

Marinică Mihai, com. Pietrești de Găiești, jud. Dîmbovița. Vă oferim cîteva date biografice despre președintele Partidului Comunist din Spania, Dolores Ibarruri. Nu avem, deocamdată, biografiile celorlalte personalități de care vă interesați și nici numele reprezentanților la consfătuirea despre care vorbiți.

Dolores Ibarruri, astăzi în vîrstă de 79 de ani, provine dintr-o familie de mineri din nordul Spaniei. Viața sa este strîns legată de existența și lupta Partidului Comunist din Spania, fiind unul din fondatorii acestuia. În 1930, a fost aleasă membră a Comitetului Central, iar, în 1932, membră a Biroului Politic al C.C., al P.C. din Spania. În timpul dramaticului război civil din 1936, a participat la organizarea luptei și rezistenței poporului spaniol, devenind — prin angajarea ei mobilizatoare în eroicele bătălii de la Guadarrama și pentru apărarea Madridului — o figură legendară. Din 1942, după moartea lui José Diaz, secretar general al partidului, ocupă această funcție, iar, din 1962, devine președinte al P.C. din Spania. Este supranumită „Passionaria".

Andrei Leber, Cluj-Napoca.
1. În cadrul acestei rubrici din nr. 46 am scris despre statutul ministatului Andorra.
2. Gibraltarul e colonie britanică. Guvernatorul coloniei este amiralul Sir Varyl Begg.
3. Președintele Republicii Salvador este colonelul Arturo Armando Molina. Prim-ministru în Trinidad-Tobago este Eric Williams.

Anton Hristache, București.
1. Premierul Joop den Uyl **(în fotografie,** împreună cu fiica sa Ariane) are 54 de ani, este tatăl a șapte copii și se află la conducerea guvernului olandez din mai 1973.
2. Într-adevăr, atît președintele Franței, Valéry Giscard d'Estaing, cît și cancelarul vest-german Helmut Schmidt (ale căror date biografice au fost publicate în cadrul rubricilor „Profil") au fost miniștri de finanțe. S-au întîlnit de mai multe ori și se afirmă că, în discuțiile directe, se adresează unul celuilalt cu prenumele și vorbesc englezește.

Anca Răzvan, Brașov. „Cele trei Marii" care, în iulie 1973, au fost aduse în fața tribunalului de fostul regim fascist portughez pentru „ultragiu adus moralei publice" — în fapt, cele trei publicaseră o carte despre condiția femeii — se află în libertate. Ele se numesc: Maria da Costa, Maria Horta și Maria Barreno **(în fotografiile de sus).**

D. I. Piretu, str. Învingătorilor nr. 26, sector 4, București, tel. 61 67 00, oferă numerele 36 din 1972, 17 și 23 din 1974 ale revistei „Lumea", în schimbul numerelor 41, 45 și 46 din 1974. Eventual le cumpără.

Mircea Negrescu, șos. Cățelu nr. 64, bloc 34 A, scara G, ap. 279, tel. 47.85.44, București, cedează celor interesați colecția revistei „Lumea" pe anii 1964 și 1970—1974 ; **Ilie Tănăsescu, str. Albinari, nr. 10, tel. 75.48.14, București, sector 3,** vinde colecția revistei „Lumea" din 1964 pînă astăzi.

POSTA REDACȚIEI

Etiopia

Vasile Moroșan, Periș, jud. Ilfov. 1. Guvernul militar provizoriu etiopian este confruntat, în momentul de față, cu o situație internă complexă, cele mai grave dificultăți fiind de ordin economic. În 11 din cele 14 provincii ale țării, foametea și seceta amenință să facă ravagii. Aproape 4 milioane de etiopieni sînt atinși de flagelul foametei, care, din 1972 pînă în 1974, a pricinuit moartea a 200 000 de persoane. Autoritățile nu dispun de mijloace suficiente pentru a face față acestei situații. Potrivit unor date oficiale etiopiene, sînt necesare 270 000 tone de cereale. S-au organizat distribuții de apă în regiunile mai accesibile, dar lipsa de camioane-cisterne și de elicoptere este dramatică. În provinciile Harar, Tigrenia și Eritreea, recoltele au fost în întregime distruse din cauza lipsei de precipitații. În unele regiuni, au pierit peste 80 la sută din vite, singura sursă de venituri în aceste locuri. Guvernul etiopian a hotărît să considere problema secetei ca o prioritate absolută. În același timp, a fost anunțată decizia de constituire a unor tribunale militare, care vor judeca personalitățile fostului regim, vinovate de corupție și abuz de putere și a căror indiferență a dus la situația actuală tragică a populației. Au fost dizolvate, de asemenea, consiliile municipale din cele 14 capitale provinciale și din Addis Abeba, guvernul provizoriu militar considerînd că au fost alese în mod ilegal. Luna trecută, s-a făcut cunoscut că mai multe personalități ale fostului regim imperial, prin neplătirea impozitelor cuvenite, datorează statului 23 milioane dolari.

Șeful guvernului militar provizoriu, generalul Aman Andom, a arătat recent că armata etiopiană s-a angajat într-un mare efort de reconstrucție națională. El a precizat, între altele, că guvernul va face tot ce este posibil pentru a redobîndi imensele sume de bani depozitate în bănci din străinătate de fostul împărat, de membrii familiei sale și de oficialități ale fostului guvern.

În acest context, a fost creată o comisie consultativă alcătuită din 52 de civili, care va avea misiunea să stabilească principiile călăuzitoare pentru un viitor guvern ales prin vot popular. Această comisie va participa la redactarea unei noi constituții și va elabora studii în vederea unor reforme politice, sociale și economice.

2. R.S.S. Ucraineană și R.S.S. Bielorusă se numără printre membrii fondatori ai O.N.U. Participanții la Conferința de la Ialta (februarie 1945) s-au pronunțat pentru invitarea celor două republici la lucrările de constituire a viitoarei Organizații a Națiunilor Unite, avînd în vedere numărul populației și însemnătatea lor politică, precum și contribuția deosebită adusă la zdrobirea fascismului. În felul acesta, R.S.S. Ucraineană și R.S.S. Bielorusă au făcut parte din grupul celor 51 de state semnatare ale Cartei Națiunilor Unite, la Conferința de la San Francisco (aprilie—iunie 1945).

3. Potrivit comunicatului oficial, din 20 septembrie 1974, al Parchetului federal al R.S.F. Iugoslavia, procesul celor 32 de membri ai grupului ilegal care a organizat acțiuni ostile ordinii constituționale a R.S.F.I. s-a încheiat prin pronunțarea de pedepse cu închisoare de la un an la 14 ani.

4. Iată numărul populației orașelor de care vă interesați : New York — 7 895 000 ; Tokio — 8 841 000 ; Șanhai — 10 820 000 ; Paris — 8 383 000; Bangkok — 2 130 000 (ultimele două incluzînd și populația din suburbii).

Vasile Gh. Truța, com. Bilbor, jud. Harghita. 1. Există astăzi suficiente metode speciale de investigație, încît nu trebuie să vă mire faptul că s-a ajuns la concluzia potrivit căreia scheletul descoperit, anul trecut, în Berlinul occidental ar aparține fostului criminal nazist M. Bormann. Întrucît nu se încadrează în profilul revistei, vă sugerăm consultarea unei reviste medicale sau a unor servicii medicale, care vă pot oferi explicații suplimentare.

2. Barbie nu a fost extrădat Franței, deși cererea de extrădare datează de mai multă vreme.

3. În general, în orașele mari e concentrat pe o suprafață redusă un număr mare de locuitori. Nu trebuie să surprindă, deci, suprafața mică și numărul locuitorilor din Monaco.

Aurel Iliescu, București. Este vorba de o eroare. La Congresul al IX-lea al Partidului Socialist Desturian, Habib Bourguiba a fost ales președinte pe viață al partidului. De asemenea, Congresul P.S.D. a recomandat Adunării Naționale să modifice constituția (care prevedea posibilitatea a numai trei mandate ale aceleiași persoane ; H. Bourguiba avea deja trei) pentru a permite președintelui să candideze iarăși la magistratura supremă și să fie investit pe viață. După cum știți, la alegerile prezidențiale desfășurate la începutul acestei luni, Habib Bourguiba a fost reales în funcția de șef al statului, dar nu se specifică perioada.

Dan Petrache, Corabia-Olt. 1. Partidele și formațiunile politice din Israel sînt următoarele : Partidul Muncii — format în ianuarie 1968 din : Mapai — partidul laburist, în guvern de la întemeierea statului; Ahduth Haavoda, partid socialist, desprins în 1954 din Mapam, în guvern din 1955, și Rafi — lista muncitorească israeliană, separat în 1965 din Mapai, în guvern din 1967 —, Mapam — partidul muncitoresc unificat, întemeiat în 1948, guvernamental în perioadele 1955—1961 și 1966 ; Maarakh ; Coaliția de dreapta „Likud" — constituită, recent, din partidele : Gahal (bloc parlamentar format din partidele Herouth, întemeiat în 1948, și liberal, întemeiat în 1961), Centrul liber — dizidenți, în 1967, din partidul Hervuth, și Lista statală — dizidenți, în 1968, din Rafi; Partidul Național Religios, care a intrat, zilele trecute, în guvern ; Partidul Liberal Independent ; P.C. din Israel (Rakah) ; P.C. din Israel (Maki) ; Gruparea drepturilor cetățenești — dizidenți din Partidul Muncii. Actualul guvern condus de Yitzhak Rabin a fost constituit la 28 mai a.c. Yitzhak Rabin, în vîrstă de 52 de ani, și-a făcut studiile militare în Marea Britanie. În 1960, a fost numit adjunct al șefului statului major, apoi, în 1963, șef de stat major general. În decembrie 1967, a părăsit armata pentru postul de ambasador al țării sale la Washington (1968—1973).

2. Se așteaptă, deocamdată, rezultatul dezbaterilor din Adunarea Generală a O.N.U. asupra problemei palestiniene pentru a se analiza posibilitățile relansării Conferinței de pace de la Geneva.

Papp Attila, com. Dumbrava, jud. Timiș. Nu avem cunoștință de vreo hotărîre în acest sens. Vom încerca, însă, să aflăm.

Constanța Marinescu, str. Adela Leonida nr. 6, București, sect. 3, tel. 75 47 35, vinde colecția revistei „Lumea" 1963-1974, în condiții foarte avantajoase.

Lt. col. rez. Dionisie Malofei, București. Observația dumneavoastră despre diferența de date privind suprafața Nigeriei este îndreptățită. În ce privește cifra din Dicționarul politic, este limpede, credem, că, în anul editării acestuia — 1958 —, datele nu erau prea clare, Nigeria devenind independentă în 1963. Micul dicționar enciclopedic (1972) și Dicționarul enciclopedic (vol. 3, ediția 1965) oferă, și ele, folosind surse pe care nu le cunoaștem, cifre diferite. În documentarul colaboratoarei noastre Constanța Rangheț, care a vizitat, recent, Nigeria, se arată, pe baza datelor oficiale nigeriene, că suprafața acestei țări este de 934 790 kmp. În sfîrșit, în enciclopediile editate de revista „Jeune Afrique" se arată că suprafața Nigeriei este de 923 768 kmp, iar Larousse, vol. 7 (1963) indică 954 000 kmp. După cum vedeți, există diferențe mai mici sau mai mari, aceasta datorită surselor folosite.

Dinu Hatmanu, str. Independenței nr. 46, Buzău, dorește să cumpere nr. 39—44 inclusiv din anul 1974.

Ștefan Țintea, Plopeni, jud. Prahova. Nici unul din oamenii politici despre care ne întrebați nu mai deține vreo funcție guvernamentală.

Florea Rădoi, București. Nu dispunem de informații privind elucidarea cazului respectiv.

Tatiana Carmen Moldovan, Craiova. 1. Puteți coresponda cu oricare dintre redactorii revistei noastre, scriind pe adresa redacției.

2. Angie Brooks a fost președinta celei de-a 24-a sesiuni a Adunării Generale a O.N.U. (1969). Este un exemplu tipic al emancipării femeii africane; Angie Brooks a ajuns să ocupe cele mai înalte funcții în țara sa — Liberia. Și-a făcut studiile în universități americane și la Londra, luîndu-și diploma de doctor în drept și științe politice. Are o familie foarte numeroasă : pe lîngă cei doi copii ai săi, Angie Brooks a adoptat nu mai puțin de 47 de copii ai unor muncitori agricoli de lîngă Monrovia. În 1953, a fost numită consilier juridic la Curtea Supremă din Liberia, apoi devine procuror general adjunct și profesor de drept la Universitatea din Monrovia. Din 1958 este secretar de stat adjunct al Liberiei.

„Europa"

Ing. Ștefan Popescu. București. „Europa" este o publicație economică, editată împreună de ziarele „Le Monde" (Paris), „La Stampa" (Torino), „The Times" (Londra) și „Die Welt" (Hamburg), și publicată o dată pe lună ca supliment al ziarelor respective. Consacrat mai ales problemelor economice ale Pieței comune, suplimentul publică, sub semnăturile unor ziariști aparținînd celor patru redacții, studii, articole, interviuri etc. privind teme de interes comun sau general în cadrul C.E.E., precum și probleme specifice ale țărilor membre ale Pieței comune. În cele 16 pagini, format mic, ale „Europei" pot fi întîlnite și consemnări din țări în afara Pieței comune, precum și analize ale unor situații sau fenomene economico-sociale internaționale, cu efecte sau influențe asupra C.E.E.

Numărul pe noiembrie se ocupă, mai ales, de dificultățile prin care trece C.E.E. în momentul de față și înfățișează cititorilor opiniile unor personalități ca Edward Heath, prezentat ca omul care, „în calitatea sa de prim-ministru, a considerat că misiunea sa supremă este de a aduce Marea Britanie în Comunitatea europeană", sau ca Jean Monnet, care „a inspirat pe oamenii de stat ai Franței și Germaniei occidentale să creeze Comunitatea Europeană a Cărbunelui și Oțelului" — una din ipostazele primare ale Pieței comune de mai tîrziu. Publicăm fragmente din răspunsurile celor doi la întrebarea „ce poate fi făcut pentru însănătoșirea omului bolnav care este Europa occidentală ?".

Edward Heath : „Ceea ce a lipsit pînă acum este o politică unitară în cadrul Comunității pentru a stăvili inflația... Nu s-a creat încă o politică de dezvoltare regională, comună, nici o politică industrială, nici nu s-a reușit o politică comună în domeniul energiei care să fie aplicată în raporturile cu alte țări industrializate din Occident și cu cele producătoare de petrol".

Jean Monnet : „Dificultățile prezente ale «celor nouă» pot fi atribuite unei cauze principale — faptul că instituțiile Comunității, create pentru a construi și administra C.E.E., nu au fost investite cu suficientă autoritate pentru a înlesni țărilor noastre să facă față în comun profundelor schimbări economice și politice din ultimii ani...".

În același număr al suplimentului, se publică un amplu interviu luat de „Le Monde" cunoscutului economist american Galbraith, care-și expune opiniile cu privire la măsurile antiinflaționiste, la relațiile C.E.E. cu Statele Unite și la fenomenele de birocrație din lumea occidentală.

Dificultățile aviației

Viorel Chirilă. Brașov. Despre repercusiunile crizei petrolului asupra aviației mondiale, presa a relatat în repetate rînduri. În cele ce urmează, vă furnizăm datele suplimentare solicitate. Se apreciază că actuala criză a aviației din lumea occidentală este cea mai gravă. Nu este, însă, prima. Anul trecut, penuria de combustibil, inflația și, mai ales, concurența au făcut ca, pe „calea regală" a aviației (cele 22 de linii care asigură legătura, deasupra Atlanticului de nord, între Europa și Statele Unite), să fie vîndute doar jumătate din locuri, șapte milioane rămînînd neocupate. Anul acesta, cea mai atinsă se pare că este aviația franceză, după cum o dovedesc dificultățile companiei interne „Air-Inter" (45 milioane franci deficit) și ale societății de stat „Air-France" (un „pasiv" de 400 milioane de franci). Potrivit unui recent raport al I.A.T.A. (Asociația Internațională a Transportului Aerian), companiile internaționale vor înregistra, anul acesta, din pricina creșterii prețului carburanților, un deficit global de patru miliarde de franci. Dintre ele, companiile de „charter"-uri vor avea cel mai mult de suferit. Societățile aviatice vor mai avea considerabile cheltuieli suplimentare — în valoare de 12,4 miliarde, în anii următori — pentru a face mai puțin zgomotoase cele 2 400 de avioane cu reacție. Companiile internaționale încearcă să depășească această situație prin acorduri care tind să suprime sau să reducă concurența, cu efectele ei negative. Același raport I.A.T.A. apreciază că, în ciuda măsurilor luate, companiile vor putea cu greu să-și acopere necesitățile de capital, evaluate la 80 miliarde franci între 1973 și 1977, din care două treimi vor trebui destinate cumpărării de noi aparate.

Laura Allende

Marin Hossu. Oradea. Vă prezentăm informațiile solicitate cu privire la felul în care a fost ucis Miguel Enriquez, secretar general al „Mișcării stîngii revoluționare" (M.I.R.). La 5 octombrie, poliția chiliană, în urma unor „informații", a înconjurat o căsuță din cartierul San Miguel — suburbie a orașului Santiago de Chile. Schimbul de focuri a durat aproape două ore. Asediații erau, se pare, destul de numeroși, dar poliția nu a dezvăluit decît două nume — cel al lui Miguel Enriquez (de profesie medic și în vîrstă de 30 de ani), împușcat în cap, și al lui Carmen Castilla, care refuzase exilul pentru a lupta din interior împotriva actualului regim din Chile. Deși însărcinată în șapte luni, Carmen s-a apărat cu arma în mînă în timpul atacului poliției. Rănită la braț, ea a fost arestată cînd casa a fost luată cu asalt. Deși nu este grav rănită, comentatorii consideră că viața lui Carmen se află în pericol. Imediat după ce a fost arestată, ziarele din Santiago anunțau că rănile ei sînt „foarte grave" și că medicii fac „eforturi disperate" pentru a o salva.

Între timp, Ministerul de Interne chilian, anunța, la 2 noiembrie, arestarea lui Laura

Allende **(în fotografie)**, sora fostului președinte Salvador Allende, sub acuzația că ar fi participat la activitățile M.I.R. În vîrstă de 56 de ani și bolnavă de cancer, Laura Allende preferase să rămînă în țară după lovitura de stat. La începutul anului, a fost pusă sub domiciliu obligatoriu. Potrivit juntei, Laura Allende a fost arestată în urma unui schimb de focuri, în cursul căruia a fost ucis un conducător al M.I.R., Claudio Rodriguez.

Ion Vistirescu. str. Galați nr. 178, București, sector 2 oferă celor interesați numere disparate ale revistei „Lumea" din anii 1963—1974.

Felicia Dudușan. Cîmpia Turzii. Harold Wilson s-a născut la 11 martie 1916. Alte date biografice veți găsi consultînd rubrica „Profil" din nr. 13 a.c. Despre Upper Clyde am scris în nr. 33 din 1971.

„Winegate"

George Roman. Alba Iulia. În dimineața zilei de 28 octombrie, în prezența a două sute de trimiși speciali ai presei internaționale, a patruzeci de avocați și a unui numeros public, sub o ploaie care cădea insistent și în sclipirile blițurilor curioase ale reporterilor fotografi, soseau la Palatul Justiției din Bordeaux cei optsprezece inculpați ai unui proces care a constituit, prin amploare, un „mare spectacol". Deși s-a numit „procesul vinului de Bordeaux", cei prezenți (francezii mai mult, desigur) au încercat să arate că el pune în cauză, de fapt, doar prestigiul faimoasei familii Cruse, principala acuzată, și nu renumele celebrului vin francez, subiect de mîndrie națională. Și, în plus, lacunele unei legislații care se credea pînă atunci riguroasă...

Procesul — supranumit „Winegate", printr-o aluzie care avea să-i amplifice începuturile modeste — își are originea într-o anchetă judiciară, inițiată în luna august a anului trecut, asupra activității „Casei Cruse", cea mai importantă societate comercială de vinuri din Bordeaux și una din cele mai mari din Franța. Lionel Cruse, președintele societății, și Ivan Cruse, directorul ei, moștenitorii unei tradiții care numără cinci generații, erau acuzați de „infracțiuni față de legislația vinului". Mai precis, celebrii negustori de vinuri, care au afirmat în timpul procesului, sus și tare, că „Cruse este sinonim cu calitatea", erau învinuiți de trafic de vinuri sub denumire falsă și falsificare de vinuri. În ciuda protestului lui Lionel Cruse, care de la înălțimea blazonului familial lezat a condamnat metodele (intransigente) de anchetă, inspectorii de poliție au încheiat, în noiembrie 1973, un raport de cincizeci și cinci de pagini, care aduce celor doi Cruse grave acuzații de activitate frauduloasă. Ancheta a inclus în acuzație și alți șaptesprezece negustori de vinuri și, în special, pe organizatorul întregii acțiuni, „creierul" ei, un anume Pierre Bert, un comisionar în vîrstă de cincizeci de ani, om de meserie, cu o veche activitate în domeniu, a cărui experiență i-a permis să descopere și să folosească lacunele reglementării circulației vinurilor.

În Franța, originea vinului este determinată prin „starea sa civilă", autentificată printr-un certificat de garanție, care îl însoțește servindu-i drept „buletin de identitate" sau „pașaport", de la producător pînă la magazin. Acest act, verde pentru vinurile superioare și alb pentru vinurile

POSTA REDACȚIEI

obișnuite, nu indică însă nici calitatea și nici culoarea, ci doar cantitatea. Pierre Bert va exploata această lacună, falsificînd certificatele a patru categorii de vinuri : roșii superioare și de masă, albe superioare și de masă. Totul se reducea, de fapt, la un joc de substituție, care-l făcea să piardă puțin la vinurile albe, la care deosebirea de preț este mică, și să cîștige mult la cele roșii, la care diferența este importantă. De pildă, el cumpăra vin de Bordeaux superior și vin roșu de Languedoc de consum obișnuit. Vinul roșu era comercializat cu certificatele primului, iar cel alb era vîndut ca vin obișnuit. Ceea ce pierdea la acesta din urmă cîștiga de cîteva ori mai mult la cel roșu (mult mai căutat pe piață), care urca în ierarhia podgoreană sub etichete false. Butoiul de 365 litri, plătit cu 1 335 franci, era revîndut, dacă era botezat Saint-Emilion, cu 7 000 franci, iar dacă lua numele de Lalande de Pomerol, cu 8 000 de franci. Afacerea se dovedea rentabilă. Lui Pierre Bert îi mai trebuia să găsească parteneri care să-i furnizeze cantitățile de vinuri necesare și care să participe, bineînțeles, la afacere. Frații Cruse au fost, desigur, cei mai importanți „asociați". La un moment dat, însă, unul din șoferii care efectuau transporturi pentru cei doi parteneri a fost mirat să vadă că el face drumul dus și întors între depozitul lui Pierre Bert și casa Cruse fără a-și descărca cisterna, ci doar schimbînd certificatul, care însoțea vinul, la fiecare cursă : verde (pentru cel superior) într-un sens, alb (pentru cel obișnuit) în celălalt, transportînd, de fapt, același vin. El va servi în proces drept martor al acestui straniu dar real trafic de hîrtii, aducător de beneficii.

În sfîrșit, conducătorii casei Cruse și-au mai adăugat la dosar un cap de acuzare, distrugînd, în timpul anchetei, „fișele de stoc", dorind să suprime orice posibilitate de a stabili cantitățile și calitățile de vin comercializate. Dar, ceea ce urma să disimuleze adevărul a servit, de fapt, anchetatorilor să-l scoată la lumină.

După terminarea procesului, care a durat două săptămîni, deși fuseseră prevăzute doar trei zile, presa franceză — după care au fost relatate cele de mai sus — apreciază că principalii inculpați sînt pasibili de grele amenzi și chiar de pedepse cu închisoarea.

Florin Banu, București. Am împărtășit, citind scrisoarea dv., frumoasele impresii culese din călătoria făcută la Cracovia. Redăm și pentru cititorii revistei o parte din însemnările trimise redacției. „Din așezările meșteșugărești și negustorești din jurul cetăților, ia ființă și se dezvoltă orașul Cracovia care, cu timpul, devine focar de cultură și economie, reviriment amplificat în sec. al XI-lea cînd devine capitala Poloniei. Cazimir cel Mare înființează în 1364 Universitatea din Cracovia, care, din sec. al XIV-lea, sub dinastia Jagellonilor, se bucură de o grijă deosebită, primind de altfel și numele de Universitatea Jagellonă, cum se numește și azi, renumită în toată lumea. Orașul Cracovia, care domină regiunea, se dezvoltă continuu, dar cu deosebire după al doilea război mondial, sub aspect industrial predominînd metalurgia feroasă de la Nowa Hutta, construcțiile de mașini, industria chimică, a lemnului, hîrtiei etc. Este al treilea mare oraș al Poloniei, cu funcții multiple, dintre care cea cultural-economică și administrativă cu rol predominant. Cu toate înnoirile arhitecturale, economice, de agrement, Cracovia — pentru un vizitator — rămîne un muzeu de stiluri prezente la tot pasul în vatra vechiului oraș, aspect dominat de cîteva monumente remarcabile, cum sînt Castelul Wawel, Catedrala Notre Dame, Poarta și strada Floriansca etc.

Pe un promontoriu de pe malul Vistulei, se ridică și domină întregul oraș Castelul regal Wawel, o bijuterie arhitecturală, construit în stilul renașterii, în anii 1502—1536. După ce urci treptele ce șerpuiesc dealul, pătrunzi în marea curte a castelului apoi în catedrala castelului, construită în stil romanic, cu nenumărate transformări de-a lungul vremii".

Gheorghe Dobrița, com. Dorobanțu, jud. Tulcea. R.P. Bulgaria este împărțită în 21 de județe : Blagoevgrad, Burgas, Gabrovo, Kiunstendil, Kardjali, Loveci, Mihailovgrad, Pazardjik, Pernik, Pleven, Plovdiv, Razgrad, Ruse, Silistra, Sliven, Smolian, Sofia, Varna, Veliko Tarnovo, Vidin, Vrața. Organele locale ale puterii de stat sînt sfaturile populare județene, orășenești (în număr de 104) și comunale (1088). Capitala țării, Sofia, este împărțită în 4 raioane, organul puterii de stat fiind sfatul popular orășenesc.

În ceea ce privește a doua întrebare : datorită dezvoltării multilaterale a Iugoslaviei socialiste, este dificil de stabilit o ierarhizare strictă a centrelor economice. Belgrad, Kraguierați, Liubliana, Niș, Rijeka, Smederevo, Zagreb, Zeleznik, Zemun, Zenica sînt doar o parte din localitățile (date de noi în ordine alfabetică) puternic dezvoltate din acest punct de vedere.

Scheveningen

Tudor Medrea, Hunedoara. Autoritățile olandeze au furnizat o serie de detalii cu privire la felul în care au fost eliberate cele 16 persoane — membre ale unei formații corale — luate ca ostatici, la 26 octombrie, de către patru deținuți, în capela închisorii din Scheveningen. Operațiunea prin care un comando de pușcași marini a pătruns în zorii zilei de 31 octombrie în capelă și a neutralizat pe deținuții revoltați a durat doar un sfert de oră. În timp ce un grup al comando-ului forța broaștele capelei, celălalt grup lansa, prin cele patru ferestre ale încăperii, grenade cu magneziu care au provocat puternice explozii și o lumină orbitoare. În acel moment, pușcașii marini au pătruns în capelă, trăgînd focuri de armă în aer. Toți cei patru deținuți revoltați — luați prin surprindere — nu au opus nici o rezistență. Psihologii ar fi jucat un rol însemnat în realizarea operațiunii, prin sfaturile date forțelor de poliție asupra momentului propice de a interveni. **În imagine :** autobuzul în care au fost îmbarcați ostaticii eliberați din închisoarea Scheveningen.

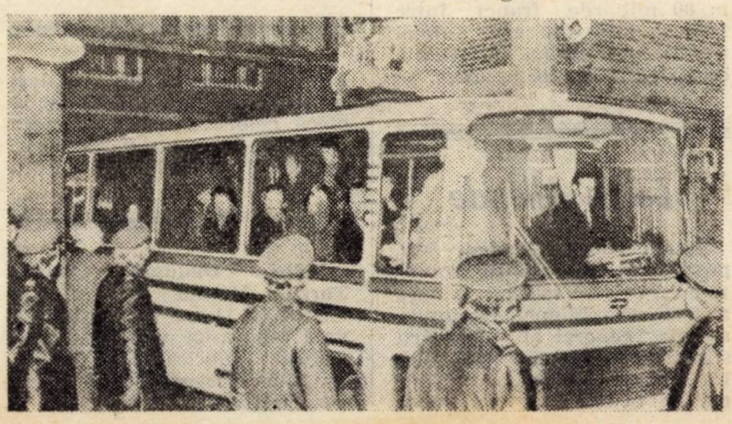

Anton Dumitrescu, Cluj-Napoca. A 18-a sesiune a Conferinței generale a U.N.E.S.C.O. s-a desfășurat sub președinția Magdei Joburu (Ungaria). La această conferință, după cum se știe, trei noi state au fost admise în U.N.E.S.C.O. — R.P.D. Coreeană, Guineea-Bissau, San Marino. A fost ultima conferință la care René Maheu a participat în calitate de director general al organizației, funcția sa fiind preluată de M'Bow.

Nicolae Manu, Tg. Mureș. Giscard d'Estaing este cel de-al treilea președinte al Franței care a făcut o scufundare pe un submarin, după Emile Loubet și generalul de Gaulle, dar este primul care a petrecut 24 de ore la bordul unui submarin cu propulsie nucleară. La 16 aprilie 1901, președintele Emile Loubet, pe atunci în vîrstă de 63 de ani, a făcut o scufundare de o jumătate de oră cu submarinul „Gustave-Zédé (270 tone și avînd o viteză de 11—16 km pe oră), în rada portului Toulon. Generalul de Gaulle, la 8 februarie 1962, a petrecut circa 50 de minute la bordul submarinului clasic „Eurydice", pe locurile presupuse ale naufragiului navei „Minerva" (similară cu „Eurydice") care a dispărut la 27 ianuarie 1968, împreună cu întregul ei echipaj de 52 de persoane, în largul portului Toulon. Doi ani mai tîrziu, la 4 martie 1970, submarinul „Eurydice" avea să dispară și el lîngă Saint-Tropez, avînd la bord 57 marinari.

LUMEA

Redactor-șef
Ion Cârje

Redacția și administrația : București, Piața Scînteii nr. 1. Telefon 17.60.10. Internațional 18.50.81. Abonamentele se fac la oficiile poștale, factorii poștali și difuzorii voluntari din întreprinderi și instituții. Abonamentele pentru străinătate : prin întreprinderea „ROMPRESFILATELIA" — serv. Import-Export Presă — București, Calea Griviței nr. 64–66, P.O.B. — 2001, telex 011631.

C.P.C.S.

tehnică avansată

estetică

funcționalitate

iată principalele calități
ale televizoarelor

VENUS, OLIMP, ARIA cu
diagonala de 47 cm., OPERA, SATURN,
DIANA cu diagonala de 59 cm. și
ASTRONAUT cu diagonala de 65 cm.

Prezentate în casete furniruite, cu o linie modernă, asimetrică,
televizoarele au o mare stabilitate în funcționare,
imagine și sunet de calitate

De vînzare și cu plata în rate

Cosînzeana oricărei gospodării — maşina de cusut „ILEANA"

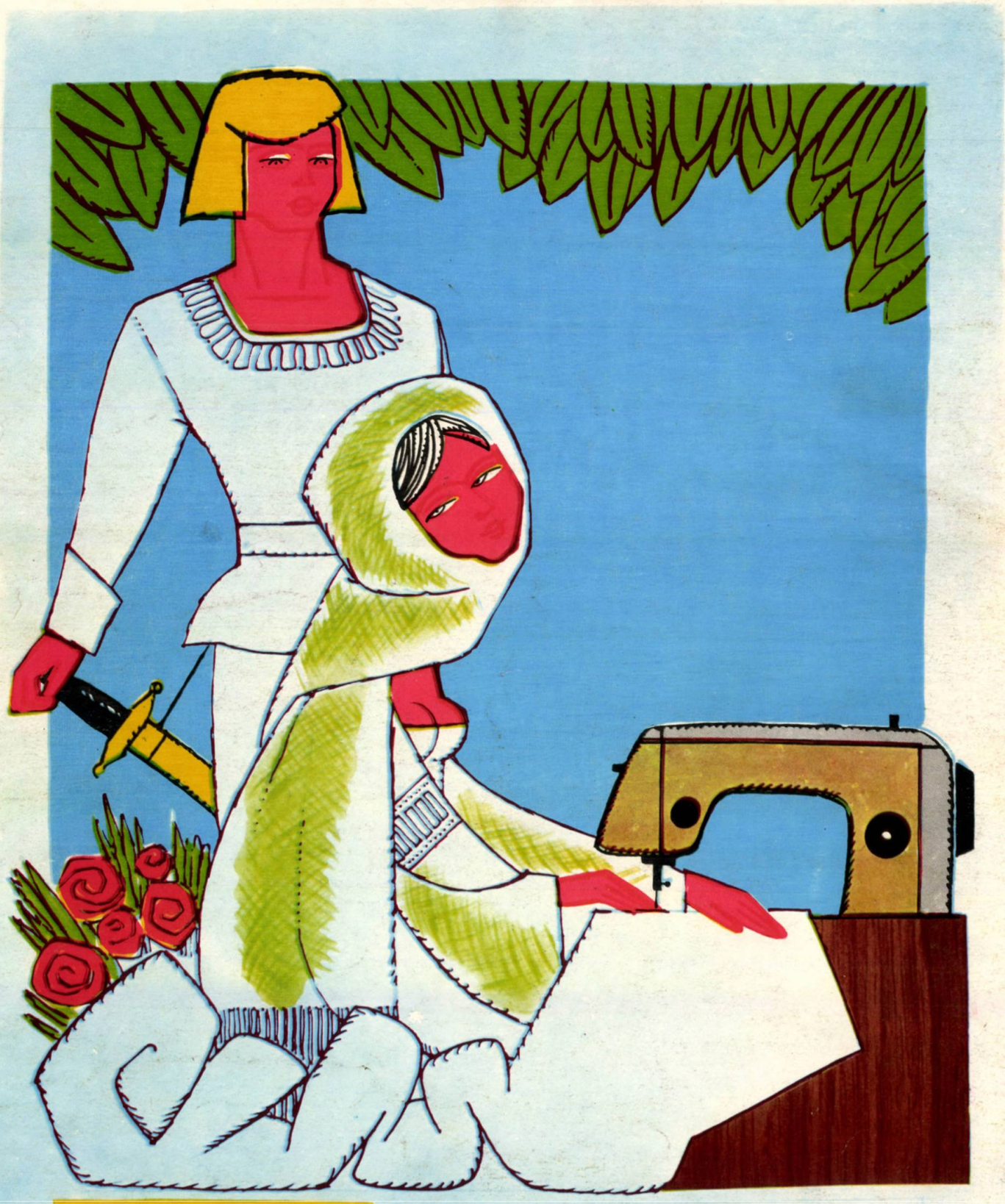

ILEANA

Maşina de cusut „Ileana" execută, printre altele, şi cusături cu tighel din două fire, coase înainte şi înapoi, iar prin montarea unor accesorii, stopează şi brodează. Maşina de cusut „Ileana" tip masă sau tip mobilă se vinde şi cu plata în 18 rate lunare, cu un aconto de 20%.
Preţul : 1.800 lei — tip masă ; 2.500 lei — tip mobilă

RECOM

Nr. 50 5 decembrie 1974

LUMEA
SĂPTĂMÎNAL DE POLITICĂ EXTERNĂ

congresul XI PCR

TOVARĂȘUL NICOLAE CEAUȘESCU REALES SECRETAR GENERAL AL PARTIDULUI COMUNIST ROMÂN

„Vom face totul pentru a contribui la triumful politicii de pace şi colaborare internaţională, la crearea unei lumi mai bune şi mai drepte, a noii ordini economice şi politice internaţionale !"

NICOLAE CEAUŞESCU

LUMEA

Săptămînal de politică externă editat de Uniunea Ziariștilor din Republica Socialistă România

50 (580)

5 decembrie 1974

CONGRESUL XI P.C.R.

Congresul partidului, al întregului popor a aprobat viitorul patriei. Mihai Matei 2

Contribuții la transformarea pe baze noi a omenirii. Anchetă internațională. Răspund: Stane Dolanț, Carlo Galluzzi, Kim Dong Ghiu, Tomio Nishizawa, Guy Besse, Nguyen Van Tran, Dr. Hafez Ghanem, Mohamed Jaber Bajbaouj, Pedro Saad, Fernando Blanqui Teixeira, Marcelino Dos Santos, Pietro Lezzi, Magatte Lo, Abdel Aziz Maoui, Faruk Kaddumi, Arun Maitra, Ien Van Der Heuvel-de Blank, Katsujiro Nagai, Kithima Bin Ramazzani, Jean Ganga-Zanzou, Mohamed Sayah, maior Aboul Gasiem Mohamed Ibrahim, Jafer Kassim Kamudi, Ibrahim Taher, Mohamed Omar K. Abuzakuk, Sayed Nassir Ali Rizvi, Abdoul Aziz Sall, dr. Fidelis Cabral D'Almada, Mihalis Foumbouris, Umberto Barulli, Eloy Torres, Laurie Carmichael, Chea San, Nadim Abdoul Samad, Assem Kansou, Herbert Chipenda, Abdel Wahjb Rachwami 4–15

REPORTAJ PE GLOB

Satakunta și Pori. Stelian Țurlea 16

ARTICOLE, CORESPONDENȚE

Alegerile parlamentare din Brazilia. Valentin Păunescu 17

Etiopia — după nouă luni de criză. Marcel Negreanu 19

Beirut. Turneul lui Kurt Waldheim. Crăciun Ionescu 24

INTERVIUL NOSTRU

Francisco Antonio da Costa Gomes, președintele Republicii Portugalia 18

1000 + 1 22—23

PUNCTE DE VEDERE DIN PRESA STRĂINĂ 25—28

PROFIL

Jean Sauvagnargues 28

POȘTA REDACȚIEI 29–32

PE COPERTA II

Imagine caracteristică atmosferei de puternică însuflețire și entuziasm în care s-au desfășurat lucrările Congresului: delegații și invitații la Congres ovaționează prelung pentru Partidul Comunist Român, pentru secretarul său general, tovarășul Nicolae Ceaușescu

CONGRESUL PARTIDULUI, AL ÎNTREGULUI POPOR A APROBAT VIITORUL PATRIEI

CABINETUL DE PARTID SIBIU

●

Ancheta internațională:

CONGRESUL AL XI-LEA AL P.C.R. — CONTRIBUȚII LA TRANSFORMAREA PE BAZE NOI A OMENIRII

37 de personalități politice marcante ale vieții politice internaționale, participante la Congres, au făcut, în exclusivitate pentru revista „LUMEA", o serie de declarații în care au împărtășit opiniile lor referitoare la lucrările Congresului al XI-lea al P.C.R., la stadiul și perspectivele relațiilor dintre Partidul Comunist Român și partidele respective, dintre România și țările respective.

Alte materiale

Reportaj pe glob: Satakunta și Pori

Interviu, în exclusivitate pentru „Lumea", cu FRANCISCO ANTONIO DA COSTA GOMES, președintele Republicii Portugalia

Etiopia — după nouă luni de criză

Puncte de vedere • 1000 + 1 • Poșta redacției

Congresul partidului, al întregului popor a aprobat viitorul patriei

Cele patru zile ale desfășurării celui de-al XI-lea Congres al Partidului Comunist Român au reprezentat, incontestabil, intervalul culminant al unui an încărcat de semnificații istorice.

În acest an, 1974, România a putut privi în urmă, spre cele trei decenii ale istoriei sale noi, recapitulînd, cu luciditate și cu satisfacție, ireversibila devenire socialistă a țării și poporului ei. Cea de-a treizecea aniversare a lui August 1944 a ocazionat un bilanț al progreselor realizate prin eforturile generațiilor contemporane, bilanț care explică și evidențiază opțiunile fundamentale ale națiunii noastre socialiste: progres economic și social tinzînd spre culmi de civilizație tot mai înalte, spre edificarea unei societăți care să asigure bunăstarea membrilor ei, deplina înflorire a personalității umane; promovarea unei politici externe de pace și cooperare, tinzînd spre instaurarea destinderii, securității și conlucrării pașnice în ansamblul relațiilor internaționale.

Acestea sînt concluziile unei priviri retrospective, îndreptate asupra acestor trei decenii de nouă istorie românească. În spiritul filozofiei marxiste, care nu se limitează la interpretarea lumii, ci își propune să o transforme, Partidul Comunist Român — forța politică decisivă în acești 30 de ani — a efectuat, la cel de-al XI-lea Congres al său, o examinare atotcuprinzătoare și o jalonare riguroasă, clarvăzătoare a perioadei istorice aflate în fața României, oferind țării un Program care deschide perspectiva edificării societății socialiste multilateral dezvoltate și înaintării României spre comunism.

Ceea ce Congresul al XI-lea — după o amplă dezbatere populară pe marginea proiectelor — a aprobat, săptămîna trecută, este, așadar, însăși imaginea viitoare a României, este conturul detaliat al dezvoltării impetuoase a patriei, pînă la încheierea următorului deceniu. Programul și Directivele, aprobate unanim, reprezintă o adevărată istorie a viitorului, un plan de acțiune la scara întregii țări și întregului popor. În paginile atît de substanțiale ale documentelor Congresului sînt prevăzute dezvoltarea fără precedent a economiei țării, pentru a atinge nivelul țărilor economic avansate ale lumii, pentru a instaura pe deplin, în ansamblul societății românești, raporturi umane întemeiate pe înaltele principii al eticii și echității socialiste, pentru a realiza satisfacerea optimă a aspirațiilor spre cultură ale întregului popor, exprimîndu-se, în același timp, hotărîrea fermă de a milita, în continuare, pentru o nouă ordine economică și politică internațională, pentru o lume mai bună și mai dreaptă, a securității depline și cooperării nestingherite între toate națiunile.

Documentele aprobate de cel de-al XI-lea Congres al Partidului Comunist Român sînt documente limpezi, metodic elaborate, pe baza aplicării marxism-leninismului la condițiile concrete, la potențialul, optim valorificat, al României. Prin aceasta, ele se înscriu ca o prețioasă contribuție la teoria marxist-leninistă contemporană, fapt reflectat și în atenția acordată Congresului de partidele comuniste și muncitorești, reprezentate de un număr semnificativ de delegații; de asemenea, valoarea acestor documente pentru dialogul amplu, caracteristic epocii contemporane, între toate forțele politice democratice, progresiste a fost reflectată de interesul față de Congres manifestat de numeroase mișcări de eliberare, partide socialiste și alte partide democratice, reprezentate prin delegații la acest important eveniment.

Evocarea activității în domeniul relațiilor internaționale ale partidului și statului nostru, în Raportul prezentat de secretarul general, tovarășul Nicolae Ceaușescu, expunerea principiilor și liniilor de acțiune ale politicii românești pentru perioada următoare au constituit, de altfel, obiectul unei deosebite atenții din partea opiniei publice internaționale, atenție oglindită și în relatările ample ale presei de peste hotare.

În această privință, mesajul adresat lumii de înaltul forum al Congresului a fost clar: consacrîndu-și eforturile progresului său economic și social, dezvoltării sale pe calea socialismului și comunismului, România va continua să-și aducă atît de apreciata contribuție la promovarea dialogului și înțelegerii internaționale, a conlucrării pașnice, la edificarea unei noi ordini politice și economice, în care nimic și nimeni să nu atingă dreptul fiecărui popor de a dispune de destinele sale, de a participa nestingherit, conform propriilor interese, la schimbul internațional de valori materiale și spirituale. Țara noastră va continua să militeze pentru așezarea relațiilor între toate țările lumii, fără deosebire de orînduirea socială, indiferent de mărime și potențial economic sau militar, pe fundamentul principiilor egalității în drepturi, respectării independenței și suveranității naționale, neamestecului în treburile interne, avantajului reciproc, pentru reglementarea politică, pe calea negocierilor, a oricăror probleme litigioase, pentru excluderea forței și amenințării cu forța din viața internațională. Înscrierea acestor principii și obiective în Programul Partidului Comunist Român — document trasînd direcțiile de acțiune pe termen lung ale țării noastre — constituie un act politic de profundă semnificație, o garanție fermă de continuitate a acțiunii pe plan internațional a României.

Este, incontestabil, continuitatea unei politici verificate ca eficiență și ca sursă de prestigiu: **„Ca rezultat al acestei politici** — se arată în Raportul prezentat de tovarășul **NICOLAE CEAUȘESCU** — **România întreține astăzi relații diplomatice cu 119 state, dezvoltă raporturi economice, comerciale și de cooperare cu aproape 130 de state. Datorită acestei politici, România și-a cucerit prieteni pe toate continentele, politica ei se bucură de stima și prețuirea popoarelor de pe toate meridianele“.** Afirmînd hotărîrea de a menține aceste opțiuni ale activității internaționale a partidului și statului, Rezoluția Congresului al XI-lea arată în mod explicit:

„Congresul hotărăște ca și în viitor în centrul activității internaționale a României să se situeze dezvoltarea colaborării, prieteniei și solidarității cu toate țările socialiste. Partidul va desfășura o activitate consecventă în slujba întăririi unității statelor socialiste, pentru afirmarea relațiilor de tip nou, întemeiate pe deplină egalitate, pe respect și întrajutorare tovărășească, pe principiile marxism-leninismului și internaționalismului proletar.

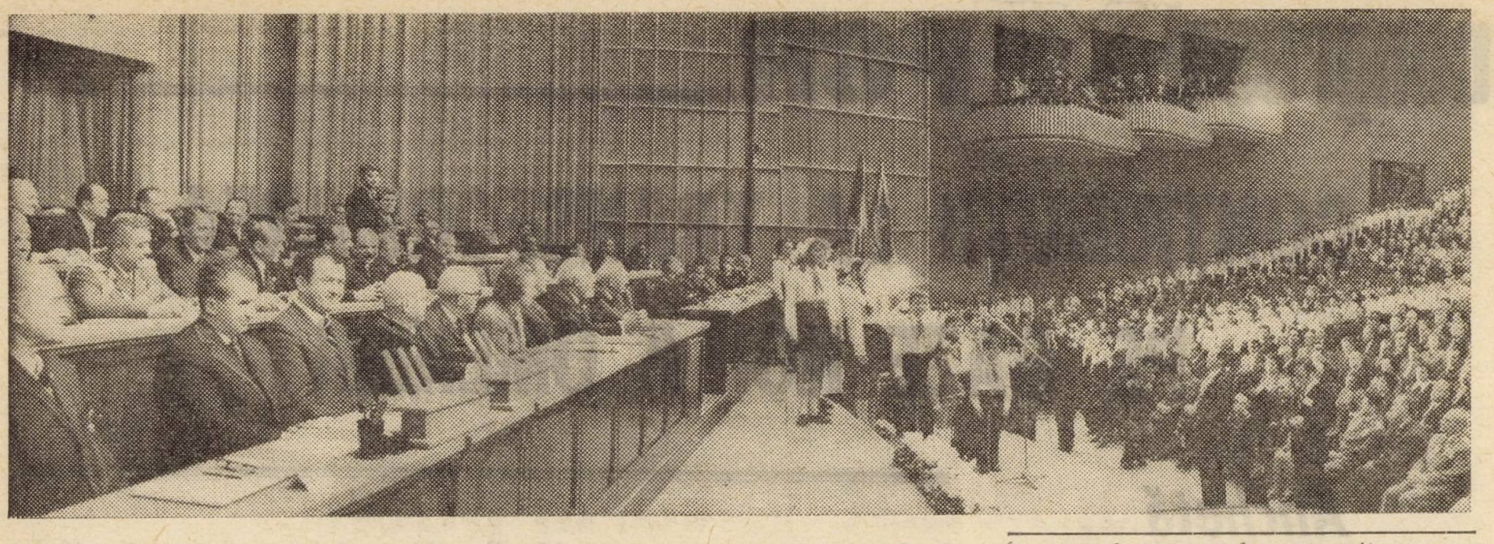

In sunetele trompetelor, care ritmau un marş pionieresc, în sala Congresului şi-au făcut apariţia purtătorii cravatelor roşii cu tricolor. Cei mai tineri cetăţeni ai patriei au adus omagiul lor marelui forum al comuniştilor, celui mai iubit prieten şi îndrumător al pionierilor, tovarăşul Nicolae Ceauşescu

„De la această înaltă tribună asigurăm partidul, întregul popor, că vom chibzui cu toată răspunderea asupra viitorului ţării, că vom face totul ca hotărîrile adoptate să concorde pe deplin cu voinţa celor ce muncesc, să asigure mersul ferm înainte al României pe calea făuririi societăţii socialiste multilateral dezvoltate şi a comunismului, consolidarea independenţei şi suveranităţii patriei, participarea tot mai activă a României la lupta pentru o politică de colaborare între toate statele, pentru pace trainică".

Din Raportul prezentat de tovarăşul Nicolae Ceauşescu la Congresul al XI-lea al Partidului Comunist Român

Congresul stabileşte să fie continuată cu fermitate şi perseverenţă politica de adîncire şi diversificare a relaţiilor României cu ţările care luptă pentru dezvoltare independentă, corespunzător cerinţelor progresului comun, întăririi solidarităţii în lupta împotriva imperialismului şi neocolonialismului, pentru asigurarea independenţei şi suveranităţii naţionale a tuturor statelor.

România, Partidul Comunist Român vor acorda în continuare întregul lor sprijin mişcărilor de eliberare naţională, luptei popoarelor împotriva dominaţiei străine, pentru libertate şi independenţă, împotriva politicii de discriminare rasială, a apartheidului, pentru abolirea oricăror forme de dominaţie şi asuprire a altor popoare.

Acţionînd în spiritul principiilor coexistenţei paşnice a statelor cu orînduiri sociale diferite, România va milita consecvent şi de aici înainte pentru lărgirea raporturilor de colaborare multilaterală cu toate ţările, inclusiv cu ţările capitaliste dezvoltate".

Lucrările Congresului şi, de asemenea, Rezoluţia finală au confirmat rolul de primă însemnătate în formularea liniilor politice directoare şi în aplicarea practică a acestor linii politice al activităţii excepţionale a secretarului general al Partidului Comunist Român, tovarăşul Nicolae Ceauşescu. **„Congresul** — arată, în acest sens, Rezoluţia — **subliniază rolul determinant şi contribuţia hotărîtoare ale secretarului general al Partidului Comunist Român, tovarăşul Nicolae Ceauşescu, la întreaga activitate de conducere a societăţii noastre, la elaborarea şi înfăptuirea politicii interne şi externe a partidului şi statului".**

Hotărîre cuvenită, logică, întru totul concordantă cu această apreciere, realegerea tovarăşului Nicolae Ceauşescu în funcţia de secretar general al Partidului Comunist Român reprezintă un act politic semnificativ, o garanţie a îndeplinirii marilor obiective adoptate de Congresul al XI-lea. În planul politicii externe, realegerea tovarăşului Nicolae Ceauşescu, personalitate politică a cărei contribuţie la promovarea dialogului paşnic a întrunit aprecieri elogioase pe plan internaţional, reprezintă încă o chezăşie a continuităţii în dezvoltarea relaţiilor de colaborare ale României cu celelalte state, în participarea constructivă a ţării noastre la soluţionarea problemelor majore ale omenirii contemporane.

„Pornind de la răspunderea faţă de interesele poporului român, faţă de cauza socialismului în ţara noastră şi în întreaga lume, de la interesele colaborării şi păcii între popoare — se arăta în Raportul Comitetului Central, prezentat de tovarăşul **NICOLAE CEAUŞESCU — sîntem ferm hotărîţi să acţionăm în continuare pentru a ne aduce contribuţia activă la soluţionarea tuturor problemelor complexe ale vieţii contemporane, la făurirea unei lumi a păcii şi colaborării".** Bilanţul activităţii internaţionale a partidului şi statului, al prestigioasei contribuţii aduse de tovarăşul Nicolae Ceauşescu la cauza promovării principiilor noi ale relaţiilor între state, întemeiate pe deplină egalitate şi respectul fiecărei naţiuni, sînt garanţii solide ale traducerii în viaţă a acestor nobile obiective programatice.

Congresul al XI-lea al Partidului Comunist Român şi-a încheiat lucrările, săptămîna trecută, aprobînd atît bilanţul activităţii interne şi externe din ultimii ani a partidului, cît şi obiectivele de perspectivă ale activităţii viitoare, în intervalul amplu cuprins de Program şi Directive. Mobilizînd, prin documentele adoptate, eforturile întregului nostru popor în vederea atingerii a noi culmi de progres şi civilizaţie, Congresul a trasat, totodată, cu claritate rolul României în lume, liniile directoare ale acţiunii pe plan extern a partidului şi statului : **„Congresul** — se arată în Rezoluţie — **stabileşte ca Partidul Comunist Român, România Socialistă să acţioneze în continuare în modul cel mai consecvent pentru dezvoltarea cursului nou spre destindere în viaţa internaţională, pentru instaurarea unui climat de înţelegere şi cooperare între toate statele".**

Corespunzător celor mai autentice tradiţii şi celor mai nobile aspiraţii ale poporului nostru, mesajul politic al Congresului al XI-lea al Partidului Comunist Român reflectă un umanism profund, de vastă rezonanţă. Acţionînd pentru edificarea în continuare a unei societăţi româneşti noi, poporului român, prin forumul său cel mai autorizat, se angajează să acţioneze, alături de toate popoarele lumii, pentru edificarea unei noi ordini economice şi politice internaţionale, a unei lumi mai bune şi mai drepte.

Mihai Matei

CONTRIBUȚII LA TRANSFORMAREA PE BAZE NOI A OMENIRII

Anchetă internațională în exclusivitate pentru revista „Lumea"

În dorința de a prezenta cititorilor săi amplul ecou internațional de care s-a bucurat Congresul al XI-lea al Partidului Comunist Român, redacția revistei „Lumea" s-a adresat conducătorilor a numeroase delegații străine participante la Congres, solicitîndu-le opiniile în legătură cu însemnătatea lucrărilor forumului comuniștilor români, precum și cu stadiul și evoluția relațiilor dintre partidul nostru și partidele respective, dintre România și țările respective.

Publicăm mai jos răspunsurile primite.

STANE DOLANȚ

secretar al Comitetului Executiv al Prezidiului C.C. al U.C.I.

După aprecierea delegației noastre, Congresul al XI-lea a arătat imensa unitate a Partidului Comunist Român, marele atașament și încrederea față de tovarășul Nicolae Ceaușescu. Cred că acesta constituie un element important al estimării valorii Congresului al XI-lea al Partidului Comunist Român, unitatea evidențiindu-se și în acceptarea și aprecierea unanimă a Raportului. În al doilea rînd, acest Congres a evidențiat rezultate extraordinare în dezvoltarea României, a forțelor sale materiale, dar și a relațiilor sociale. În al treilea rînd, Congresul a trasat foarte clar politica externă a Partidului Comunist Român și a statului român. Consider că aceste aprecieri sînt foarte progresiste, privesc spre o lume a democrației, a egalității, a păcii, a colaborării reciproce. Aceasta este și politica U.C.I. și a Iugoslaviei. Cred că al XI-lea Congres va însemna un eveniment foarte important în istoria poporului român și a mișcării muncitorești din România, cred că el a adus o contribuție și la afirmarea socialismului ca idee în lumea contemporană. Aceasta, deoarece toate aprecierile Congresului român, exprimate, în mod deosebit, în cuvîntarea tovarășului Ceaușescu, au fost prezentate opiniei publice ca aprecieri și țeluri ale luptei unui partid comunist — în mod concret, ale Partidului Comunist Român. Asemenea aprecieri au fost și cele ale Uniunii Comuniștilor din Iugoslavia, asemenea aprecieri sînt și cele ale multor altor partide comuniste, socialiste și a altor partide. Important este mai ales faptul că tovarășul Nicolae Ceaușescu a accentuat, în permanență, necesitatea unității tuturor forțelor antiimperialiste — și a socialiștilor, și a social-democraților, și a celorlalți care se situează pe poziții pacii, neamestecului în treburile interne, suveranității, colaborării mutuale. Iar, astăzi, acest lucru este, fără îndoială, foarte important, eu aș zice de însemnătate hotărîtoare.

Aș spune că relațiile dintre Uniunea Comuniștilor din Iugoslavia și Partidul Comunist Român ar putea sluji drept exemplu despre cum trebuie să fie raporturile dintre partidele comuniste. Ele se bazează pe încredere, deplină sinceritate, colaborare, pe neamestec în treburile interne, pe schimbul de informații în scopul unor acțiuni comune ; cred că relațiile dintre U.C.I. și P.C.R. sînt de o asemenea calitate, încît ele asigură și deplina colaborare între statele noastre. Această colaborare se află la un nivel foarte ridicat și se dezvoltă continuu nu numai în ceea ce privește valoarea schimburilor de bunuri materiale, dar și în ceea ce privește calitatea sa. Este vorba și despre acțiuni de cooperare, este vorba și despre schimbul de experiență în domeniul construcției, al tehnologiei etc. Noi am vorbit, aici, cu tovarășul Ceaușescu și putem spune că există deplina hotărîre a ambelor părți — și a partidelor și a țărilor noastre — de a se dezvolta, pe mai departe, asemenea raporturi. Vedeți, noi avem practica constantă ca tovarășul Tito și tovarășul Ceaușescu să se întîlnească în fiecare an. În mod precis, ei se vor întîlni în anul viitor. În acest an, tovarășul Tito a fost în România și s-a bucurat, aici, de o primire extrem de călduroasă, convorbirile purtate fiind foarte utile. Aceste întîlniri din fiecare an constituie, întotdeauna, o nouă inițiativă și un nou stimulent pentru o și mai rapidă dezvoltare a unor astfel de relații rodnice. Noi credem, împreună cu tovarășii din Partidul Comunist Român, că aceste raporturi se vor dezvolta și mai rapid, și mai viguros, într-o măsură și mai mare, în folosul popoarelor Iugoslaviei și al poporului român, în folosul clasei muncitoare din Iugoslavia și România, și — aș spune — în folosul socialismului în lume.

CARLO GALLUZZI

membru al Direcțiunii, al Biroului Politic și al Secretariatului Comitetului Central al Partidului Comunist Italian

Impresia noastră, după ce am asistat la lucrările Congresului Partidului Comunist Român, este deosebit de pozitivă. Atît în ceea ce privește ansamblul Congresului, participarea, căldura, entuziasmul delegaților prezenți, aspectele esențiale ale Raportului prezentat de tovarășul Ceaușescu — în special privind situația internațională, care pe noi ne interesează poate mai mult decît cea internă, date fiind situațiile total diferite din cele două țări ale noastre — cît și participarea la Congres a delegațiilor partidelor frățești și partidelor democratice, participare care, dacă nu mă înșel, a atins, atît în ce privește România, dar și în ce privește congresele tuturor celorlalte partide comuniste din țările socialiste, nivelul cel mai înalt : au participat la Congresul al XI-lea 139 de delegații. Dacă luăm, apoi, în considerare mesajele de salut adresate Congresului, se ajunge la o cifră care, după părerea mea, nu a mai fost niciodată înregistrată pînă azi într-un Congres al unui partid comunist, atît ca număr cît și ca amploare a forțelor care au participat. Deci, aceste trei aspecte, ce mi se par esențiale, îmi confirmă impresia că Partidul Comunist Român poate avea, după acest Congres, o legitimă mîndrie, dar nu numai mîndrie, ci și siguranță, încredere pentru a putea merge mai departe înainte, în înfăptuirea

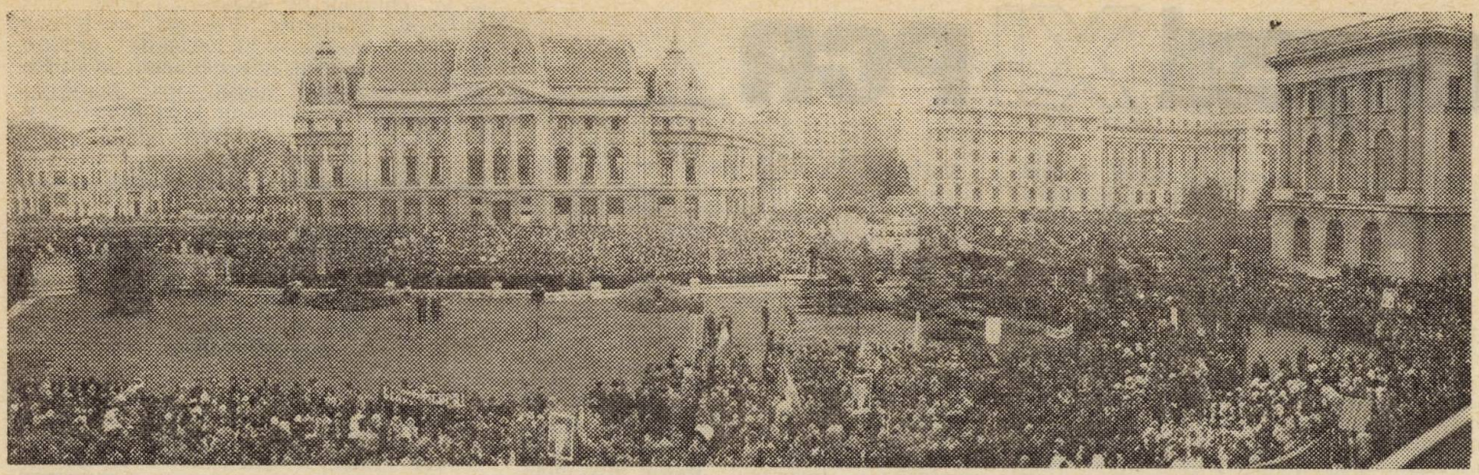

După încheierea lucrărilor Congresului, în Piața Republicii din Capitală, a avut loc o impresionantă manifestare a încrederii oamenilor muncii în Partidul Comunist Român. Mii de cetățeni l-au întîmpinat cu dragoste, salutîndu-l și aclamîndu-l pe secretarul general al partidului, tovarășul Nicolae Ceaușescu

hotărîrilor adoptate pentru edificarea societății socialiste.

Raporturile noastre au fost întotdeauna excelente, pentru că multe sînt punctele de contact între cele două partide ale noastre, deși în unele aspecte există și unele deosebiri care derivă, așa cum spuneam, din istoria diferită a celor două partide, din situația diferită în care acționează și din rolul deosebit pe care îl au de jucat : dumneavoastră aveți un partid comunist care exercită puterea într-o societate deschisă transformărilor socialiste, în timp ce noi sîntem un partid de opoziție care acționează într-o societate capitalistă și care trebuie să lupte pentru modificarea societății căreia îi aparține. Țin să repet că, în ciuda acestor diferențe există multe puncte de convergență, mai ales în ce privește analiza situației internaționale și propunerile pentru o linie politică pe plan internațional. Deci, raporturile noastre sînt bune, nu numai pentru că sînt bune raporturile dintre cele două popoare și țări ale noastre și nu numai pentru că ambele partide exprimă interesele și exigențele — noi pe cele ale unei mari părți a poporului italian, Partidul Comunist Român, pe cele ale poporului român — ci pentru că între cele două partide există, dincolo de diversitate, o coincidență, o convergență obiectivă, reală asupra unor mari teme privind acțiunea politică antiimperialistă și de solidaritate internaționalistă.

KIM DONG GHIU

membru al Comitetului Politic, secretar al C.C. al Partidului Muncii din Coreea

Delegația Partidului Muncii din Coreea a participat la cel de-al XI-lea Congres nutrind calde sentimente de prietenie frățească față de Partidul Comunist Român, care este organizatorul și însuflețitorul tuturor victoriilor poporului român. Congresul al XI-lea al P.C.R. constituie un eveniment de o excepțională semnificație în lupta poporului român pentru edificarea societății socialiste multilateral dezvoltate și asigurarea progresului țării.

Programul Partidului Comunist Român, următorul plan cincinal al dezvoltării economico-sociale, Directivele de perspectivă sînt documente care indică obiectivele de luptă ale poporului român și căile de înfăptuire a acestora, pentru construirea societății socialiste multilateral dezvoltate pe pămîntul României și ridicarea țării la nivelul statelor dezvoltate din punct de vedere industrial, precum și în vederea creării condițiilor politice, ideologice și materiale pentru înaintarea României spre comunism.

Realegerea tovarășului Nicolae Ceaușescu în funcția de secretar general de către actualul Congres al partidului constituie o înaltă apreciere pentru meritele lui față de partidul și poporul român, precum și manifestarea încrederii întregului partid și popor față de tovarășul Nicolae Ceaușescu. Îi adresăm felicitări cordiale tovarășului Nicolae Ceaușescu pentru realegerea în funcția de secretar general al Partidului Comunist Român.

În anii care s-au scurs, comuniștii și poporul român au dus o luptă grea pentru cucerirea independenței naționale și eliberarea patriei, pentru răsturnarea vechii orînduiri și crearea vieții noi și au obținut victorii strălucite în revoluția și construcția socialistă. După Eliberare, luînd ferm în mîinile sale puterea, ca stăpîn adevărat pe destinele țării, poporul român a zădărnicit, pas cu pas, repetatele manevre subversive și de sabotaj ale imperialiștilor și reacționarilor din interior, transformînd țara sa, odinioară agrară și înapoiată, într-un stat socialist puternic, cu o industrie modernă și o agricultură dezvoltată, cu o știință și cultură în plină înflorire.

Toate aceste succese obținute de poporul român sînt rezultatul promovării ferme a politicii de independență de către Partidul Comunist Român și eforturilor susținute pentru a accelera construirea socialismului cu forțele poporului său și cu resursele naturale din țară. Și după experiența noastră, spiritul de independență este garanția care asigură fiecărei națiuni fericirea și demnitatea, și numai națiunea care are spiritul de independență poate obține adevărata suveranitate și prosperitate.

Poporul nostru — care este ferm convins că fiecare partid poate înfăptui cum se cuvine revoluția din țara sa și poate aduce o contribuție la revoluția mondială atunci cînd este independent — își poate îndeplini strălucit, prin înfăptuirea în bune condițiuni a revoluției coreene, sarcina națională și internațională pe care și-a asumat-o, transformînd țara sa într-un stat socialist puternic, suveran, cu o economie independentă și capacitate de autoapărare, transpunînd excelent ideologia Ciuce în toate domeniile revoluției și construcției socialiste, sub conducerea înțeleaptă a conducătorului său iubit și stimat, tovarășul Kim Ir Sen. Prin actuala vizită în țara dumneavoastră, delegația noastră a constatat hotărîrea fermă și neclintită a poporului român de a edifica România socialistă puternică și tot mai prosperă.

Noi avem convingerea că poporul român va obține noi succese, tot mai mari, în construirea societății socialiste multilateral dezvoltate, desfășurînd energic lupta pentru înfăptuirea Programului partidului, a planului cincinal pe 1976—1980 și a liniilor directoare de dezvoltare social-economică pe perioada 1981—1990.

În înfăptuirea cauzei comune a marxism-leninismului, acordăm o înaltă prețuire prieteniei și solidarității cu Partidul Comunist Român frățesc, cu poporul român. Între partidele și popoarele țărilor noastre s-au închegat legături de prietenie în focul luptei grele revoluționare. Ele s-au sprijinit întotdeauna și au colaborat reciproc în construirea socialismului și pe plan internațional, adîncind necontenit înțelegerea.

Relațiile de prietenie și colaborare dintre partidele și popoarele din cele două țări au cunoscut o etapă nouă, superioară, cu prilejul vizitei efectuate de delegația de partid și guvernamentală română în țara noastră, care a avut loc în anul 1971, și al întîlnirilor dintre tovarășul Kim Ir Sen, secretar general al C.C. al Partidului Muncii din Coreea, președintele R.P.D. Coreene, și tovarășul Nicolae Ceaușescu, secretar general al Partidului Comunist Român, președintele Republicii Socialiste România.

Prietenia și solidaritatea între cele două partide și popoare ale noastre constituie prietenia și solidaritatea între frați de luptă revoluționară, comunistă, strîns uniți sub steagul marxism-leninismului — care constituie ideologia și idealul comun —, între frați de clasă care se sprijină activ și colaborează în mod strîns și reciproc pentru înfăptuirea cauzei comunismului — țelul și idealul comun, aflate la baza prieteniei și solidarității trainice și conștiente între detașamentele naționale, bazate pe principiile suveranității și egalității depline. După cum se știe, astăzi poporul coreean duce o luptă activă pentru accelerarea construcției socialiste în partea de nord a republicii și, în același timp, pentru realizarea unificării independente și pașnice a țării.

Pentru realizarea unificării patriei noastre trebuie să fie desființat regimul de dictatură fascistă al clicii marionete a lui Pak Cijan Hi, să fie democratizată societatea în Coreea de Sud și să fie retrase pe deplin trupele americane care ocupă Coreea de Sud sub firma „trupelor O.N.U." și duc o politică de amestec în treburile interne, de agresiune și de război.

Cu sprijinul activ al poporului român și al popoarelor progresiste din lumea în-

congresul XI PCR

treagă, întregul popor din Nord și Sud luptînd strins unit și energic va zădărnici manevrele scizioniste ale reacționarilor din interior și exterior și va realiza, în mod negreșit, unificarea țării.

Concomitent cu desfășurarea luptei revoluționare antiimperialiste a popoarelor din țările socialiste, pe plan internațional sute de milioane de oameni exploatați și asupriți se ridică la lupta sacră pentru eliberarea națională, pentru eliberarea socială și de clasă impotriva imperialismului și colonialismului, iar popoarele care au dobîndit independența, eliberîndu-se de sub jugul imperialist, pășesc ferm pe drumul suveranității și al independenței. Pieirea imperialismului și triumful cauzei eliberării popoarelor constituie tendința puternică a epocii noastre, ce nu poate fi oprită.

În Raportul prezentat la Congresul Partidului Comunist Român, tovarășul Nicolae Ceaușescu a exprimat solidaritatea fermă cu poziția partidului nostru și lupta dreaptă a poporului nostru pentru unificarea independentă și pașnică a patriei.

Ne exprimăm profunda noastră recunoștință pentru aceasta. Exprimăm solidaritatea și simpatia profundă față de lupta poporului român pentru continuarea neabătută a politicii de industrializare a țării, accelerarea construcției socialiste și pentru realizarea securității și păcii în Europa și Balcani, împotriva imperialismului. Avem convingerea fermă că relațiile de prietenie și colaborare dintre cele două partide și popoare din țările noastre se vor întări și dezvolta tot mai mult, și în viitor, în toate domeniile — politic, economic, cultural — în interesul dezvoltării procesului revoluționar din cele două țări.

TOMIO NISHIZAWA

membru al Prezidiului Permanent al C.C. al P.C. din Japonia

Aș dori, înainte de toate, să exprim satisfacția pentru faptul că al XI-lea Congres s-a desfășurat cu foarte mare succes și să transmit, cu acest prilej, felicitările noastre tuturor comuniștilor din țara dv. și întregii națiuni române.

Cred că Congresul partidului dv. este de o mare însemnătate, întrucît Programul pe care l-a adoptat înfățișează perspectiva construirii societății socialiste multilateral dezvoltate în România.

În ce privește situația internațională, Congresul al XI-lea a relevat primejdiile ce amenință încă pacea mondială și coexistența pașnică, arătînd, totodată, că pentru a realiza o pace adevărată, este necesar să se depună mari eforturi de către popoarele lumii. Analiza făcută în legătură cu această situație ne-a reținut în mod deosebit atenția.

În capitolul din Raport privind mișcarea comunistă internațională, tovarășul Nicolae Ceaușescu a subliniat că astăzi este necesară unitatea mișcării comuniste internaționale pe baza autonomiei și a instaurării unui tip nou de relații între partide. Aceasta coincide cu opinia fundamentală a partidului nostru. Considerăm că acest lucru are o foarte mare importanță pentru refacerea și întărirea mișcării comuniste internaționale.

Noi urăm din toată inima Partidului Comunist Român și poporului român să obțină, pe baza hotărîrilor celui de al XI-lea Congres, succese tot mai mari în construirea societății socialiste multilateral dezvoltate și în lupta pentru triumful cauzei antiimperialiste în lume.

În ce privește relațiile dintre P.C.J. și P.C.R., sîntem foarte bucuroși că, în ultimii ani, prin schimburile de delegații, relațiile frățești dintre partidele noastre s-au dezvoltat foarte mult. Menționez mai ales anul 1971, cînd s-au desfășurat la București convorbiri între o delegație a P.C.J., condusă de tovarășul Kenji Miyamoto, președinte al Prezidiului C.C. al P.C.J., și o delegație condusă de tovarășul Nicolae Ceaușescu, secretar general al P.C.R. Ca rezultat s-a publicat un comunicat comun. Acest lucru a avut o foarte mare importanță și a constituit o etapă nouă în dezvoltarea relațiilor dintre partidele noastre.

Principiile înscrise în comunicatul comun au o importanță deosebită pentru refacerea unității mișcării comuniste internaționale. Noi sperăm și avem marea convingere că relațiile dintre partidele noastre se vor dezvolta foarte mult în viitor și că ele vor contribui tot mai mult la refacerea unității mișcării comuniste internaționale și la întărirea ei.

GUY BESSE

membru al Biroului Politic al C.C. al P. C. Francez

Al XI-lea Congres al Partidului Comunist Român este, desigur, un eveniment important în istoria partidului român, întrucît a înscris pe ordinea sa de zi adoptarea Programului său. Delegația noastră a urmărit lucrările Congresului cu o atenție susținută. Ea a putut să-și formeze, în acest mod, o imagine concretă a succeselor obținute în diverse domenii ale vieții economice, sociale, politice, culturale. În timp ce în țările aflate încă sub dominația capitalismului, muncitorii sînt victimele efectelor unei crize în continuă agravare, socialismul se dezvoltă îmbunătățind necontenit condițiile de viață ale oamenilor muncii. Pentru noi, acest aspect este de cea mai mare importanță, pentru că succesele țărilor socialiste ne ajută pe noi, comuniștii francezi, care luptăm pentru victoria socialismului în condițiile proprii țării noastre. Congresul ne-a prezentat, astfel, problemele complexe pe care P.C.R. le rezolvă pentru a construi o societate nouă, în care fiecare va avea înalta conștiință a demnității sale de om. În ce privește hotărîrile adoptate de Congres — adoptarea Programului, alegerea organelor conducătoare, realegerea secretarului general, tovarășul Nicolae Ceaușescu — ele țin, evident, de competența Partidului Comunist Român. Așa cum a subliniat Conferința partidelor comuniste și muncitorești din 1969, este datoria fiecăruia dintre partidele frățești să-și asume obligațiile ce îi revin în fața clasei muncitoare din propria țară, a întregii mișcări muncitorești.

Comunicatul semnat de tovarășii Nicolae Ceaușescu și Georges Marchais, în urma convorbirilor avute în luna august, caracterizează, cred, spiritul care trebuie să prezideze relațiile între Partidul Comunist Francez și Partidul Comunist Român. Colaborarea noastră se exprimă în compararea punctelor de vedere respective asupra problemelor de interes comun, precum și în schimbul de experiență între noi. Partidul Comunist Francez nu-și va precupeți eforturile în favoarea unității mișcării comuniste internaționale, în slujba păcii, a prieteniei fertile între popoare; iar tradițiile de prietenie între România și Franța sînt bine cunoscute.

NGUYEN VAN TRAN

secretar al C.C. al Partidului Celor ce Muncesc din Vietnam

Sînt foarte bucuros de a fi participat la lucrările celui de-al XI-lea Congres al Partidului Comunist Român — un partid frățesc. Sîntem fericiți că am avut, totodată, prilejul de a transmite Partidului Comunist Român, tuturor comuniștilor, precum și întregului popor român, cele mai calde felicitări și urări de succes deplin Congresului.

Impresiile noastre despre lucrările Congresului sînt foarte bune. Dintre acestea, aș dori să relev pe cele mai deosebite. În primul rînd, din Raportul prezentat la Congres de tovarășul Nicolae Ceaușescu, secretarul general al partidului, noi am putut constata marile realizări obținute de poporul român în dezvoltarea economiei, în toate domeniile edificării socialismului în România. Dintr-o țară agrară slab dezvoltată, România s-a transformat într-un stat industrial-agrar în plină dezvoltare. Nivelul de trai al poporului, al oamenilor muncii a crescut și viața lor este mereu mai bună. Prin aceste realizări, poporul român a lăsat poporului vietnamez experiențe foarte prețioase pentru edificarea socialismului în patria noastră.

Cea de-a doua impresie pe care aș dori s-o relev este legată de hotărîrea Congresului în vederea realizării unui nou plan cincinal grandios, 1976—1980. Prin intermediul ei, conducerea partidului, întregul partid au arătat poporului care sînt cele mai importante sarcini ce-i stau în față. De asemenea, prin intermediul acestei hotărîri au fost evidențiate marile eforturi depuse de întregul partid, de întregul popor pentru edificarea în România a societății socialiste multilateral dezvoltate. Această hotărîre constituie, în același timp, o treaptă pregătitoare pe calea apropierii României de societatea comunistă.

România nu are o populație prea mare, dar pămîntul ei este foarte bogat. Sîntem convinși că, sub conducerea fermă a partidului său comunist, poporul român va îndeplini toate sarcinile prevăzute. Vorbind de aceste lucruri, ne gîndim și la situația poporului nostru. Republica Democrată Vietnam, după cum știți, are o populație și o suprafață oarecum asemănătoare României. Pămîntul țării noastre este, de asemenea, un pămînt foarte bogat în resurse naturale. Și noi am început construcția socialistă. Cînd ambele părți ale țării se vor unifica, atunci condițiile pentru construirea unui Vietnam puternic vor fi, cred, mult mai favorabile.

În ceea ce privește o a treia impresie: în documentele adoptate de Congres, precum și în cuvîntările rostite de numeroși delegați este subliniat faptul că Partidul Comunist Român, poporul român vor acorda, în continuare, un ajutor prețios poporului nostru vietnamez în lupta dreaptă pe care o ducem. În aceste documente, precum și în luările de cuvînt a fost evidențiată, de asemenea, solidaritatea cu Partidul Celor ce Muncesc din Vietnam. Și în trecut poporul român ne-a acordat un ajutor prețios în lupta antiimperialistă. Acum, am obținut victorii hotărîtoare în lupta noastră dreaptă, iar poporul nostru trece la reconstruirea țării